

Evaluatie Vuurwerkbesluit en Transportregelgeving

Ministerie van VROM
Ministerie van VenW
18 januari 2008

Twynstra Gudde

ADVISEURS EN MANAGERS

Evaluatie Vuurwerkbesluit en Transportregelgeving

Stationsplein 1
Postbus 907
3800 AX Amersfoort
Telefoon 033 4677777
www.twynstragudde.nl

Ministerie van VROM
Ministerie van VenW

Marieke Blekemolen
Annelies Huygen
Wim Schell
Jan Westerbeek

Amersfoort, 18 januari 2008
476480/TTA/RGO

Samenvatting

Naar aanleiding van de vuurwerkram্প in Enschede hebben de ministeries van VROM en V&W het Vuurwerkbesluit en de interim-regelgeving voor het transport van vuurwerk vastgesteld. Dit is de facto neergekomen op een aanscherping van de regelgeving ter zake.

In de 6de voortgangsrapportage Externe Veiligheid aan de Tweede Kamer is aangekondigd dat knelpunten in de uitvoering van deze regelgeving zouden worden geëvalueerd. Dat is in dit onderzoek gebeurd.

Voor het onderzoek zijn betrokkenen groepsgewijs geïnterviewd over hun ervaren knelpunten bij de uitvoering van de regelgeving. Het ging om bedrijven die omgaan met professioneel vuurwerk, importeurs van vuurwerk, bedrijven die omgaan met consumentenvuurwerk, havers van het Vuurwerkbesluit, de Politie, de provincies, gemeenten, brandweer, particuliere inspectie-instellingen, transporteurs en deskundigen van de transportregelgeving. Zij hebben vele knelpunten opgesomd, die zijn geclusterd tot 11 aandachtsgebieden. Hoofdstuk 3 gaat in detail in op deze knelpunten en wat de ministeries daaraan zouden kunnen doen.

In het algemeen kan gesteld worden dat de regeldichtheid voor deze sector groot is. Veel ervaren knelpunten hebben dan ook te maken soms de gedetailleerdheid van de regels dan wel met de onduidelijkheid of onbekendheid van de regels. Wij adviseren de ministeries in het algemeen om terughoudend te zijn met nieuwe regels. Gegeven de resultaten die met het aangescherpte beleid nu reeds bereikt zijn, zouden wij eerder de samenwerking met de branche zoeken en de eigen verantwoordelijkheid van de sector aanspreken. Daarbij zou de handhaving meer gecentraliseerd aangepakt kunnen worden (zie verder hoofdstuk 4).

Ten slotte blijkt dat Nederland zeer afhankelijk is van de invoer van vuurwerk. De controle op de invoer in de haven lijkt effectief. Vanwege internationale verplichtingen is de controle op invoer over land moeilijker. De inspanningen om internationaal geaccepteerde en uitgevoerde regelgeving voor elkaar te krijgen lijken daarom het meest effectief.

Inhoudsopgave

Samenvatting

1	Aanleiding	1
1.1	Vuurwerkcramp	1
1.2	Commissie Oosting	1
1.3	Invoering Vuurwerkbesluit en transportregelgeving	2
1.4	Evaluatie Vuurwerkbesluit en transportregelgeving	2
1.5	Opbouw rapport	3
2	Inleiding	4
2.1	Het Vuurwerkbesluit, de Transportregelgeving en de Interim-regelgeving	4
2.2	Betrokken overheden en instanties	8
2.3	De sector	12
2.4	Controleplaatsen en controlemomenten	13
2.5	Beschrijving onderzoeksaanpak en onderzoeksproces	15
3	Knelpunten, conclusies en aanbevelingen	19
3.1	Opslag consumentenvuurwerk	19
3.2	Keuringen door particuliere inspectie-instellingen	26
3.3	Opslag professioneel vuurwerk	30
3.4	Verkoop consumentenvuurwerk	31
3.5	Verpakkingsverplichtingen-aanduidingen	33
3.6	Afsteken professioneel vuurwerk	35
3.7	Vervoer, invoer en doorvoer van vuurwerk	39
3.8	Transport en aflevering vuurwerk	47
3.9	Handhaving	49
3.10	Bestrijding calamiteiten	54
3.11	Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche	54
3.12	Overige punten	56

4	Algemene beschouwingen	64
4.1	Wat zijn de belangrijkste knelpunten bij de uitvoering van het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving?	64
4.2	Hoe kunnen het Vuurwerkbesluit, de transportregelgeving en de uitvoering hiervan aan de hand van deze knelpunten worden beoordeeld?	66
4.3	Welke verbeterpunten, oplossingsrichtingen en aanbevelingen kunnen worden geïdentificeerd?	67

Bijlagen

1. Overzicht leden begeleidingscommissie
2. Evaluatiekader Vuurwerkevaluatie
3. Groslijst
4. Overzicht geïnterviewden
5. Resultaten interviews per aandachtsgebied

1 Aanleiding

1.1 Vuurwerkcramp

Op zaterdag 13 mei 2000 vliegt in de Enschedese wijk Roombeek de vuurwerkopslagplaats van vuurwerkbedrijf S.E. Fireworks in brand. Wat aanvankelijk een onschuldig brandje lijkt, loopt uit op een ramp. Er komen 22 mensen om het leven, onder wie vier brandweermannen. Ongeveer 950 mensen raken gewond.

De materiële schade is enorm. De ontploffing richt een grote ravage aan in de wijde omtrek van het vuurwerkbedrijf. Ruim 200 woningen worden verwoest, nog eens bijna 300 woningen raken dusdanig beschadigd, dat zij door de gemeente onbewoonbaar worden verklaard. Als gevolg van de ramp raken in totaal circa 1.250 mensen hun onderkomen kwijt. Naast woningen worden bedrijven zwaar getroffen. Bijna 50 bedrijfspanden raken zwaar of onherstelbaar beschadigd, en de ateliers van ongeveer zestig kunstenaars worden vernield. De totale materiële schade als gevolg van de ramp wordt op zeker één miljard gulden geschat¹.

Nederland reageert geschokt. Hoe heeft deze ramp kunnen gebeuren?

1.2 Commissie Oosting

De overheid stelt een onderzoek in. Op 26 mei 2000 wordt de Commissie Oosting geïnstalleerd met als opdracht de oorzaak, de toedracht en de bestrijding van de vuurwerkontploffing en de directe gevolgen daarvan te onderzoeken. Na een omvangrijke studie, presenteert de Commissie op 28 februari 2001 haar eindrapport. Hierin concludeert zij dat negentig procent van het vuurwerk dat bij vuurwerkfabriek S.E. Fireworks lag, zwaarder was dan volgens de vergunning was toegestaan. De Commissie wijst geen hoofdschuldige aan. Zowel S.E. Fireworks als de overheid treffen blaam. De Commissie spreekt haar bezorgdheid uit over 'de blinde vlek in het overheidsbeleid voor professioneel vuurwerk'. Zij vraagt zich af of externe veiligheid wel voldoende prioriteit heeft binnen de overheid. Instanties moeten volgens haar beter samenwerken.

---

¹ Bron: De Vuurwerkcramp Eindrapport, Commissie Oosting, 28 februari 2001

1.3 Invoering Vuurwerkbesluit en transportregelgeving

Dit alles vormt aanleiding tot het aanscherpen van wet- en regelgeving. Op 1 maart 2002 treedt het Vuurwerkbesluit, dat door het Ministerie van VROM (VROM) is opgesteld, in werking. Het besluit is op acht wetten gebaseerd en onder (mede)verantwoordelijkheid van vijf departementen² uitgebracht. Het Vuurwerkbesluit regelt onder meer het in- en uitvoeren, opslaan, bewerken, afleveren, het voorhanden hebben en het afsteken van vuurwerk. Nieuw is onder meer de invoering van zogeheten veiligheidsafstanden. In het volgende hoofdstuk wordt het Vuurwerkbesluit nader toegelicht.

Bedrijven hebben twee jaar de tijd gehad om zich aan te passen aan de regels van het Vuurwerkbesluit. De eigenaar van een bedrijf krijgt met het Vuurwerkbesluit drie mogelijkheden: zijn bedrijf aanpassen aan de nieuwe eisen, zoeken naar een andere locatie of stoppen.

Na de vuurwerkcramp in Enschede is ook interim-regelgeving op het gebied van transport ingevoerd. Dit valt onder de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (V&W). De transportregelgeving wordt in het volgende hoofdstuk toegelicht.

1.4 Evaluatie Vuurwerkbesluit en transportregelgeving

Inmiddels is het Vuurwerkbesluit vijf jaar in werking en is er, zoals aangekondigd in de 6^e voortgangsrapportage Externe Veiligheid aan de Tweede Kamer, een evaluatie naar het besluit uitgevoerd. Dit in opdracht van VROM. V&W heeft besloten dit evaluatiemoment te gebruiken om ook de ervaringen van de verschillende partijen met de, aan het Vuurwerkbesluit gerelateerde, transportregelgeving in kaart te brengen. Hiervan is dit rapport het resultaat.

Bij het lezen van het rapport, dient het volgende in het achterhoofd te worden gehouden.

Reeds in 2005 heeft een meta-evaluatie³ plaatsgevonden naar veranderingen in beleid en praktijk rond de Nederlandse vuurwerksector en de effecten hiervan op veiligheid.⁴ Om deze reden richt voorliggend onderzoek zich niet op de vraag in hoeverre de veiligheid dankzij de wet- en regelgeving is vergroot.

---

² Naast het Ministerie van VROM zijn betrokken: het Ministerie van V&W, het Ministerie van SZW, het Ministerie van BZK en het Ministerie van Justitie.

³ 'Meta-evaluatie van veranderingen in beleid en praktijk rond de Nederlandse vuurwerksector', Universiteit Twente, mei 2005.

⁴ In dit onderzoek is onder meer geconcludeerd dat de situatie in de legale vuurwerksector veiliger is geworden.

Doel van dit onderzoek is om de *knelpunten* in het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving in kaart te brengen en te beoordelen. Dit heeft logischerwijs tot gevolg dat in dit rapport de nadruk ligt op alles wat *niet* goed gaat, terwijl er weinig tot geen aandacht is voor wat er wel goed is (dit is immers geen knelpunt).

1.5 Opbouw rapport

Voorliggend rapport is als volgt opgebouwd. In hoofdstuk twee wordt op hoofdlijnen uiteengezet waarop de geëvalueerde wet- en regelgeving van toepassing is en hoe de wet- en regelgeving met elkaar samenhangt. Tevens bevat het hoofdstuk een toelichting op de rol van de betrokken instanties en een beschrijving van de sector. Tot slot worden de onderzoeksaanpak en het onderzoeksproces beschreven.

Hoofdstuk drie gaat in op de onderzoeksresultaten. Voor verschillende deelonderwerpen (aandachtsgebieden) wordt steeds kort beschreven hoe de wetgeving in elkaar zit en welke door de onderzoekers als belangrijk geachte knelpunten er zijn op basis van de ervaringen van de betrokkenen. Vervolgens wordt per knelpunt een conclusie getrokken door de onderzoekers, gevolgd door zo concreet mogelijke aanbevelingen. Deze conclusies en aanbevelingen komen geheel voor rekening van de onderzoekers. De basis hiervoor is gelegd door de inhoud van de interviews, documenten en de expertise van de onderzoekers.

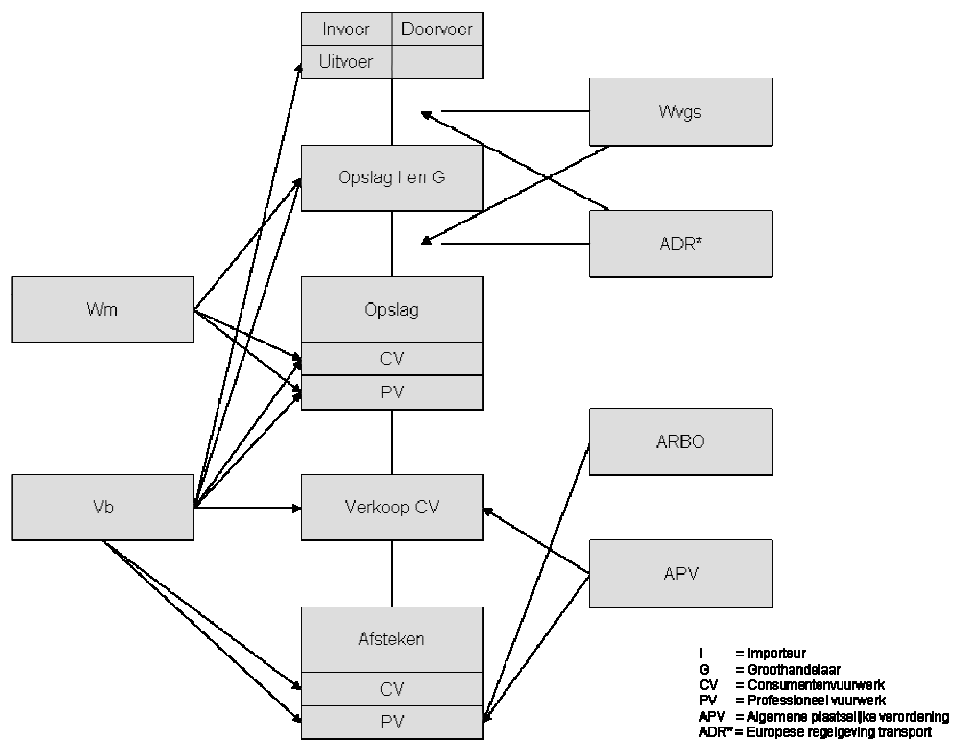
Tot slot gaat hoofdstuk vier in op de vraag hoe, de knelpunten overziend, het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving beoordeeld kunnen worden.

2 Inleiding

2.1 Het Vuurwerkbesluit, de Transportregelgeving en de Interim-regelgeving

Het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving maken onderdeel uit van een breder complex aan wetgeving. In onderstaand overzicht is aangegeven binnen welk wettelijk kader een vuurwerkonderwerp is geregeld.

Wetgeving	Wetgever
Wm: Wet milieubeheer	Ministerie van VROM
Vb: Vuurwerkbesluit	Ministerie van VROM
Wvgs: Wet vervoer gevaarlijke stoffen	Ministerie van V & W
ADR: Accord Européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route	Ministerie van V&W
Arbo: Regelgeving op het terrein van arbeidsomstandigheden	Ministerie van SZW

Opmerking:

In het schema is niet aangegeven dat het transport van professioneel en consumenten vuurwerk tussen de opslagen en de locaties waar het vuurwerkevenement wordt gehouden ook valt onder de transportregelgeving (Wvgs en ADR).

2.1.1 *Wet Milieubeheer*

De Wet milieubeheer is het wettelijke kader waarbinnen het grootste deel van de vuurwerkregelgeving is geregeld. De uitwerking van de regels is opgenomen in Algemene Maatregelen van Bestuur zoals het Vuurwerkbesluit en het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. In beide besluiten is de bevoegdheidsverdeling opgenomen als het gaat om de wettelijke taken van het Rijk, de provincie en de gemeente. Onder meer is geregeld welke overheidsinstantie voor welk bedrijf (afhankelijk van opgeslagen hoeveelheid vuurwerk) de vergunning verleent en het toezicht moet houden op de naleving van de vergunning en overige vuurwerkregelgeving.

2.1.2 *Het Vuurwerkbesluit en de Regeling nadere eisen aan vuurwerk*

In het Vuurwerkbesluit is regelgeving op het gebied van consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk in één nieuwe algemene maatregel van bestuur bijeengebracht. Het besluit regelt de gehele keten van het invoeren, vervaardigen of assembleren, verhandelen, uitvoeren, opslaan, bewerken en afsteken van vuurwerk met inbegrip van bepaalde vervoershandelingen met vuurwerk. Verder zijn veiligheidsafstanden⁵ opgenomen die van toepassing zijn bij de verlening van een milieuvergunning.

Het besluit heeft tot doel mens en milieu bescherming te bieden tegen de mogelijke effecten die het opslaan, bewerken en afsteken van vuurwerk kunnen veroorzaken. Het gaat daarbij om de bescherming van de bevolking in de omgeving van een inrichting, de bescherming van toeschouwers die aanwezig zijn bij een evenement of een voorstelling waarbij professioneel vuurwerk wordt afgestoken, de bescherming van mensen bij het afsteken van vuurwerk tijdens de jaarwisseling en de bescherming⁶ van personen die werkzaam zijn bij een bedrijf waarin handelingen worden verricht met professioneel vuurwerk.

---

⁵ Veiligheidsafstand: afstand die met het oog op de kwaliteit van het milieu voor zover het betreft externe veiligheid ten minste moet zijn gelegen tussen een inrichting, waar consumentenvuurwerk en/of professioneel vuurwerk wordt opgeslagen, herverpakt of bewerkt of een onderdeel van een zodanige inrichting, dan wel een zodanige inrichting waarvoor het geldende bestemmingsplan verlening van een bouwvergunning toelaat enerzijds en kwetsbare objecten en geprojecteerde kwetsbare objecten anderzijds (Vuurwerkbesluit artikel 1.1.1).

⁶ Het Vuurwerkbesluit bevat in bijlage 2 voorschriften die mede tot doel hebben personen beschermen die werkzaamheden verrichten met professioneel vuurwerk.

Het besluit bevat regels specifiek gericht op de gevaarsaspecten van vuurwerk. Hierbij is gekozen voor een effectgerichte benadering. Dat wil zeggen dat niet het risico (kans x effect) dat een ongeval zich voordoet maatgevend is, maar het effect. Dit wijkt af van het algemene externe veiligheidsbeleid ten aanzien van handelingen met gevaarlijke stoffen waarbij de risicobenadering wordt gehanteerd. De effectgerichte benadering ligt wel in lijn met het beleid dat betrekking heeft op de opslag van munitie en andere ontplofbare stoffen en voorwerpen. De keuze voor een effectgerichte benadering heeft onder andere te maken met de eigenschappen van vuurwerk. Vuurwerk komt in vele vormen voor, waarbij de gevaarseigenschappen van de artikelen sterk van elkaar kunnen verschillen. De gevaarseigenschappen van verpakt vuurwerk zijn bovendien anders dan de gevaarseigenschappen van onverpakt vuurwerk. Aan consumentenvuurwerk worden producteisen gesteld, die zijn opgenomen in de Regeling nadere eisen aan vuurwerk (Rnev). Vuurwerk dat niet aan deze eisen voldoet, mag niet voor consumentendoeleinden binnen het grondgebied van Nederland worden gebracht, vervaardigd, toegepast, voorhanden worden gehouden, aan een ander ter beschikking worden gesteld, worden opgeslagen of bewerkt. Voor professioneel vuurwerk gelden andere bepalingen. Er worden – afgezien van de classificatie op grond van transportregelgeving – geen eisen aan het product zelf gesteld, maar aan de persoon die dit vuurwerk tot ontbranding brengt. Dit betekent dus dat er geen categorie ‘illegaal vuurwerk’ in het besluit is opgenomen, maar dat vuurwerk illegaal is zodra:

- professioneel vuurwerk voor consumentendoeleinden wordt gebruikt
- professioneel vuurwerk wordt afgestoken door hiervoor onbevoegden.

2.1.3 *Het Memorandum 60 en het Programma van Eisen*

Het Memorandum 60 is een nadere uitwerking van de voorschriften uit bijlage 1 van het Vuurwerkbesluit ten aanzien van de sprinklerinstallatie en de brandmeldingsinstallatie voor de (buffer)bewaarplaats en de verkoopruimte.

De installatie dient te zijn ontworpen, aangelegd, opgeleverd en onderhouden in overeenstemming met een Programma van Eisen (PvE), welk dient te worden opgesteld conform het Memorandum 60.

2.1.4 *Wet Vervoer Gevaarlijke Stoffen en Besluit Vervoer Gevaarlijke Stoffen*

De Wet vervoer gevaarlijke stoffen (Wvgs) heeft als doelstelling het bevorderen van de openbare veiligheid bij het vervoer van gevaarlijke stoffen. Dit betekent het voorkomen van schade, of hinder voor mens, dier en omgeving als gevolg van dit vervoer.

De Wvgs is een integrale kaderwet. Naast het vervoer zelf vallen ook handelingen gerelateerd aan het vervoer onder deze wet.

In artikel 2 van de Wvgs wordt in lid 1 bepaald dat deze wet van toepassing is op:

- het vervoeren van gevaarlijke stoffen met een vervoermiddel over land, per spoor en over binnenwateren
- het vervoer met een vervoermiddel over land, per spoor en over binnenwateren aanbieden en aannemen van gevaarlijke stoffen
- het laten staan en het laten liggen van een vervoermiddel, waarin of waarop zich gevaarlijke stoffen of resten daarvan bevinden
- het beladen van een vervoermiddel met gevaarlijke stoffen en het lossen van die stoffen daaruit
- het nederleggen van gevaarlijke stoffen tijdens het vervoer
- het verpakken van gevaarlijke stoffen
- het vullen en lossen van een container, tank, verpakking of vervoermiddel met gevaarlijke stoffen
- het exploiteren van een container, tank, verpakking of vervoermiddel voor het vervoer van gevaarlijke stoffen
- het ontvangen van gevaarlijke stoffen tijdens of aansluitend het vervoer en alle handelingen die rechtstreeks met het vervoer van gevaarlijke stoffen samenhangen.

Met het Besluit vervoer gevaarlijke stoffen (Bvgs) is alle internationale regelgeving voor het vervoer van gevaarlijke stoffen in de Nederlandse regelgeving geïmplementeerd. Regels die veelvuldig wijzigen zijn uitgewerkt in de Regeling Vervoer over Land van Gevaarlijke Stoffen.

2.1.5 *Regeling Vervoer over Land van Gevaarlijke Stoffen en het ADR*

In de Regeling Vervoer over Land van Gevaarlijke Stoffen (VLG) zijn de internationale vervoersvoorschriften uitgewerkt voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over land. Deze voorschriften zijn in het ADR opgenomen en maken integraal deel uit van de regeling.⁷

Het ADR is de afkorting van 'Accord Européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route (ADR). Dit is een overeenkomst tussen een groot aantal Europese landen om het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg te reguleren. Hierin is opgenomen dat er voor het transport van vuurwerk verschillende gevarenklassen dienen te worden gehanteerd.

---

⁷ Richtlijn 94/55/EG (ADR-richtlijn) verklaart het ADR van toepassing op het vervoer van gevaarlijke stoffen op het gehele grondgebied van de EU.

2.1.6 *Interim-regelgeving*

Kort na de vuurwerkcramp in Enschede wees onderzoek uit dat de transportclassificatie van het opgeslagen vuurwerk voor een deel onjuist was. Er was sprake van een te lichte classificatie. Dit leidde tot een groot aantal aanbevelingen, waaronder een meer verscherpt toezicht op het vuurwerk. Uit dit toezicht bleek dat van het vuurwerk dat via zeehavens binnen Nederlands grondgebied werd gebracht in meer dan 50% van de gevallen onjuist geclassificeerd was en dat met de classificatie samenhangende etikettering en kenmerking van de transportverpakking niet overeenstemde met de inhoud.

Naar aanleiding hiervan is interim-regelgeving op het gebied van vuurwerktransport opgesteld. Deze komt er in het kort op neer dat alle vuurwerk – ongeacht de opgegeven classificatie – wordt beschouwd als zijnde van de zwaarste gevarenklasse. Hiervoor geldt de volgende regelgeving:
Wijziging Regeling Vervoer over Land van Gevaarlijke Stoffen
Herziene Beleidsregel Ontheffingen Vervoer van Vuurwerk met Zeeschepen
Regeling aanvraag autorisatie classificatiecode vuurwerk.

Deze regelgeving wordt in paragraaf 3.7.1. nader toegelicht.

2.2 **Betrokken overheden en instanties**

In deze paragraaf worden kort de overheidsinstanties besproken die betrokken zijn bij de totstandkoming van wet- en regelgeving op het gebied van vuurwerk of verantwoordelijk zijn voor de handhaving hiervan⁸.

2.2.1 *Totstandkoming wet- en regelgeving*

Bij de totstandkoming van de vuurwerkregelgeving, zijn de volgende ministeries betrokken.

Ministerie van VROM:

VROM is verantwoordelijk voor het beleid voor de opslag en bewerking van vuurwerk. Ook is VROM verantwoordelijk voor de eisen voor consumentenvuurwerk. VROM is de opsteller van het Vuurwerkbesluit en Wet Milieubeheer (op grond van de Wet Milieubeheer moeten vuurwerkbedrijven een milieuvergunning aanvragen voor het opslaan van vuurwerk).

Ministerie van V&W:

V&W is verantwoordelijk voor Wet Vervoer Gevaarlijke Stoffen en de onderliggende regelgeving inclusief de zogeheten interim-regelgeving. Hiernaast is het ministerie betrokken geweest bij het opstellen van het Vuurwerkbesluit.

---

⁸ Bronnen: Staatsblad, jaargang 2002, 33 en www.vrom.nl

Ministerie van SZW:

De Arbo-regeling van dit ministerie stelt voorwaarden waaraan de opleiding van afstekers, het certificaat en het werkplan bij het afsteken van professioneel vuurwerk moeten voldoen. Hiernaast is het ministerie betrokken geweest bij het opstellen van het Vuurwerkbesluit.

Ministerie van Justitie:

Justitie is betrokken bij het opstellen van het Vuurwerkbesluit, de Wet Vervoer gevaarlijke stoffen en verantwoordelijk voor de strafrechtelijke handhaving bij overtredingen op de wet- en regelgeving.

Ministerie van BZK:

BZK is betrokken bij het opstellen van het Vuurwerkbesluit en ziet erop toe dat de brandweer en politie goed geoefend, georganiseerd en toegerust zijn.

2.2.2 *Handhaving*

Het toezicht op de naleving en de handhaving van de onder VROM vallende vuurwerkregels vindt op verschillende niveaus plaats.

Zowel het Rijk als gemeenten en provincies hebben ieder op hun eigen terreinen tot taak toe te zien op de naleving van de voorschriften en zo nodig bestuursrechtelijke handhavingsinstrumenten toe te passen.

Bestuursorganen belast met de bestuursrechtelijke handhaving, moeten in ieder geval zorgen voor een adequaat eerstelijns toezicht op de naleving van de voorschriften door degenen tot wie die voorschriften zijn gericht. Daarvoor moeten zij voldoende deskundige toezichthoudende ambtenaren aanwijzen.

De opdracht tot toezicht op en handhaving van de vuurwerkregels is nauw verbonden met de opdracht tot uitvoering van die voorschriften. Hierbij geldt dat de handhavingsbevoegdheid in principe de uitvoeringstaak volgt. Een belangrijke uitvoeringstaak is bijvoorbeeld de milieuvergunningverlening aan inrichtingen voor het opslaan en bewerken van professioneel vuurwerk. Indien Gedeputeerde Staten belast zijn met vergunningverlening, moeten zij ook zorg dragen voor de bestuursrechtelijke handhaving bij de betrokken inrichtingen.

Op het gebied van bestuursrechtelijke handhaving en eerstelijns toezicht spelen de volgende partijen een rol.

Vliegende brigade Vuurwerk

De Vliegende brigade bestaat uit toezichthouders van de VROM-Inspectie, de IVW en de politie. Zij houdt toezicht op de grootste vuurwerkinrichtingen in ons land, waaronder alle opslagen van professioneel vuurwerk.

Twynstra Gudde

Tevens houdt de Vliegende brigade ten behoeve van de minister van VROM toezicht op de naleving van de regelgeving met betrekking tot de in-, uit- en doorvoer van vuurwerk, alsmede het voorhanden hebben en aan een ander ter beschikking stellen van vuurwerk.

Hiertoe behoren in elk geval het controleren van de wijze van classificeren en aanduiden van vuurwerk en van de constructie, samenstelling en overige eigenschappen van consumentenvuurwerk. De Vliegende brigade werkt hierbij nauw samen met andere inspectiediensten (douane e.d.).

Inspectie Verkeer en Waterstaat

De IVW is belast met het toezicht op het vervoer van vuurwerk (met inbegrip van de aanlanding in zeehavens). Een en ander in samenwerking met andere inspectiediensten.

Arbeidsinspectie

De Arbeidsinspectie ziet toe op de naleving van de Arbo-regelgeving in alle bedrijven en ook bij het afsteken van professioneel vuurwerk. De Arbeidsinspectie heeft onder andere adviesrecht over de ontbrandingsaanvraag/ontbrandings-toestemming en het daarbij behorende werkplan.

Provincie

De provincie draagt zorg voor:

- vergunningverlening voor de opslag van vuurwerk boven 10.000 kg (milieu-vergunningen)
- verlenen van bedrijfsvergunningen voor het afsteken van vuurwerk
- verlening van ontbrandingstoestemmingen en beoordeling van meldingen voor het afsteken van professioneel vuurwerk
- het toezicht op inrichtingen met een capaciteit voor de opslag van meer dan 10.000 kg consumentenvuurwerk, al dan niet voorzien van een verkoop-ruimte
- het toezicht op in de provincie gevestigde bedrijven en personen die zich bezighouden met het tot ontbranding brengen van professioneel vuurwerk.
- de coördinatie van de handhaving in de provincie.

Gemeente

De gemeente draagt zorg voor de acceptatie en afhandeling van de meldingen voor de opslag tot 1.000 kg consumentenvuurwerk. Tevens worden vergunningen verleend voor de opslag van 1000 tot 10.000 kg.

Gemeentelijke ambtenaren dragen verder zorg voor het toezicht op de inrichtingen voor de opslag van ten hoogste 10.000 kg consumentenvuurwerk en houden toezicht op de verkoop van consumentenvuurwerk rond de jaarwisseling. Ook dient een gemeente een verklaring van geen bezwaar te hebben afgegeven alvorens de provincie een ontbrandingstoestemming voor het afsteken van professioneel vuurwerk afgeeft.

Naast bestuurlijke handhaving en eerstelijns toezicht vindt er tweedelijns toezicht plaats. Daarbij gaat het om het toezicht op de (kwaliteit van de) uitvoering en de handhaving van de vuurwerkvoorschriften door de daartoe bevoegde bestuursorganen. Dit is de taak van de VROM-Inspectie.

VROM-Inspectie

De medewerkers van de VROM-Inspectie zijn tot toezicht bevoegd voor de totale milieuregelgeving waarvoor de minister van VROM verantwoordelijk is.

Bij de VROM-Inspectie is een Landelijk Meld- en Informatiepunt (LMIP) ondergebracht, dat moet functioneren ten behoeve van alle instanties en teams die betrokken zijn bij de handhaving van de vuurwerkregelgeving. Het LMIP beheert informatie en koppelt informatie naar de handhavingsinstanties of teams voor wie deze informatie relevant is. Een andere belangrijke functie van het meldpunt zal zijn het verrichten van trendanalyses op basis van de beheerde informatie.

Naast bestuursrechtelijke handhaving vindt er strafrechtelijke handhaving plaats, gericht op opsporing van overtredingen en strafrechtelijke vervolging, door de politie, de VROM-IOD, de Koninklijke Marechaussee, het Openbaar Ministerie (vooral het Functioneel Parket) en de landelijke controlediensten.

2.2.3 *Overige betrokken instanties*

Tot slot zijn de volgende instanties betrokken bij de totstandkoming en uitvoering van vuurwerkregelgeving.

Brandweer

De brandweer is als wettelijk adviseur betrokken bij de verlening van vergunningen en toestemmingen in het kader van de vuurwerkregelgeving en heeft daarbij een adviserende rol als het gaat om de bouwvergunning (bewaarplaats), het PvE voor de aanleg van de brandbeveiligingsinstallatie, de milieuvergunning en bij de ontbrandingstoestemming voor het afsteken van professioneel vuurwerk.

KIWA, TNO en RIVM

TNO en RIVM doen onderzoek waarvan gebruik wordt gemaakt bij het opstellen van de regelgeving. Op aanwijzing van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is KIWA N.V. tevens de instelling die het certificaat Vuurwerkdeskundige uitgeeft, dat verplicht is bij het afsteken van professioneel vuurwerk.

Particuliere inspectie-instellingen

De particuliere inspectie-instellingen keuren jaarlijks of de sprinklerinstallatie aan de eisen voldoet. Keuringscertificaten worden afgegeven door inspectie-instellingen die daarvoor zijn geaccrediteerd door de Raad voor Accreditatie.

2.3 De sector

Bij de productie van vuurwerk speelt Nederland nauwelijks een rol. Het overgrote deel van het vuurwerk wordt geïmporteerd. Eenvoudig en goedkoop vuurwerk wordt overwegend uit het Verre Oosten en meestal uit China aangevoerd. Gespecialiseerd, complex vuurwerk, waaronder veel theatervuurwerk, komt ook uit landen zoals de USA, het Verenigd Koninkrijk en in geringe mate Europese landen zoals Spanje, Italië en Duitsland⁹. Er is in Nederland een aantal grote bedrijven dat zich bezig houdt met de import van vuurwerk. Deze bedrijven leveren vuurwerk aan verkooppunten en aan professionele afstekers.

Op circa 1.500 verkooppunten wordt tussen de kerstdagen en nieuwjaar vuurwerk aan de consument aangeboden. Dit zijn de grotere ketens, maar ook kleine detaillisten, zoals de 'fietsenmaker op de hoek'. Voor deze handelaren is vuurwerk vaak een bijproduct.

Eerder onderzoek wijst in ieder geval uit dat na de invoering van het Vuurwerkbesluit het aantal verkooppunten drastisch is afgenomen. Dit doordat toegang tot de legale vuurwerksector door de nieuwe regelgeving veel hogere drempels kent dan voorheen. Ongeveer 50% van de bijna 3.000 verkopers die rond de jaarwisseling consumentenvuurwerk verhandelden, moesten met deze nevenactiviteit stoppen.

De consumentenvuurwerkbranche was tot voor kort verenigd in de branchevereniging voor consumentenvuurwerk: BCN.

Naast de consumentenvuurwerkbranche, is er de vuurwerksector die zich met vuurwerkevenementen bezighoudt. Deze bedrijven organiseren en verzorgen vuurwerkshows. In deze sector wordt professioneel vuurwerk gebruikt.

Niet iedereen mag professioneel vuurwerk afsteken. Hiervoor moet de afsteker in het bezit zijn van een persoonsgebonden certificaat GV (Groot Vuurwerk) en/of certificaat PSE (Pyrotechnische Speciale Effecten). De certificaathouder heeft hiervoor een van de door het KIWA (zie paragraaf 2.2.3) erkende opleidingen afgerond. Certificaathouders, ook wel toepassers of bezigers genoemd, verzorgen deze vuurwerkshows vaak op vrijwillige basis. Ook dit deel van de vuurwerksector is, na invoering van het Vuurwerkbesluit gesaneerd en gekrompen tot een overzichtelijk aantal aanbieders. Deze verzorgen nu een geringer aantal vuurwerkevenementen.

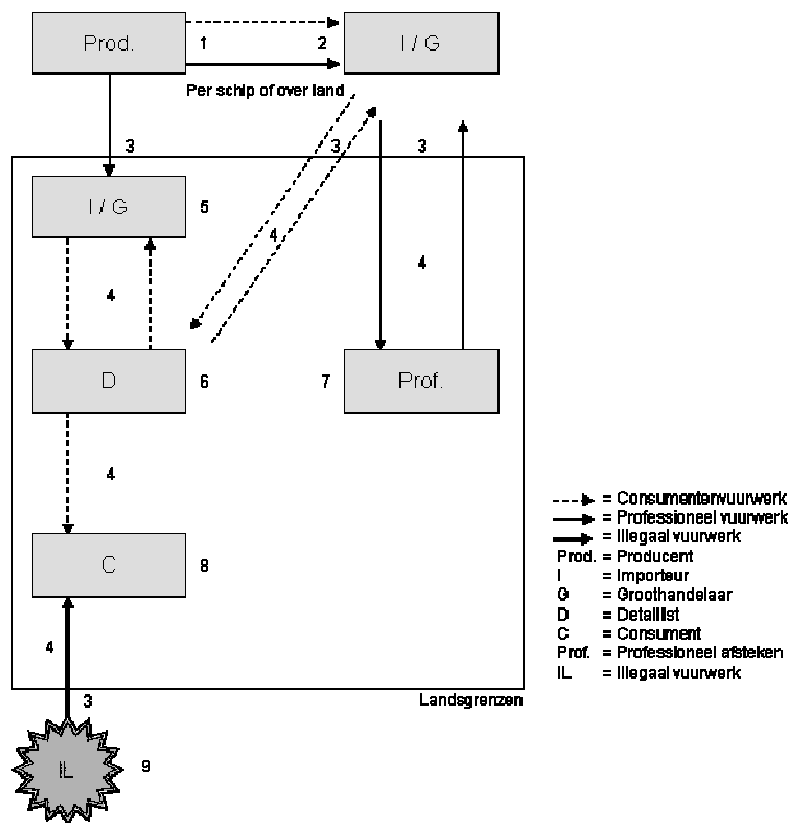
---

⁹ Bronnen: 'Meta-evaluatie van veranderingen in beleid en praktijk rond de Nederlandse vuurwerksector', Universiteit Twente, mei 2005, Vuurwerk-dossier op www.vrom.nl

De sector die zich met professioneel vuurwerk bezig houdt heeft zich verenigd in de Vereniging Evenementenvuurwerk Nederland (VEN) en in de Vereniging voor Professioneel Vuurwerk, Pyrotechniek en Toepassingen (PVPT).

2.4 Controleplaatsen en controlemomenten

De evaluatie heeft betrekking op de uitvoering van de regelgeving en de knelpunten daarbij. Een groot deel van de uitvoering heeft te maken met de handhaving en controles van het transport en de opslag van vuurwerk. Daarbij worden de bevoegde gezagsinstanties geconfronteerd met de volgende situatie. In onderstaand schema hebben wij aangegeven hoe vuurwerk door het land gaat en op welke momenten daarbij controles (kunnen) plaatsvinden.

De Nederlandse markt van vuurwerk is geheel afhankelijk van aanvoer ervan van buiten de landsgrenzen. Een deel van het Vuurwerkbesluit bevat daarom voorschriften met betrekking tot invoer van vuurwerk waarop de (inter)nationale vervoersregelgeving van toepassing is.

De controle op de productie en opslag in het buitenland (1 en 2) geschiedt uiteraard door toezicht van onze buurlanden. In het geval van vuurwerk vooral door toezicht van Duitsland waar opslag van consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk plaatsvindt, dat vervolgens vervoerd wordt naar Nederland. Het eerste moment dat Nederlandse autoriteiten in actie kunnen komen, is op de meldingsplicht uit het Vuurwerkbesluit voorafgaand aan de invoer, uitvoer en doorvoer van vuurwerk. Het gaat hierbij om de controles op invoer aan de grens en in de zeehavens (3). Controles worden uitgevoerd door de VROM-inspectie.

Deze meldingsplicht is dus ook van toepassing op de aanvoer van vuurwerk in zeehavens. Hier kan tevens gecontroleerd worden op de naleving van de verpakkingseisen die opgenomen zijn in het besluit. Op dit controlemoment (4) kunnen ook classificatiecontroles uitgevoerd worden in het kader van de vervoersregelgeving. Deze controles worden uitgevoerd door de IVW.

Vervolgens kan de naleving van de vervoersregelgeving tijdens het transport gecontroleerd worden (4). Hierop is de internationale en de nationale vervoersregelgeving van toepassing. De interim-regelgeving heeft betrekking op de specifieke vuurwerkbepalingen voor het transport door tunnels, over zoute veren en bij slechte weersomstandigheden. De IVW controleert de naleving van de regelgeving. De politie heeft in het kader van de opsporing een taak. Daarnaast heeft de douane een controlerende rol als het gaat om de invoerplichtingen.

Daarna kunnen de autoriteiten optreden bij de opslag van vuurwerk door groothandelaren en importeurs in Nederland (5). Deze opslag valt onder de werking van het Vuurwerkbesluit. Uitvoering van de controle op de naleving van het besluit vindt plaats door de provincie.

Daarna kan de naleving van de Vuurwerkbesluit gecontroleerd worden bij detaillisten (6). Het gaat dan om de opslagvoorzieningen, de verkoop en de eisen waaraan de vuurwerkartikelen moeten voldoen (onder andere aanduidingen op het vuurwerkartikel). De naleving wordt gecontroleerd door gemeenten en provincie.

Vervolgens kan er controle plaatsvinden op het afsteken van vuurwerk door de professionele afsteker tijdens evenementen (7). Hier controleren de provincies, de gemeente en de arbeidsinspectie. Controle op het transport vindt plaats door de IVW en VROM-inspectie. Datzelfde kan gebeuren op het vuurwerk dat in het bezit is van de consument en wordt afgestoken door de consument (8). De gemeente en de politie voeren deze controles uit. Het gaat hierbij ook om de opsporing van illegaal vuurwerk.

Ten slotte is controle mogelijk op het vuurwerk dat niet voldoet aan de productie-eisen van het Vuurwerkbesluit en dat, wanneer het Nederland wordt binnengebracht, wordt beschouwd als illegaal vuurwerk (9). Hierin hebben vooral de milieuteams van de politie en de VROM-inspectie een taak.

2.5 Beschrijving onderzoeksaanpak en onderzoeksproces

2.5.1 Doel en onderzoeksvragen evaluatie

Het doel van de evaluatie is het bundelen van de ervaringen, die zijn opgedaan met specifieke (detail)onderwerpen van het Vuurwerkbesluit en de Transportregelgeving, het beoordelen van deze ervaringen en het aangeven van eventuele verbeterpunten en oplossingsrichtingen.

Deze evaluatie betreft dus nadrukkelijk geen onderzoek naar de *effectiviteit* van de wetgeving, dit is, zoals eerder aangegeven, al in ander onderzoek gedaan¹⁰.

Dit onderzoek richt zich op het in kaart brengen van de *gepercipieerde knelpunten* van de wet- en regelgeving en de uitvoering ervan en het analyseren hiervan.

De onderzoeksvragen van de evaluatie luiden:

- welke ervaringen zijn er sinds 2002 met het Vuurwerkbesluit en met Transportregelgeving opgedaan?
- hoe kunnen het Vuurwerkbesluit, de Transportregelgeving en de uitvoering hiervan aan de hand van deze ervaringen worden beoordeeld?
- welke verbeterpunten kunnen ten aanzien van het Vuurwerkbesluit, de Transportregelgeving en de uitvoering worden geïdentificeerd?
- welke concrete oplossingsrichtingen kunnen op basis van de verbeterpunten worden geformuleerd?
- welke aanbevelingen kunnen de onderzoekers doen?

2.5.2 Begeleidingcommissie

Het onderzoek is uitgevoerd onder begeleiding van een breed samengestelde begeleidingscommissie. Hierin hebben zowel de verschillende betrokken overheidsinstanties als de branche zitting genomen (zie bijlage 1). Taak van de begeleidingscommissie was het begeleiden van het onderzoeksproces en het toezien op de kwaliteit ervan. Ook heeft de begeleidingscommissie door middel van het geven van advies en commentaar haar kennis en expertise ingebracht bij het opstellen van het eindrapport. De conclusies en aanbevelingen zijn echter geheel voor rekening van de onderzoekers.

---

¹⁰ 'Meta-evaluatie van veranderingen in beleid en praktijk rond de Nederlandse vuurwerksector', Universiteit Twente, mei 2005

2.5.3 Onderzoeks aanpak en verloop proces

De volgende stappen zijn doorlopen:

- Stap 1. Opstellen en vaststellen evaluatiekader
- Stap 2. Gegevensverzameling
- Stap 3. Opstellen eindrapport.

Hieronder volgt een beschrijving van de verschillende stappen die zijn doorlopen.

Stap 1. Opstellen en vaststellen evaluatiekader

Bij aanvang van het onderzoek stond nog niet precies vast welke specifieke punten in de evaluatie zouden worden meegenomen. In het projectplan dat VROM ten behoeve van de evaluatie heeft opgesteld, was een aantal specifieke detailonderwerpen opgenomen; aan de begeleidingscommissie is bij aanvang van de evaluatie hiernaast ook de ruimte geboden om extra (detail)onderwerpen voor de evaluatie aan te dragen.

Alvorens het onderzoek te starten, moest de scope van het onderzoek nog worden vastgesteld. Dit is op de volgende wijze gebeurd.

Bij aanvang van het proces heeft VROM de begeleidingscommissie gevraagd aanvullende punten die zij in de evaluatie aan de orde wil laten komen, aan de onderzoekers door te geven. De begeleidingscommissie heeft hiertoe haar achterban geraadpleegd. Dit heeft geleid tot een inbreng van circa 300 punten.

Deze punten zijn allen, tezamen met de punten uit het projectplan van VROM en de aanvullende evaluatiepunten van V&W, opgenomen in een groslijst. Hierbij is gekeken welke punten overlap hebben of met elkaar samenhangen. Op basis hiervan zijn deze gerubriceerd naar meer algemene aandachtsgebieden.

Op deze wijze is gekomen tot de volgende 11 aandachtsgebieden:

1. Opslag consumentenvuurwerk
2. Keuringen door inspectie-instellingen
3. Opslag professioneel vuurwerk
4. Verkoop consumentenvuurwerk
5. Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen
6. Afsteken professioneel vuurwerk
7. Invoer en doorvoer van vuurwerk
8. Transport en aflevering vuurwerk
9. Handhaving
10. Bestrijding calamiteiten
11. Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche

Over deze aandachtsgebieden zullen in het onderzoek uitspraken worden gedaan. Aan deze onderwerpen wordt in de gegevensverzameling aandacht besteed.

Voor de duidelijkheid: de door de begeleidingscommissie ingebrachte punten behoren dus niet tot de gegevensverzameling. Deze punten zijn puur gebruikt om de scope van het onderzoek vast te stellen. Dit betekent dat als bepaalde punten niet door geïnterviewden naar voren zijn gebracht, deze punten niet in het rapport terugkomen, ook al staan zij in de groslijst.

De onderzoekers raden VROM en V&W echter aan om, bij het traject dat eventueel leidt tot het wijzigen van de wet- en regelgeving, de groslijst te betrekken.

Voorafgaand aan het onderzoek, hebben de onderzoekers een evaluatiekader opgesteld. Hierin is uitgebreid toegelicht hoe de ingebrachte punten hebben geleid tot deze aandachtsgebieden en tot meer specifieke onderzoeksvragen. Ook is hierin opgenomen welke bronnen geraadpleegd zijn. Dit om voorafgaand aan het daadwerkelijke onderzoek duidelijkheid te scheppen over de focus van het onderzoek (wat wordt wel, en wat wordt niet in het onderzoek meegenomen).

Omdat het gaat om perceptieonderzoek, is gekozen voor het houden van interviews met stakeholders. Deze interviews zijn daarmee de belangrijkste bron voor dit onderzoek. Om een zo goed mogelijke afspiegeling van betrokkenen te kunnen interviewen, is besloten om groepsinterviews te houden. Bij het selecteren van de deelnemers, hebben wij gebruik gemaakt van de suggesties van de begeleidingscommissie.

Het evaluatiekader is vastgesteld door de begeleidingscommissie. Het evaluatiekader en de groslijst zijn als bijlagen 2 en 3 opgenomen.

Stap 2. Gegevensverzameling

Na vaststelling van het evaluatiekader, heeft de gegevensverzameling plaatsgevonden.

Uiteindelijk hebben er elf groepsinterviews plaatsgevonden (zie bijlage 4). Omdat het met sommige partijen onmogelijk bleek om aan het groepsinterview deel te nemen, hebben er ook enkele losse interviews plaatsgevonden. Ook heeft één partij haar punten schriftelijk ingebracht.

In aanvang ging het om open interviews. Dit houdt in dat de geïnterviewden bij aanvang van het interview is gevraagd hun belangrijkste punten naar voren te brengen. Hiervoor is gekozen om ervoor te zorgen dat de geïnterviewden voldoende ruimte kregen alle voor hen relevante punten in te brengen.

Nadat de geïnterviewden hun punten hadden toegelicht, is men, waar nodig, aanvullend bevraagd op de specifieke aandachtsgebieden door middel van de vooraf geformuleerde onderzoeksvragen. De geïnterviewden is steeds gevraagd, waar mogelijk, ook aanbevelingen te doen.

Van alle interviews hebben de onderzoekers gespreksverslagen gemaakt. Deze zijn ter wederhoor aan de geïnterviewden voorgelegd.

Stap 3. Opstellen eindrapport

Het eindrapport is op de volgende wijze tot stand gekomen. Allereerst zijn alle interviewresultaten gerubriceerd naar het aandachtsgebied (of de aandachtsgebieden) waar deze betrekking op hebben¹¹. Zo is er een overzicht ontstaan van alle ingebrachte punten en aanbevelingen per aandachtsgebied. Dit overzicht is opgenomen in bijlage 5. Het overzicht betreft dus nadrukkelijk niet de conclusies en aanbevelingen van de onderzoekers. Het gaat om de gegevensverzameling, die bestaat uit de meningen van partijen.

Op basis van dit overzicht hebben de onderzoekers een analyse gemaakt van de belangrijkste knelpunten. Op basis hiervan zijn conclusies getrokken en hebben de onderzoekers eigen aanbevelingen gedaan. Tijdens de analyses en het opstellen van het rapport bleek dat het helderder was om ‘handhaving’ en ‘de beschrijving van calamiteiten’ los te behandelen. Dit aandachtsgebied wordt daarom in 2 paragrafen behandeld.

---

¹¹ Bijv: alles wat er in de interviews naar voren is gebracht met betrekking tot de verkoop van vuurwerk is onder aandachtsgebied vier gebracht enzovoort.

3 Knelpunten, conclusies en aanbevelingen

Hieronder wordt per aandachtsgebied steeds toegelicht welke eisen de wetgeving op dit gebied stelt. Vervolgens wordt aangegeven welke knelpunten er uit de interviews naar voren zijn gekomen, welke conclusies hieraan te verbinden zijn en tot slot de aanbeveling(en) waartoe dit leidt.

3.1 Opslag consumentenvuurwerk

3.1.1 Regelgeving

Hoeveelheden

Voor de opslag van consumentenvuurwerk gelden ten eerste regels ten aanzien van de maximale toegestane hoeveelheden. Wanneer er maximaal 1.000 kg wordt opgeslagen, kan veelal worden volstaan met een melding (niet indien er ook andere activiteiten plaatsvinden waarvoor vergunning is vereist). Bij een opslag tussen de 1.000 en de 10.000 kg, is vergunning op grond van de Wet milieubeheer verplicht; het bevoegd gezag is in dat geval de gemeente (College van B&W). De vergunningplicht geldt ook voor een opslag van meer dan 10.000 kg. In dat geval is de provincie (Gedeputeerde Staten) echter het bevoegd gezag .

Constructie-eisen opslagplaatsen

Vuurwerkopslag vindt ten eerste plaats in bewaarplaatsen en bufferbewaarplaatsen, waarbij de bewaarplaats bestemd is voor het verpakte vuurwerk en de bufferbewaarplaats voor het onverpakte vuurwerk of aangebroken verpakkingen. In de bufferbewaarplaats vindt ook het ‘ompakken’ van vuurwerk plaats; de producten worden hier uit de verpakking gehaald.

Aan zowel de bewaarplaatsen als de bufferbewaarplaatsen zijn constructie-eisen gesteld, met als doel dat de constructie van de (buffer)bewaarplaatsen zodanig is dat in geval van calamiteiten de drukontlasting via de deur verloopt en de (buffer)bewaarplaats in zijn geheel overeind blijft. Hierdoor blijft de omgevingsschade beperkt.

Het Vuurwerkbesluit geeft aan dat de wanden, de vloer en de afdekking van een (buffer)bewaarplaats vervaardigd moeten zijn van metselwerk, beton of cellenbeton (vs. 2.1 paragraaf 2, bijlage 1). In de Nota van toelichting is opgenomen dat de (buffer)bewaarplaats daarmee een constructieve degelijkheid verkrijgt die bestand is tegen de drukopbouw die kan ontstaan bij een brand van consumentenvuurwerk. Daarnaast stelt het Vuurwerkbesluit als eis dat de deur in een (buffer)bewaarplaats zodanig geconstrueerd moet zijn dat de doelmatige drukontlasting niet wordt belemmerd (vs. 2.4 paragraaf 2, bijlage 1).

De maximale toegestane hoeveelheid vuurwerk is bepalend voor het aantal bufferbewaarpplaatsen en de maximale hoeveelheid onverpakt vuurwerk dat is toegestaan. Deze aantallen en hoeveelheden staan vermeld in tabel 1.

Tabel 1. Aantal toegestane bufferbewaarpplaatsen

Vuurwerkopslag	Aantal bufferbewaarpplaatsen	Maximale hoeveelheid onverpakt vuurwerk
Maximaal 1.000 kg	1	1.000 kg
Maximaal 10.000 kg	1	2.000 kg
10.000 kg tot maximaal 50.000 kg	2	5.000 kg

Uit het overzicht is bijvoorbeeld af te lezen, dat wanneer een verkoper maximaal 10.000 kg mag opslaan, hij slechts één bufferbewaarpplaats mag hebben, waar maximaal 2.000 kg onverpakt vuurwerk in aanwezig mag zijn.

Ten tweede vindt opslag plaats in de verkoopruijnte. Hierin mag maximaal 250 kg consumentenvuurwerk worden opgeslagen. Buiten de openingstijden van de winkel mag geen consumentenvuurwerk, anders dan 200 kg fop- en scherts-vuurwerk, in de verkoopruijnte aanwezig zijn. Het in de verkoopruijnte aanwezige consumentenvuurwerk moet zijn geplaatst in een vitrine, stelling of winkelkast. Deze vitrine, stelling of winkelkast moet zodanig geplaatst of uitgevoerd zijn dat het vuurwerk zich niet onder handbereik van het publiek bevindt.

Veiligheidsafstanden opslag tot kwetsbaar object

Verder zijn er bij de aanleg van opslagen eisen gesteld aan de minimale afstand die de opslag moet hebben tot (geprojecteerde) kwetsbare objecten. Deze afstand wordt gemeten vanaf de deuropening van de bewaarplaats. Deze afstanden worden veiligheidsafstanden genoemd. De veiligheidsafstanden zijn bepalend voor de hoeveelheid vuurwerk die mag worden opgeslagen en zijn afhankelijk van de locatie waar de verkoper is gevestigd en van de winkelruimte zelf. Een vergunningaanvraag voor het opslaan van consumentenvuurwerk wordt geweigerd als niet aan de veiligheidsafstand wordt voldaan.

De veiligheidsafstand voor een opslagplaats tot 10.000 kg bedraagt minimaal 8 m. Voor een opslagplaats van meer dan 10.000 kg dient een afstand van minimaal 20 m in acht te worden genomen. Omdat de warmteafgifte bij brand van onverpakt vuurwerk groter is, wordt de afstand echter groter naarmate er meer onverpakt vuurwerk wordt opgeslagen. Deze afstand kan oplopen tot 48 m.

In het Vuurwerkbesluit (voorschrift 6.3, bijlage 1) is tevens opgenomen dat de afstanden tussen de deur(en) van de verkooppriimte en de (buffer)bewaarp plaatsen minimaal 8 m moet bedragen bij opslagen tot maximaal 10.000 kg consumentenvuurwerk. Deze afstand geldt altijd wanneer de deuren ten opzichte van elkaar zichtbaar zijn. Als de afstand minder dan 8 m bedraagt en de deuren niet zichtbaar zijn, kunnen bouwkundige voorzieningen aangebracht worden tussen de deuren. Deze voorzieningen moeten worden aangebracht om brandoverslag te voorkomen. Hierdoor wordt voorkomen dat bij een calamiteit door brandoverslag het domino-effect optreedt (sluit aan op aanbeveling 1).

Brandveiligheidsinstallatie

Zowel de bewaarplaatsen, de bufferbewaarp plaatsen als de verkooppriimte moeten zijn voorzien van een brandbeveiligingsinstallatie. In bijlage 1 van het Vuurwerkbesluit is opgenomen waaraan de installatie moet voldoen. Deze dient te zijn ontworpen, aangelegd, opgeleverd en onderhouden in overeenstemming met een PvE, dat op zijn beurt dient te worden opgesteld conform het Memorandum 60.

Het Memorandum 60 is een nadere uitwerking van de voorschriften uit bijlage 1 van het Vuurwerkbesluit ten aanzien van de sprinklerinstallatie en de brandmeldingsinstallatie voor de (buffer)bewaarp plaats en de verkooppriimte. Het Memorandum wordt beheerd en uitgegeven door de Stichting Nationaal Centrum voor Preventie (NCP) en is vastgesteld door de Raad Brandbeveiliging van het NCP. In het Memorandum 60 staat beschreven hoe de Voorschriften Automatische Sprinklerinstallaties (VAS) van toepassing zijn op de opslag van consumentenvuurwerk van de ADR- klasse 1.4S en 1.4G (professioneel vuurwerk valt buiten de reikwijdte van dit Memorandum). Het bevat een uitgewerkt model voor een PvE voor een opslag van consumentenvuurwerk van minder dan 10.000 kg. Het PvE moet beoordeeld worden door een inspectie-instelling. Deze instelling moet een type A inspectie-instelling zijn en geaccrediteerd door de Stichting Raad voor Accreditatie.

Voordat met de aanleg van de installatie wordt begonnen moet het PvE zijn goedgekeurd door het bevoegd gezag en moet een Wet milieubeheervergunning worden verleend (boven 1000 kg). De Provincies zijn belast met de vergunningverlening indien de opslag meer dan 10.000 kg is, gemeenten, doen dit indien de voorraad minder is.

De ontwerpbeschikking wordt ter advisering aan de regionale brandweer gezonden. In veel regio's vindt er reeds eerder overleg tussen de diverse betrokken instanties plaats om het geheel in een vroegtijdig stadium te stroomlijnen en te coördineren.

De (buffer)bewaarpplaats en de verkoopruimte mag vervolgens pas in gebruik worden genomen, nadat door een inspectie-instelling een goedkeuringsbewijs is afgegeven in de vorm van een goedkeurend rapport of een certificaat. Iedere twaalf maanden na aanleg van de installatie vindt een beoordeling van de werking en het onderhoud (conform PvE) plaats. Op de keuringen door deze inspectie-instellingen wordt in het volgende hoofdstuk nader ingegaan.

3.1.2 *Knelpunt 1: Voorzieningen brandoverslag*

Nadere Toelichting

In het Vuurwerkbesluit (voorschrift 6.3, bijlage 1) is opgenomen dat de afstanden tussen de deur(en) van de verkoopruimte en de (buffer)bewaarpplaatsen minimaal 8 m moeten bedragen bij opslagen tot maximaal 10.000 kg consumentenvuurwerk. Deze afstand geldt altijd wanneer de deuren ten opzichte van elkaar zichtbaar zijn. Als de afstand minder dan 8 m bedraagt en de deuren niet zichtbaar zijn dan kunnen bouwkundige voorzieningen aangebracht worden tussen de deuren. Deze voorzieningen moeten worden aangebracht om brandoverslag te voorkomen. Hierdoor wordt voorkomen dat bij een calamiteit door brandoverslag het domino-effect optreedt.

Resultaten interviews

In verschillende interviews is aangegeven dat in het Vuurwerkbesluit nauwelijks eisen zijn opgenomen over de uitvoering van deze bouwkundige voorzieningen en de daarbij te gebruiken materialen. Hierdoor bestaat er bij de geïnterviewden onzekerheid over de vraag of de aangelegde voorzieningen ook daadwerkelijk de ongewenste domino-effecten voorkomen. Geïnterviewden geven aan meer duidelijkheid te willen hebben waaraan deze bouwkundige voorzieningen moeten voldoen. Volgens de geïnterviewden is meer kennis over brandgedrag en brandoverslag noodzakelijk om deze eisen te kunnen stellen. Zij stellen dat er weinig over brandgedrag en brandoverslag bekend is.

Conclusie

In het Vuurwerkbesluit is gesteld dat eventueel een bouwkundige voorziening kan worden aangelegd om brandoverslag te voorkomen. Er zijn geen eisen gesteld aan de uitvoering van deze voorziening (afmetingen, materialen).

Aanbevelingen

Wij adviseren VROM een of meer expertbijeenkomsten te beleggen met specialisten op dit gebied. Hierbij kan de up-to-date kennis over brandoverslag worden uitgewisseld en gedocumenteerd en er kunnen dan concrete aanbevelingen volgen over de eisen die gesteld kunnen worden aan de hierboven genoemde voorzieningen. Betrokken partijen kunnen dan via de reguliere overleg- en de communicatiekanalen geïnformeerd worden. Afhankelijk van de bevindingen van deze groep moet bepaald worden of er een aanpassing van het Vuurwerkbesluit moet volgen.

3.1.3 *Knelpunt 2: Constructie (buffer)bewaarplaatsen*

Resultaten interviews

Tijdens verschillende interviews is naar voren gebracht dat de aanname dat de deur van een (buffer)bewaarplaats als drukontlasting fungeert niet altijd klopt. De Begeleidingscommissie heeft aangegeven dat er onduidelijkheid bestaat over de eisen die aan de deur gesteld moeten worden, waarbij de drukontlasting via de deur is verzekerd.

Verder is naar voren gekomen dat in het Vuurwerkbesluit geen constructieve eisen (zoals verankering van wanden aan vloer en dak) zijn opgenomen. Dit heeft volgens geïnterviewden tot gevolg dat (buffer)bewaarplaatsen het eerder in zijn geheel kunnen begeven dan dat de drukontlasting via de deur plaatsvindt.

Deze constructieve eisen kunnen wel in het kader van de Woningwet gesteld worden wanneer de bouw aan een vergunning is onderworpen. Wanneer er echter geen bouwvergunningplicht is, is er volgens geïnterviewden geen instrument om nadere constructieve eisen te stellen aan de (buffer)bewaarplaats.

Conclusie

Er zijn in het Vuurwerkbesluit geen gedetailleerde eisen gesteld aan de uitvoering van de deuren van de (buffer)bewaarplaats. De omschrijving in het Vuurwerkbesluit wordt daardoor als onvoldoende ervaren. Er is behoefte aan gedetailleerdere richtlijnen. Het Vuurwerkbesluit bevat weliswaar een verwijzing naar het Bouwbesluit, maar er is onduidelijkheid over de vraag of er, in het geval dat er sprake is van vergunningvrij bouwen van een (buffer)bewaarplaats, constructieve eisen (bijvoorbeeld verankering) gesteld kunnen worden aan de constructie van de bewaarplaats.

Aanbevelingen

Wij adviseren VROM om deze problematiek in de expertgroep aan de orde te stellen die wij in 3.1.2 suggereren. Afhankelijk van de uitkomsten daarvan kan bezien worden of het Vuurwerkbesluit aanpassing behoeft, dan wel dat aanvullende informatie voor de uitvoeringspraktijk moet worden geleverd.

3.1.4 *Knelpunt 3: Knijpafsluiter*

Nadere Toelichting

Volgens het Memorandum 60 moet de brandslanghaspel meegenomen worden in de berekening van de benodigde watercapaciteit tenzij deze is voorzien van een knijpafsluiter of een andere automatisch aangestuurde afsluiter die in werking treedt als de sprinkler wordt aangesproken. Dit is noodzakelijk omdat de wateropbrengst anders onvoldoende is bij de bestrijding van calamiteiten. Tegelijkertijd is in het Memorandum 60 bepaald dat de slanghaspel moet voldoen aan de NEN-EN 671-1.

Resultaten interviews

Knijpafsluiters worden toegestaan en geaccepteerd door het bevoegd gezag terwijl dit formeel niet kan, omdat daarmee de slanghaspel dan niet voldoet aan de NEN 671-1 en deze afgekeurd zou moeten worden door andere inspectie-instellingen.

Conclusie

Het Memorandum 60 en de NEN 671-1 bevatten momenteel tegenstrijdige eisen voor slanghaspels wanneer deze worden gebruikt bij een (buffer) bewaarplaats. Strikte naleving van de NEN 671-1 kan leiden tot aanpassingen van de brandbeveiligingsinstallatie.

Aanbevelingen

Er is een herziening op komst van de NEN 671-1. Deze is enige tijd geleden aangeboden aan de European Committee for Standardization (CEN). De inwerkingtreding van de gewijzigde norm wordt verwacht in de loop van 2008. Na deze herziening is een knijpafsluiter wel toegestaan. Wij adviseren VROM via de bestaande overlegstructuren en communicatiekanalen hierover de betrokken partijen te informeren.

3.1.5 *Knelpunt 4: Veiligheidsafstanden bij grote opslagen*

Nadere toelichting

De veiligheidsafstanden zijn vastgesteld, mede op basis van het brandgedrag, met als doel kwetsbare objecten te beschermen bij calamiteiten. In artikel 4.2, onderdeel 6 van het Vuurwerkbesluit staan twee criteria op grond waarvan de provincie een kleinere veiligheidsafstand dan genoemd in bijlage 3, onder 1.3 kan vaststellen bij opslagen van meer dan 10.000 kg. Deze criteria hebben te maken met warmtestraling en de weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag (WBDBO). In het Vuurwerkbesluit en de Nota van Toelichting is geen berekeningsmethodiek opgenomen.

Resultaten interviews

Uit het interview met de provincies blijkt dat de uitgangspunten uit het Vuurwerkbesluit voor het verkleinen van veiligheidsafstanden bij opslag van meer dan 10.000 kg moeilijk toe te passen zijn. Het wordt als een ingewikkelde materie gezien. De toelichting hierover in het aanvullend onderzoek na 'Klap op de vuurpijl' (Kleinere veiligheidsafstanden bij vuurwerkopslagbedrijven, VROM, augustus 2006) wordt ontoereikend gevonden om daarmee het probleem te kunnen tackelen.

Conclusie

De provincies hebben behoefte aan meer duidelijkheid over de toepassing van de criteria voor kleinere veiligheidsafstanden, ondanks de toelichting/handreiking die is opgenomen in het hierboven genoemde rapport.

Aanbevelingen

Wij adviseren VROM om in samenwerking met het IPO een handreiking op te stellen waarin, in aansluiting op het hiervoor genoemde rapport, aan de hand van praktische voorbeelden een rekenmethodiek is opgenomen waarmee de provincies ondersteund worden bij de uitwerking van de criteria uit het Vuurwerkbesluit voor de toepassing van kleinere veiligheidsafstanden bij grotere opslagen.

3.1.6 *Knelpunt 5: Brandgedrag*

Resultaten interviews

De interne en externe veiligheidsafstanden zijn gebaseerd op aannames over brandgedrag. In de interviews is gesteld dat meer kennis over brandgedrag aanleiding kan zijn voor de aanpassing van deze veiligheidsafstanden bij vuurwerkopslagen.

Conclusie

De kennis over brandgedrag wordt door geïnterviewden onvoldoende geacht.

Aanbevelingen

Wij adviseren de aanwezige kennis over brandgedrag te bundelen aan de hand van expertbijeenkomsten en zo nodig te vergroten en deze kennis over brandgedrag te gebruiken voor onderzoek naar aanpassing van de veiligheidsafstanden (zie ook knelpunt 1).

3.1.7 *Knelpunt 6: Normering voor ompakruimte*

Resultaten interviews

In de bufferbewaarplaats wordt consumentenvuurwerk uit de verpakking gehaald. In het Memorandum 60 is een uitgewerkt model voor een PvE opgenomen voor een locatie met minder 10.000 kg consumentenvuurwerk. In het model is een voorbeeld opgenomen met een ompakruimte van 4 m².

Uit een interview is gebleken dat er onduidelijkheid bestaat over de regels met betrekking tot de grootte van de ruimte die nodig is voor het ompakken van vuurwerk. Deze worden door het bevoegde gezag verschillend gehanteerd. De 4 m² genoemd in het voorbeeld van het model PvE wordt als norm voor het orderpakken en/of voor het samenstellen van pakketten gebruikt. Dit geeft problemen als de 4 m² ook wordt toegepast bij kleine bufferbewaarplaatsen. Er wordt dan relatief veel ruimte geëist voor de ompakruimte.

Conclusie

In de voorbeeldberekening in het model PvE uit het Memorandum 60 is 4 m² genoemd als de ruimte die nodig is voor het ompakken. Deze oppervlakte wordt soms als norm gehanteerd, ondanks dat het hier een vuistregel betreft. De bevoegde gezagsinstanties gaan hier op verschillende wijze mee om.

Aanbevelingen

Wij adviseren VROM in het Memorandum 60 een verduidelijking op te nemen over de oppervlakte van de ompakruimte en hiervoor in samenwerking met de vuurwerkbranche een voorstel uit te werken.

3.2 Keuringen door particuliere inspectie-instellingen

3.2.1 Regelgeving

Zoals in het vorige hoofdstuk al werd aangegeven, dienen opslagplaatsen van een brandveiligheidsinstallatie te zijn voorzien. Hierover zegt het Vuurwerkbesluit letterlijk het volgende:

Bijlage 1, paragraaf 5.

5.1 De bewaarplaats, de bufferbewaarplaats en de verkoopruimte zijn voorzien van een automatische sprinklerinstallatie. In de directe nabijheid van de bewaarplaats, de bufferbewaarplaats en de verkoopruimte is een brandmeldinstallatie aanwezig.

5.2. De brandbeveiligingsinstallatie is ontworpen, aangelegd, opgeleverd en onderhouden overeenkomstig een Programma van Eisen, opgesteld conform memorandum nr. 60. Het Programma van Eisen is beoordeeld door een inspectie-instelling. Deze inspectie-instelling voldoet voor wat betreft het uitvoeren van beoordelingen en inspecties van brandbeveiligingsinstallaties op basis van memorandum nr. 60 aan EN 45004 en is daarbij een type A inspectie-instelling. De inspectie-instelling is geaccrediteerd door de Stichting Raad voor Accreditatie. Het Programma van Eisen is goedgekeurd door het bevoegde gezag, voordat met de aanleg van de brandbeveiligingsinstallatie wordt begonnen. Het Programma van Eisen, alsmede het bewijs van beoordeling door de inspectie-instelling is binnen de inrichting aanwezig.

5.3 De bewaarplaats, bufferbewaarplaats en verkoopruimte worden niet eerder in gebruik genomen dan nadat door een inspectie-instelling als bedoeld in voorschrift een goedkeurend inspectierapport is afgegeven of nadat een certificaat door een daartoe op basis van EN 45011 door de Raad voor Accreditatie geaccrediteerde certificatie-instelling is afgegeven. Uit het goedkeurend inspectierapport of het certificaat blijkt dat de brandbeveiligingsinstallatie voldoet aan het goedgekeurde Programma van Eisen. Het goedkeurend inspectierapport of het certificaat is binnen de inrichting aanwezig.

5.4. Iedere twaalf maanden na aanleg van de brandbeveiligingsinstallatie wordt door een inspectie-instelling als bedoeld in voorschrift 5.2 beoordeeld of de brandbeveiligingsinstallatie functioneert en is onderhouden conform het in voorschrift 5.2 bedoelde goedgekeurde Programma van Eisen. De inspectierapporten zijn binnen de inrichting aanwezig.

Een bewaarplaats, een bufferbewaarplaats of een verkooppriimte is niet in gebruik indien uit een inspectierapport blijkt dat een brandbeveiligingsinstallatie niet voldoet aan het in voorschrift 5.2 bedoelde goedgekeurde Programma van Eisen.

5.5 [Vervallen.]

5.6 De wijze waarop verpakt of onverpakt consumentenvuurwerk wordt opgeslagen heeft geen negatieve invloed op de functionele werking van de automatische sprinklerinstallatie. Daartoe is de wijze van opslaan tenminste in overeenstemming met de uitgangspunten die ten aanzien daarvan ten grondslag hebben gelegen aan het ontwerp van de automatische sprinklerinstallatie, zoals deze zijn neergelegd in het Programma van Eisen.

Nadat in 2005 een groot aantal uitvoeringsproblemen was ontstaan, is er op 2 september 2005 een versie van het Memorandum 60 gekomen met verduidelijkingen. Deze versie is opgesteld door de Commissie van Deskundigen Blusinstallaties (CvD Blus) van de certificatie-instelling LPCB¹² en NCP. In overleg tussen de Vereniging van Inspectie-instellingen voor Veiligheid en Brandveiligheid (VIVB), de VNG, de Branchevereniging Consumentenvuurwerk Nederland (BCN) en het Landelijk netwerk Brandpreventie (LNB) zijn er naar aanleiding van de voorgestelde verduidelijkingen afspraken gemaakt over de interpretatie. Infomil geeft aan op haar website (www.infomil.nl) dat VROM instemmend kennis heeft genomen van deze verduidelijkingen. De verduidelijkingen zijn echter niet opgenomen in de wetgeving.

3.2.2 *Knelpunt 1: Onduidelijkheden Memorandum 60*

Resultaten interviews

Uit de interviews is naar voren gekomen dat er onduidelijkheid heerst over de toelichting op het Memorandum 60 en de nadere toelichting van 2 september 2005. Er worden verschillende versies gebruikt (met of zonder toelichting). Volgens de Begeleidingscommissie van deze evaluatie is de onduidelijkheid ontstaan, nadat VROM het standpunt heeft ingenomen dat er formeel alleen de versie van het Memorandum bestaat, gedateerd 4 april 2004.

Conclusie

Er is onduidelijkheid over het Memorandum 60 na de nadere toelichting van 2 september 2005. Hierdoor worden bij de opstelling van de PvE's verschillende bronnen voor het Memorandum 60 gebruikt.

¹² LPCB: certificatie-instelling op het gebied van brandbeveiliging en criminaliteitspreventie. Medeoprichter en -aandeelhouder is het Britse LPCB

Aanbevelingen

Wij adviseren VROM via de bestaande communicatiekanalen aan te geven dat de toelichting van 2 september 2005 onverlet laat dat het Memorandum van 4 april 2004 nog steeds de geldende versie is. Verder adviseren wij het Memorandum aan te passen aan voortschrijdend inzicht en actueel te houden.

3.2.3 *Knelpunt 2: Goedkeuringsdocumenten*

Resultaten interviews

Uit de interviews is naar voren gekomen dat het voorkomt dat inspectie-instellingen, die werken aan de hand van de accreditatieregeling LPS 1233, een inspectiedocument opstellen waarin een nadere uitwerking van de beoordelingscriteria van het PvE is opgenomen. Dit wordt een Basisdocument Brandbeveiliging (BdB) genoemd. Er wordt, naast met het oorspronkelijke PvE, dus gewerkt met goedkeuringsdocumenten die zijn afgeleid van het PvE. Dit geldt voor ongeveer tweederde van het aantal inrichtingen.

Conclusie

Er wordt met andere goedkeuringsdocumenten dan het PvE gekeurd. Dat het gebruik van het BdB wordt toegestaan door sommige bevoegde gezagsinstanties, is in strijd met het Vuurwerkbesluit. Hierdoor ontstaat er gebrek aan eenduidigheid ten aanzien van de uitvoering van de installaties.

Aanbeveling

Wij adviseren de bevoegde gezagsinstanties de op basis van een BdB afgegeven goedkeuringen te herzien. Dit in overleg met de VNG, het IPO het Ambtelijk Landelijk Overleg Milieuhandhaving (ALOM) en de branchevertegenwoordigers.

Inmiddels heeft de VROM-Inspectie bij brief van 31 oktober 2007 (V&R/2007.098515/tkw) het bevoegd gezag nader geïnformeerd over dit punt.

3.2.4 *Knelpunt 3: Vastlegging rol particuliere inspectie-instelling*

Resultaten interviews

De geïnterviewden hebben aangegeven het Vuurwerkbesluit niet helder te vinden over het feit of het PvE, *voordat* het ter goedkeuring aan het bevoegd gezag wordt aangeboden, beoordeeld moet zijn door een particuliere inspectie-instelling.

Conclusie

In de Nota van toelichting van het Vuurwerkbesluit is opgenomen dat het bevoegd gezag bij de beoordeling van het PvE kan volstaan met het nagaan of er een bewijs van beoordeling is, waaruit blijkt dat het PvE is opgesteld conform Memorandum 60 en de beoordeling is uitgevoerd door een voor deze activiteiten geaccrediteerde inspectie-instelling.

Dit betekent dat de wetgever ervan uitgaat dat de beoordeling door de particuliere inspectie-instelling voorafgaat aan de beoordeling door het bevoegd gezag.

Aanbeveling

Wij adviseren VROM de redactie van het Vuurwerkbesluit te wijzigen (voorschrift 5.2 bijlage 1) en daarin de volgtijdelijkheid voor wat betreft de beoordeling van het opgestelde PvE en goedkeuring helder te verwoorden. Hieronder is een tekstvoorstel opgenomen ter vervanging van het hierboven genoemde voorschrift.

“De brandbeveiligingsinstallatie is ontworpen, aangelegd, opgeleverd en onderhouden overeenkomstig een PvE, opgesteld conform Memorandum nr. 60. Het PvE is beoordeeld door een inspectie-instelling voordat het aan het bevoegd gezag ter goedkeuring wordt aangeboden”.

3.2.5 *Knelpunt 4: Termijn-certificatie en goedkeuring brandbeveiligingsinstallatie*

Resultaten interviews

Uit de interviews blijkt dat er tegen het einde van het kalenderjaar een grote vraag is naar certificering en herkeuring, doordat detaillisten de opslagen pas kort voor de verkoopperiode van het vuurwerk aanmelden. Het gebrek aan spreiding heeft tot gevolg dat de particuliere inspectie-instellingen te weinig tijd hebben om goedkeuringen te rapporteren. Hierdoor komt het voor dat detaillisten bij controle door bevoegd gezag geen goedkeuringsrapport kunnen overhandigen.

Conclusie

Het grote aantal goedkeuringsaanvragen aan het eind van het jaar kan niet worden verwerkt door de particuliere inspectie-instellingen.

Aanbevelingen

Het is de verantwoordelijkheid van de detaillisten zelf om tijdig een aanvraag in te dienen. Certificatie-instellingen of brancheorganisaties kunnen de detaillisten hier nog ten overvloede op wijzen.

3.2.6 *Knelpunt 5: Onafhankelijkheid particuliere inspectie-instellingen*

Resultaten interviews

In interviews is aangegeven dat het voorkomt dat particuliere inspectie-instellingen een installatie in het eerste jaar goedkeuren en in het tweede jaar dezelfde installatie afkeuren. Dit terwijl er geen veranderingen in de regelgeving of in de installatie hebben plaatsgevonden. Hierdoor is er bij geïnterviewden twijfel ontstaan over de onafhankelijkheid van deze inspectie-instellingen.

Conclusie

Er bestaat twijfel over de onafhankelijkheid van de particuliere inspectie-instellingen.

Aanbevelingen

Wij adviseren VROM de Raad voor Accreditatie op de hoogte te brengen over de twijfels bij het bevoegd gezag over de onafhankelijkheid van de inspectie-instellingen.

3.3 Opslag professioneel vuurwerk

Gedeputeerde Staten zijn op grond van de Wet milieubeheer bevoegd gezag voor de verlening van de milieuvergunning aan bedrijven voor het opslaan en bewerken van professioneel vuurwerk. Zij zijn eveneens op grond van de Wet milieubeheer bevoegd gezag voor de milieuvergunning ten aanzien van bedrijven waar, naast professioneel vuurwerk, ook consumentenvuurwerk wordt opgeslagen of bewerkt.

Voor de opslag van professioneel vuurwerk geldt een maximum van 6.000 kg per inrichting. Bij een inrichting waarin verpakt of onverpakt professioneel vuurwerk als bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, aanwezig mag zijn, dient, gemeten vanaf de bewaarplaats en, indien aanwezig, de bewerkingsruimte, tot een kwetsbaar object en een geprojecteerd kwetsbaar object de in tabel 2 weergegeven veiligheidsafstand in acht te worden genomen (effectbenadering).

Tabel 2. Veiligheidsafstanden professioneel vuurwerk

Toegestane netto explosieve massa per bewaarplaats of bewerkingsruimte	Veiligheidsafstand
vanaf 0 kg tot en met 750 kg	400 m
vanaf 750 kg tot en met 6.000 kg	800 m

3.3.1 Knelpunt 1: Transport als gevolg van opslag in het buitenland

Resultaten interviews

Tijdens de interviews is naar voren gebracht dat de afstanden die in de veiligheidstabel zijn opgenomen de opslag van professioneel vuurwerk in Nederland onmogelijk maken. De opslag van dit vuurwerk bevindt zich voor een groot deel in Duitsland waardoor het vuurwerk over grotere afstanden wordt getransporteerd. Volgens geïnterviewden wordt de veiligheid op de weg hierdoor niet bevorderd. Ook is aangegeven dat de regelgeving wat betreft de opslag van professioneel vuurwerk te streng is en dat de opslag mogelijk moet zijn in Nederland.

VROM heeft gezegd dat zij destijds binnen Nederland heeft gezocht naar plaatsen, waar opslag mogelijk was, en die plaatsen ook heeft gevonden. De sector had daar volgens VROM echter geen belangstelling voor.

Conclusie

Op dit moment wordt professioneel vuurwerk niet opgeslagen in Nederland. Dit heeft te maken met de eisen van het Vuurwerkbesluit. Ook al zouden er in theorie mogelijkheden zijn voor opslag in Nederland, deze zijn kennelijk voor de branche niet aantrekkelijk.

Het professionele vuurwerk is opgeslagen in Duitsland. Dit betekent dat Nederlandse ambtenaren geen controles kunnen uitoefenen op het vuurwerk, als het daar is opgeslagen. Daarnaast heeft de opslag in het buitenland gevolgen voor het transport. Vuurwerk, dat aanlandt op een Nederlandse haven en voor Nederland bestemd is, wordt eerst naar Duitsland getransporteerd om dan later weer vanuit Duitsland, voor een specifiek evenement, naar Nederland gebracht te worden. Dit is uiteraard omslachtig. Hierdoor is vuurwerk langer 'op de weg'. Het is mogelijk dat dit meer gevaar oplevert.

Op zichzelf lijkt de situatie, met de opslagen in Duitsland, werkbaar.

Aanbevelingen

Wanneer wordt overwogen opslag in Nederland aantrekkelijker te maken, dienen de volgende belangen in ogenschouw te worden genomen:

- de intensiteit van de wens van de branche om in Nederland op te slaan
- de veiligheid van de (omgeving van) de opslagplaats
- de mogelijkheden om de opslag te kunnen controleren
- de verandering in de transportstromen en de gevolgen voor de veiligheid
- de verandering in kosten voor de branche.

Daarbij kan in de beschouwing worden betrokken dat vuurwerk nu beter is geclassificeerd dan vroeger.

3.4 Verkoop consumentenvuurwerk

3.4.1 Regelgeving

De verkoop van consumentenvuurwerk vindt plaats door winkelketens en onafhankelijke detaillisten. In de dagen voor de jaarwisseling wordt in korte tijd (drie dagen) een grote hoeveelheid vuurwerk verkocht. Indien 29, 30 of 31 december op een zondag valt, is de verkoop al op 28 december toegestaan. Dit leidt tot grote drukte bij de verkooppunten door de aanvoer van vuurwerk en de verkoop daarvan aan particulieren. De verkoop valt onder de regels van het besluit. Er mag maximaal 10 kg vuurwerk per particulier (per levering) worden verkocht. Deze beperking is ingesteld om de effecten van onbedoelde ontbranding (bijvoorbeeld door roken) te beperken.

Verder stelt het Vuurwerkbesluit eisen aan het bijhouden van de voorraad consumentenvuurwerk door de detaillisten. Op elk moment moeten zij kunnen aangeven over welke hoeveelheid verpakt en onverpakt vuurwerk zij beschikken in de (buffer)bewaarplaats(en). Doel van deze registratie is onder meer informatie beschikbaar te houden voor de brandweer in geval van calamiteiten. Ten slotte: de verkoop van vuurwerk op zondag is verboden.

3.4.2 *Knelpunt 1: Verkoophoeveelheid consumentenvuurwerk*

Resultaten interviews

Het 10 kg-voorschrift uit het Vuurwerkbesluit is volgens geïnterviewden niet meer hanteerbaar. Vuurwerk is in de loop van de tijd zwaarder geworden en er zijn zwaardere pakketten te koop. Uit de interviews blijkt dat in het merendeel van de gevallen klanten meer dan 10 kg vuurwerk aanschaffen. Zij moeten hiervoor dan terugkomen.

Uit meerdere groepsinterviews (zowel overheid als branche) kwam de wens naar voren om de maximale hoeveelheid te verhogen. Daarbij werd een maximumgewicht van 25 kg genoemd.

Conclusie

De meerderheid van de geïnterviewden is voorstander van een ophoging van de 10 kg-grens.

Aanbevelingen

Aanbevolen wordt om een verhoging van de maximale verkoophoeveelheid in overweging te nemen. Uit de interviews kwam breed naar voren dat een hoeveelheid van 25 kg als passend wordt beschouwd, maar het is de vraag of dit reëel is. Het is meer dan een verdubbeling. Zo mag in een politiebureau maximaal 25 kg consumentenvuurwerk in een speciale kast worden opgeslagen. Verder wijzen wij erop dat in de transportregelgeving een grens van 20 kg wordt aangehouden.

Bij de afweging spelen, naast de praktische voordelen voor detailhandel en consument, de mogelijke gevolgen voor persoonlijke en transportveiligheid een rol.

3.4.3 *Knelpunt 2: Registratieverplichtingen*

Resultaten interviews

De branchevertegenwoordigers achten het praktisch onmogelijk om de hoeveelheid verpakt en onverpakt vuurwerk tijdens de drukke verkoopdagen continu bij te houden. De voorraden variëren immers continu door aanvoer en vooral door de individuele verkoop.

Uit de interviews kwam naar voren dat de brandweer in geval van een calamiteit veiligheidshalve rekening houdt met de maximale toegestane opslaghoeveelheid. Uit de interviews kwamen geen andere dringende redenen naar voren om de vereiste continu registratie verplicht te blijven stellen. Bij controle van de voorraad wordt in de praktijk, naast een visuele controle, inzage gevraagd in bestelbonnen, afleverbonnen e.d.

Conclusie

De voorraadregistratie, zoals die nu is voorgeschreven in het Vuurwerkbesluit, verhoogt de administratieve lasten, zonder dat dit een belangrijk doel dient.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan om de registratieplicht te laten vervallen, dan wel terug te brengen naar een minimaal niveau, bijvoorbeeld eenmalig aan het eind van de verkoopperiode.

3.5 Verpakkingsverplichtingen-aanduidingen

3.5.1 Regelgeving

In het Vuurwerkbesluit zijn bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de verpakking van vuurwerk. Deze luiden dat:

- de verpakking waarin het vuurwerk zich tijdens het vervoer bevindt, een aanduiding dient te bevatten van de klasse waarin het vuurwerk volgens bijlage A van het ADR is ingedeeld als vuurwerk
- het vuurwerk en de verpakking van het vuurwerk zijn voorzien van de aanduiding «Geschikt voor particulier gebruik», «Niet geschikt voor particulier gebruik» dan wel «Intended for indoor use» en «For professional use only»
- het vuurwerk en de verpakking van het vuurwerk zijn voorzien van een door de fabrikant bij de vervaardiging toegekend artikelnummer dat dient ter identificatie van het vuurwerk en het productiejaar.

Verder schrijft het Vuurwerkbesluit voor het vervoer van beschadigde, defecte of lekkende colli met gevaarlijke stoffen, of gevaarlijke goederen die zijn verspreid of vrijgekomen een speciale verpakking, als bedoeld in het ADR, moet worden gebruikt. Deze verpakking heet een bergingsverpakking. De bergingsverpakking moet zijn voorzien van het identificatienummer, voorafgegaan door de letters 'UN' en van alle gevaarsetiketten van het beschadigde collo dat daarin aanwezig is, alsmede van het opschrift 'BERGING'.

3.5.2 *Knelpunt 1: Eisen aan bergingsverpakking*

Resultaten interviews

Veel geïnterviewden hebben aangegeven een duidelijke omschrijving van een bergingsverpakking te missen in het Vuurwerkbesluit. Hierbij werd onder meer gewezen op eerdere contacten/briefwisseling tussen VROM en de gemeente Haarlem over dit knelpunt.

Conclusie

De wettelijke voorschriften zijn niet duidelijk voor partijen. Het is onduidelijk waar een bergingsverpakking aan moet voldoen.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan de onduidelijkheid omtrent de bergingsverpakking weg te nemen door de toepasselijke verpakking duidelijk te omschrijven, hetzij in het Vuurwerkbesluit, hetzij in de vervoersregelgeving. Daarbij geldt de internationaal vastgestelde vervoerregelgeving als randvoorwaarde.

3.5.3 *Knelpunt 2: Het onderscheiden van dummies en fop- en schertsvuurwerk*

Resultaten interviews

Dummies en schertsvuurwerk zijn volgens geïnterviewden niet goed van echt vuurwerk te onderscheiden. Dit maakt ten eerste het controleren lastig. Ten tweede levert het een extra risico op, daar deze producten vaak verkocht worden bij ondernemers die de regelgeving meestal niet kennen. Het wordt daarom wenselijk gevonden te verplichten duidelijk aan te geven of het om fop- en schertsvuurwerk gaat.

Conclusie

Het wordt wenselijk bevonden te bevorderen dat fop- en schertsvuurwerk duidelijker van echt vuurwerk te onderscheiden zijn.

Aanbeveling

Wij bevelen aan in het Vuurwerkbesluit de verplichting op te nemen fop- en schertsvuurwerk van een aanduiding te voorzien.

3.5.4 *Knelpunt 3: Lanceerinrichting grote vuurpijlen*

Resultaten interviews

De Stichting Consument en Veiligheid geeft aan het wenselijk te vinden dat er bij de verkoop van grote vuurpijlen, ter bevordering van de veiligheid, een lanceerinrichting bijgeleverd wordt. Door het gebruik van een daarvoor geschikte lanceerinrichting wordt voorkomen dat grote vuurpijlen op onveilige manieren (bijvoorbeeld met behulp van lege flessen) worden ontstoken.

Conclusie

Het wordt wenselijk bevonden dat er bij de verkoop van grote vuurpijlen een lanceerrichting wordt bijgeleverd.

Aanbeveling

Een aanbeveling is onnodig, aangezien VROM reeds hiermee bezig is.

3.6 Afsteken professioneel vuurwerk

Het afsteken van professioneel vuurwerk is een toepassing die in principe het gehele jaar door kan plaatsvinden. Het gaat hierbij onder andere om evenementen en het theatervuurwerk. Alleen vakmensen mogen zich hiermee bezighouden.

De professionele bezigers moeten allereerst in het bezit zijn van een algemene (bedrijfs)vergunning, die wordt verleend door de provincie waar de aanvrager woonachtig is. Voor bedrijven die in het buitenland gevestigd zijn, verleent VROM deze vergunning.

Naast de betrouwbaarheid van de aanvrager speelt de vakbekwaamheid een belangrijke rol bij de vergunningverlening. Met betrekking tot het laatste aspect moet aangetoond worden dat het afsteken van professioneel vuurwerk bedrijfsmatig plaatsvindt en dat wordt voldaan aan vakbekwaamheidseisen. De bezigers moeten hiervoor een opleiding volgen. De vakbekwaamheidsis opgenomen in het Arbeidsomstandighedenbesluit (een verplichte persoons-certificatie). De certificaten worden afgegeven door KIWA.

Verder moeten de bezigers ontbrandingstoestemmingen aanvragen (voor grotere evenementen) of een melding indienen (voor kleinere evenementen tot maximaal 10 kg theatervuurwerk of 100 kg professioneel vuurwerk). Dit vindt plaats bij de provincie waar het vuurwerk wordt ontstoken. Hierbij moet tevens het uit de Arbo-regelgeving voortvloeiende werkplan en een afschrift van het deskundigencertificaat worden ingediend. Bij de vergunningaanvraag moet blijken dat de aanvrager een geldige verzekering heeft gesloten om eventuele schade die uit de bedrijfsuitoefening voortvloeit te kunnen vergoeden.

Het afsteken vindt plaats door of onder toezicht van een vakbekwaam (gecertificeerd) persoon volgens het vooraf opgestelde werkplan¹³.

---

¹³ Arbeid waarbij professioneel vuurwerk als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van het Vuurwerkbesluit tot ontbranding wordt gebracht, ten behoeve daarvan ter plaatse wordt opgebouwd, geïnstalleerd, gemonteerd, geassembleerd, dan wel na ontbranding verwijderd, wordt verricht volgens een vooraf opgesteld werkplan, dat een deugdelijke beschrijving bevat van de uit te voeren werkzaamheden, de daaraan verbonden gevaren en de wijze waarop deze gevaren zoveel mogelijk voorkomen of beperkt zullen worden (artikel 4.9 lid 1 Arbeidsomstandighedenbesluit).

Gedeputeerde Staten geeft onder andere de korpschef van de politieregio, de provincie die de hierboven genoemde bedrijfsvergunning heeft verleend en de commandant van de regionale brandweer de gelegenheid adviezen uit te brengen over de aanvraag van de ontbrandingstoestemming. Een afschrift van deze toestemming moet worden toegezonden aan de Arbeidsinspectie.

Ook de gemeente heeft een rol in het kader van de openbare orde en veiligheid. De provincie vraagt aan de burgemeester een verklaring van geen bezwaar af te geven na het ontvangen van een aanvraag voor een ontbrandingstoestemming. De lokale brandweer adviseert de gemeente.

De melding voor de kleinere evenementen dient ten minste twee weken voorafgaand aan het evenement door de provincie te zijn ontvangen. In het Vuurwerkbesluit is daarbij niet als voorwaarde opgenomen dat een verklaring van geen bezwaar door de burgemeester van de plaats van afsteken moet zijn afgegeven voordat de provincie toestemming verleent.

3.6.1 *Knelpunt 1: Administratieve verplichtingen*

Resultaten interviews

Het Vuurwerkbesluit brengt volgens betrokkenen grote administratieve lasten met zich mee voor de professionele bezigers. Het afsteken van professioneel vuurwerk vergt veel papierwerk. Het is bijvoorbeeld elke keer opnieuw nodig om kopieën van verzekering, certificaten en diploma's op te sturen. Verder moeten standaarddocumenten die bij een vergunningaanvraag nodig zijn elke keer meegestuurd worden en veelal zijn voorzien van originele handtekeningen.

Conclusie

De administratieve lasten worden door de professionele bezigers als hoog ervaren. De aangedragen voorbeelden maken duidelijk dat beperking of vereenvoudiging van de regels voor de hand ligt.

Aanbevelingen

Wij menen dat de bevoegdheden inzake professioneel vuurwerk efficiënter ingericht kunnen worden, bijvoorbeeld door een centrale registratie van alle professionele bezigers. Bij vereenvoudiging van deze regels kan tevens nagedacht worden over een efficiënte aanlevering van gegevens.

3.6.2 *Knelpunt 2: Rol gemeenten bij evenementen*

Nadere toelichting

Gemeenten hebben een wettelijke rol bij grotere evenementen, deze kunnen alleen doorgaan met een verklaring van geen bezwaar. Bij kleinere evenementen, die met een melding bij de provincie kunnen worden afgedaan, hebben gemeenten geen formele rol.

Desgewenst kunnen gemeenten echter via een evenementenbeleid met gebruikmaking van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) invloed uitoefenen op alle evenementen met vuurwerk. Hiervoor hebben zij het Vuurwerkbesluit niet nodig. Voordat vuurwerk wordt afgestoken dient hiervoor een ontheffing van de APV te worden aangevraagd.

Resultaten interviews

Gemeenten vinden het bezwaarlijk dat zij, bij de kleine evenementen met professioneel vuurwerk waarvoor bij een provincie een melding is ingediend, weinig invloed hebben op het al dan niet toestaan ervan. Volgens de gemeenten kunnen er zo bijvoorbeeld situaties ontstaan waarin vuurwerk naast een bejaardentehuis wordt afgestoken.

Conclusie

Gemeenten zijn onvoldoende op de hoogte van de mogelijkheid om via APV's invloed uit te oefenen op kleine evenementen, waarbij vuurwerk wordt afgestoken.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan om de VNG te adviseren haar leden te attenderen op de mogelijkheid om kleinere evenementen met vuurwerk te reguleren via de APV. Dit zorgt overigens wel voor een toename van de administratieve lasten bij de bezigers.

3.6.3 *Knelpunt 3: Certificatieregeling*

Nadere toelichting

Afstekers van professioneel vuurwerk moeten in het bezit zijn van een certificaat. Hiervoor dienen de afstekers onder andere een opleiding te volgen.

Resultaten interviews

In de praktijk constateert de Arbeidsinspectie dat er sprake is van onvoldoende risicobesef bij de afstekers van professioneel vuurwerk. Dit geldt bijvoorbeeld voor het handmatig afsteken van vuurwerk.

De inhoud van de opleiding wordt op het gebied van arbeidsveiligheid door de Arbeidsinspectie niet actueel en volledig geacht. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van de opleiding ligt bij het KIWA en de uitvoering bij de branche zelf.

Conclusie

De kwaliteit van de opleidingen behoeft aandacht op het punt arbeidsveiligheid.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan dat onder regie van het Ministerie van SZW beoordeeld wordt op welke punten de bestaande opleidingen verbeterd dienen te worden. De KIWA dient deze verbeteringen vervolgens in te voeren en te borgen in de opleidingen.

3.6.4 *Knelpunt 4: Werkplan voor afsteken professioneel vuurwerk*

Resultaten interviews

Uit de interviews blijkt dat de bezigers van professioneel vuurwerk ervan uitgaan dat de ontbrandingstoestemming van de provincie mede inhoudt dat het werkplan, dat de beziger voor elk evenement moet opstellen, is goedgekeurd. Inhoudelijk beoordeelt de provincie het werkplan echter niet. De Arbeidsinspectie heeft adviesrecht op het verlenen van de ontbrandingstoestemming, maar volgens geïnterviewden ontbreken de mogelijkheden om jaarlijks van circa 850 aanvragen de werkplannen te beoordelen die bovendien in piekperiodes worden ingediend. Bovendien passen de werkplannen volgens de Arbeidsinspectie niet in de lijn van de Arbo-regelgeving. Het werkplan wordt gezien als een instrument voor de werkgever om zijn risico's te beoordelen en maatregelen te nemen. Het beoordelen kost onevenredig veel tijd en het levert slechts een geringe opbrengst vanuit Arbo-optiek.

In geval een evenement op basis van een melding wordt georganiseerd moet ook een werkplan worden ingediend, gelijktijdig met de melding. In deze gevallen heeft de Arbeidsinspectie de mogelijkheid om binnen een termijn van twee weken een advies te verstrekken over het werkplan aan bevoegd gezag.

Op de locatie van evenementen worden werkplannen aangetroffen die onvoldoende ingevuld zijn. Het handhaven op het werken conform het werkplan is dan niet mogelijk, immers de toestemming is wel verleend. Deze gang van zaken leidt tot verwarring.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat met de wettelijke verplichting tot het opstellen van een werkplan, als onderdeel van de aanvraag om ontbrandingstoestemming of bij het indienen van de melding niet het beoogde effect bereikt is. Er is nu verwarring en verschil van inzicht over de werkplannen. De bezigers denken dat deze gecontroleerd zijn. Dat zijn ze vaak niet. Soms zijn ze onvolledig ingevuld, waardoor handhaving op de locatie wordt bemoeilijkt.

De Arbeidsinspectie ziet weinig meerwaarde in de beoordeling van de werkplannen.

Aanbevelingen

Allereerst doet de vraag zich voor of het noodzakelijk is om de werkplannen vooraf goed te keuren. Dit gebeurt met andere Arbo-zaken ook niet. De overheid krijgt daarmee een verantwoordelijkheid, die bij de bezigers zelf behoort. Indien het vooraf goedkeuren niet wenselijk wordt gevonden, is het beter om deze verplichting af te schaffen. De verplichting om een werkplan in te dienen kan dan blijven bestaan, maar dan moet duidelijk worden gemaakt dat het plan niet beoordeeld wordt. Het is ook mogelijk om aanwezigheid van het werkplan alleen bij het evenement verplicht te stellen.

Indien de overheid het noodzakelijk acht dat werkplannen vooraf worden goedgekeurd, dan moet beoordeeld worden door wie dat op de meest efficiënte wijze gedaan kan worden

Mogelijk kan de provincie verantwoordelijk worden voor de inhoud van het werkplan, dat immers voor een groot deel over externe veiligheid gaat. Daarmee zou ook de huidige adviesrol van de Arbeidsinspectie beperkt of beëindigd kunnen worden. Voor het Arbo-deel kan wellicht een checklist worden gemaakt met behulp waarvan de provincie ook dat deel kan behandelen. Daardoor wordt het proces eenvoudiger en praktischer.

Een voor de hand liggend nadeel van deze optie is dat de provincies de betreffende kennis van zaken moeten ontwikkelen, hetgeen tijd en geld kost. Een voordeel is de vereenvoudiging.

Ten slotte kan, in lijn met een aantal andere aanbevelingen voor deze evaluatie, overwogen worden om een aantal taken te centraliseren, ook inzake het professionele bezigen van vuurwerk. In dat geval zou bijvoorbeeld een landelijke organisatie alle werkplannen kunnen beoordelen.

Een en ander kan in nauw overleg tussen VROM, SZW en het IPO nader worden uitgewerkt.

3.7 Vervoer, invoer en doorvoer van vuurwerk

3.7.1 Regelgeving

Vervoersregelgeving

Het vervoer van gevaarlijke stoffen is gebaseerd op voorschriften die op mondiaal (VN) niveau tot stand komen. Daartoe worden stoffen met gelijksoortige eigenschappen geclassificeerd in bepaalde gevarenklassen en aan de hand daarvan worden verpakkingseisen voorgeschreven. Zowel de classificatie als verpakkingseisen zijn geharmoniseerd voor alle vervoerstakken te weten lucht, zee, binnenwater, spoor en weg.

Classificatie vindt plaats aan de hand van testen die mondiaal zijn vastgesteld. Op basis daarvan worden er voorwaarden vastgesteld zoals verpakkingsvoorschriften. In het geval van vuurwerk is de verpakking mede bepalend voor de classificatie. Het vuurwerkartikel wordt daarom in de transportverpakking getest op basis waarvan classificatie plaatsvindt.

De onderstaande tabel geeft het overzicht van de klassen waarin vuurwerkproducten ingedeeld zijn. Vuurwerk wordt daarbij ingedeeld in de subklassen 1.1G tot 1.4G en 1.4S met de UN nrs. 0333 t/m 0337.

Klasse	Gevarensubklassen
1.1	Stoffen en voorwerpen met gevaar voor massa-explosie (een explosie die praktisch op hetzelfde ogenblik plaatsvindt in nagenoeg de gehele lading).
1.2	Stoffen en voorwerpen met gevaar voor scherfwerking, maar niet met gevaar voor massa-explosie.
1.3	Stoffen en voorwerpen met gevaar voor brand en met een gering gevaar voor luchtdruk- of scherfwerking of gevaar voor beide. Deze stoffen hebben geen gevaar voor massa-explosie waarvan de verbranding aanleiding geeft tot een aanzienlijke warmtestraling. Deze stoffen hebben ook geen gevaar voor massa-explosie waarbij de ladingen één voor één uitbranden, waarbij een geringe luchtdruk- of scherfwerking of beide optreden.
1.4	Stoffen en voorwerpen die slechts een gering explosiegevaar opleveren indien zij tijdens het vervoer tot ontsteking komen. De gevolgen blijven in hoofdzaak beperkt tot de verpakkingseenheid en leiden niet tot scherfwerking van enige omvang of reikwijdte. Een van buitenaf inwerkende brand mag niet leiden tot een explosie op praktisch hetzelfde ogenblik van vrijwel de gehele inhoud van de verpakkingseenheid.

Compatibiliteitsgroepen	Omschrijving
G	Een pyrotechnische stof of voorwerp dat een pyrotechnische stof bevat, of voorwerp dat zowel een ontplofbare stof als een lichtverspreidende, brandstichtende, traanverwekkende of rookproducerende stof bevat.
S	Een stof of voorwerp zodanig verpakt of ontworpen dat alle gevaarlijke effecten ten gevolge van het onopzettelijk in werking treden beperkt blijven tot het inwendige van de verpakkingseenheid, tenzij de verpakkingseenheid is aangetast door brand. In dit laatste geval moeten alle effecten van luchtdruk of scherfwerking voldoende beperkt blijven, zodat zij de brandbestrijdings- of andere noodmaatregelen in de onmiddellijke omgeving van de verpakkingseenheid niet aanmerkelijk hinderen of beletten.

Noot:

De transportregelgeving zegt niets over de toepassing van vuurwerk, maar in het Vuurwerkbesluit is bepaald dat professioneel vuurwerk afhankelijk van de gevaarszetting valt onder klasse 1.1 t/m 1.4. Consumentenvuurwerk mag volgens het Vuurwerkbesluit niet zwaarder geclassificeerd zijn dan 1.4.

De mondiale aanbevelingen worden overgenomen in de diverse verdragen voor het vervoer te weten ADR (weg), RID (spoor), ADN (binnenwater), IMDG-Code (zee) en ICAO TI (lucht).

Voor het wegvervoer in Europa zijn de voorschriften opgenomen in het ADR (Accord Européen relatif au transport international des marchandises Dangereuses par Route). Deze regels zijn op grond van de EU kaderrichtlijn (94/55/EG) ook bindend voor het nationale vervoer. De kaderrichtlijn bepaalt dat slechts voor een aantal specifiek nationale zaken die niet internationaal geregeld zijn een land aanvullende regels kan opstellen. Nederland heeft bijvoorbeeld voor de te rijden route (routing), het vervoer door tunnels, het vervoer bij slecht weer en over zoute veren aanvullende regels opgesteld.

Deze regels zijn opgenomen in bijlage 2 van het VLG. Bijlage 1 van het VLG is een vertaling van de internationale regelgeving zoals vastgelegd in het ADR-verdrag.

De internationale voorschriften zijn in Nederland geïmplementeerd via de Wvgs, de Bvgs en de uitvoeringsbesluiten (regelingen) VLG (weg), VSG (spoor), VBG (binnenwater). Voor zeevervoer zijn de Schepenwet en de onderliggende regelingen van toepassing, Voor luchtvaart is de Wet Luchtvaart en onderliggende regelgeving van toepassing.

Naast het wegvervoer zijn overige modaliteiten binnen Europa zoals spoor en binnenwater voor het vervoer van vuurwerk van ondergeschikt belang en worden daarom niet verder toegelicht.

Kort na de vuurwerkkramp in Enschede is in onderzoek vastgesteld dat de transportclassificatie van het opgeslagen vuurwerk voor een deel onjuist was. De commissie Oosting¹⁴ heeft uitvoerig onderzoek gedaan naar de naleving van de vervoersregelgeving rondom vuurwerk in Nederland. Onderstaande citaten zijn overgenomen uit het rapport:

- Het consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk, dat in Nederland wordt geïmporteerd uit China, is doorgaans als 1.4S of 1.4G gelabeld. Daarbij wordt opgemerkt dat, naarmate vuurwerk zwaarder is geclassificeerd, de transportkosten oplopen (Oosting: § 2.1).
- Uit het onderzoek van de Commissie is gebleken, dat professioneel vuurwerk bij invoer in Nederland niet wordt gecontroleerd, ook niet op de juistheid van de gevarentransportclassificatie. (Oosting: § 2.2.2)."

Het onderzoeksresultaat van de commissie Oosting heeft geleid tot een groot aantal aanbevelingen, waaronder een meer verscherpt toezicht op de classificatie van vuurwerk. Uit de resultaten van het toezicht vlak na de ontploffing in Enschede bleek dat bij de invoer via de Nederlandse zeehavens het vuurwerk in de eerste helft van 2001 in meer dan 50% van de gevallen te licht geïnclassificeerd was. In het tweede halfjaar van 2001 was dit nog maar 9%. In 2002 was dit 1,6% en in 2003 1,1%. In 2004 was het percentage weer gestegen naar 8,5%. Dit kwam door een nieuwe stroom van Italiaanse importeurs, die via de Rotterdamse haven vervoeren naar Italië. In 2005 wordt het beeld gunstiger, namelijk een overtredingspercentage van 2,6%. Overigens werd er in 2005 geen verkeerd geïnclassificeerd vuurwerk bestemd voor Nederland meer aangetroffen. In 2006 was het overtredingspercentage van de classificatie van het vuurwerk 4,8% en in 2007 3,6%.

Naar aanleiding van de onjuiste classificatie heeft V&W de interim-regeling ingevoerd waarbij alle vuurwerk beschouwd werd als zijnde van de zwaarste categorie (1.1G).

---

¹⁴ De vuurwerkkramp in Enschede; Eindrapport van de commissie Oosting d.d. 28-2-2001

Daarnaast heeft V&W internationaal initiatieven genomen om te komen tot een beter uitvoerbaar en handhaafbaar instrument voor de classificatie van vuurwerk.

In verband met de tijd die dit traject zou kosten zijn de onderstaande interim-regelingen ingevoerd, te weten:

- Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen (4 december 2001)
- Herziene beleidsregel ontheffingen vervoer van vuurwerk met zeeschepen (29 juli 2002)
- Regeling aanvraag autorisatie classificatiecode vuurwerk (4 december 2002).

Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen (4 december 2001)

De VLG (Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen) en de VSG (Regeling vervoer over de spoorweg van gevaarlijke stoffen) zijn gebaseerd op de Wvgs. In beide regelingen zijn bepalingen opgenomen over het vervoer van gevaarlijke stoffen. De lichtste vorm van vuurwerk (klasse 1.4S) kende voor Enschede een vergaand regiem van vrijstelling voor het vervoer. Na Enschede werd de interim-regelgeving van kracht waarbij specifiek voor Nederland geldende eisen voor vuurwerk zo zijn aangepast dat elk vuurwerk (inclusief consumentenvuurwerk) wordt beschouwd als zijnde van de zwaarste categorie. De aanvullende bepalingen zijn opgenomen in de Wijziging regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen. De bepalingen hebben onder andere betrekking op het vervoer van vuurwerk zoals het verbod om vuurwerk over zoute veren en door aangewezen tunnels te vervoeren (tenzij bij consumentenvuurwerk de netto explosieve massa minder dan 20 kg bedraagt per vervoermiddel). Ook is er een verbod op het vervoer van vuurwerk bij slechte weersomstandigheden. Vuurwerk mag verder alleen getransporteerd worden langs wegen die daarvoor met bebording (route gevaarlijke stoffen) zijn aangewezen.

Herziene beleidsregel ontheffingen vervoer van vuurwerk met zeeschepen (29 juli 2002)

Het vervoer van gevaarlijke stoffen tussen de zee en de havens is vastgelegd in de Regeling vervoer van gevaarlijke stoffen met zeeschepen (RVGZ). Deze regeling bepaalt dat zeeschepen moeten voldoen aan de internationale voorschriften, zoals de IMDG-Code. Daarnaast bevat de RVGZ bepalingen over maximaal toegelaten hoeveelheden gevaarlijke stoffen en bepalingen betreffende verplichte melding van deze gegevens aan de bevoegde autoriteiten.

De kern van deze interim-regeling is dat de classificatie van vuurwerk door de Nederlandse overheid niet werd vertrouwd en dat daarom vuurwerk onafhankelijk van de opgegeven classificatie 1.1 t/m 1.4 werd beschouwd als zijnde 1.1, behalve voor het deel van de vuurwerkartikelen waarvoor een default classificatie bekend was.

Met de herziene beleidsregel zijn dus stringenter externe veiligheidseisen geformuleerd in relatie tot de totale hoeveelheid netto explosieve massa aan boord van een zeeschip die gebaseerd is op een bepaalde standaardclassificatie. Met de externe veiligheidseisen wordt bedoeld de afstand tot kwetsbare objecten.

Voorheen werden binnen bepaalde marges afwijkingen toegestaan van de maximale hoeveelheden ontplofbare stoffen conform artikel 13 lid 1 van de Regeling vervoer gevaarlijke stoffen (RVGZ) zonder dat daartoe formele ontheffingen werden afgegeven. Dat is met de herziene beleidsregel gewijzigd en kan voor vuurwerk binnen strikte regels voor wat betreft de ligplaats ontheffing worden verleend. De belanghebbende (veelal de importeur) moet de aanvraag voor ontheffing uiterlijk 10 dagen voor de verwachte aankomst van het zeeschip in de haven bij de IVW te Den Haag indienen. Hierbij moet onder andere de voorgenomen ligplaats worden aangegeven, de afstand daarvan tot kwetsbare objecten en de totale hoeveelheid netto explosieve massa (inclusief vuurwerk) aan boord van het zeeschip.

Bij de beoordeling door de IVW of voor een schip ontheffing kan worden verleend, wordt gebruik gemaakt van een zogeheten defaultlijst. Dit is een internationaal vastgestelde lijst met soorten vuurwerk en de daarbij behorende zwaartecategorie. Op basis van de beoordeling wordt bepaald of het schip al dan niet een ontheffing krijgt voor het aan land brengen van de lading.

Regeling aanvraag autorisatie classificatiecode vuurwerk (4 december 2002).

In Pan-Europees verband is per 1.1.2003 de verplichting in de internationale vervoersregelgeving (RID/ADR/ADN/ADNR) opgenomen dat voorafgaand aan het vervoer van vuurwerk over spoor, weg (en ook de binnenwateren) de classificatie van het vuurwerk goedgekeurd moet zijn (de zogeheten autorisatie). Deze autorisatie die internationaal is vastgelegd, wordt ook wel als interim-beleid beschouwd, omdat het in principe afgeschaft kan worden indien de classificatie weer op orde is; een en ander is ook internationaal afgesproken. Indien nog geen autorisatie in een andere lidstaat, die is aangesloten bij het RID, ADNR, of ADR¹⁵, heeft plaatsgevonden moet vooraf aan de invoer de autorisatie in Nederland plaatsvinden. Daartoe wordt door de aanvrager het vuurwerkartikel voor de autorisatie van de classificatie aangeboden aan de Nederlandse bevoegd autoriteit, namelijk IVW. Het Landelijk Meld- en Informatiepunt (LMIP) dient als loket voor de aanvragen van de autorisatie classificatiecode vuurwerk. TNO/DV voert onderzoek uit naar de classificatie en rapporteert. Het ministerie gaat aan de hand van het door TNO opgestelde classificatieadvies al dan niet over tot de autorisatie van de classificatie. De autorisatie wordt verleend indien de classificatie overeenkomt met de classificatie van de defaultlijst (de lijst van al het geclassificeerde vuurwerk; zie hieronder) en indien de juistheid van de classificatie is bevestigd door TNO. De aanvrager kan ook bij TNO een monster aanleveren van vuurwerk aan de hand waarvan door TNO het vuurwerk wordt geclassificeerd.

---

¹⁵ ADR: Europese overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg.

ADNR: Het reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn.

RID: Het reglement betreffende het internationale spoorwegvervoer van gevaarlijke stoffen.

Voorgaande procedure is vastgelegd in de regeling 'Aanvraag autorisatie classificatiecode vuurwerk' van 4 december 2002. Dit is een invulling van de autorisatieregeling. De regeling is in onder andere het ADR per 1 januari 2003 geformaliseerd door middel van de zogeheten bijzondere bepalingen (nr. 645).

Defaultlijst

Om het probleem van onjuiste classificaties van vuurwerk op te lossen is er op initiatief van Nederland in VN-verband een classificatielijst ontwikkeld op basis van testgegevens. Uit de testen volgde dat voor veel vuurwerkartikelen een standaardclassificatie te hanteren is. De classificatie zelf is afhankelijk van de afmetingen, het gewicht en de chemische samenstelling van het vuurwerk-artikel.

Deze standaardclassificatie is vastgelegd in de zogeheten 'defaultlijst'. De classificatie is over het algemeen vrij conservatief (veilig). Door het gebruik van deze lijst is het niet nodig elk artikel apart te testen. Dit heeft naast veiligheidstechnische ook bedrijfseconomische voordelen.

Na 4 jaar discussie in VN-verband is de defaultlijst in VN-aanbevelingen opgenomen en op 1 januari 2007 in diverse vervoersverdragen vastgelegd. De defaultlijst wordt (internationaal) aangepast aan de ontwikkeling in de markt als het gaat om nieuwe vuurwerkartikelen. Vooruitlopend op internationale overeenstemming zijn delen van de defaultlijst al toegepast zoals in de regeling over zeeschepen en de autorisatieregeling.

3.7.2 *Knelpunt 1: Classificatiecontroles*

Resultaten interviews

Uit diverse interviews en uit het inspectieverslag van IVW van 7 november 2006 getiteld 'Kan het toezicht op het transport van vuurwerk minder' komt naar voren dat controles op de transportclassificaties vooral zijn uitgevoerd in de Rotterdamse haven.

De controlefrequentie in de haven van Rotterdam is in de jaren 2001-2005 sterk opgevoerd. De controles zijn uitgevoerd op basis van de defaultlijst. Daarnaast zijn documentstudies, scans van zeecontainers en fysieke inspecties van zeecontainers ingezet. Een kwart van de containers is daarbij ook met een scan gecontroleerd en in circa 10% van de gevallen is de container geopend voor een fysieke controle. Met deze werkwijze is in 2005 in de zeehaven Rotterdam bij het voor de Nederlandse markt bestemde vuurwerk geen enkele classificatieovertreding meer vastgesteld.

Vuurwerk dat via buitenlandse zeehavens Nederland wordt binnengebracht wordt in het buitenland opgeslagen en bij transport naar een bestemming in Nederland niet aangemeld bij de IVW.

Bij inspecties van het vervoer over de weg wordt nauwelijks vuurwerk aangetroffen. De inspectie vindt voornamelijk plaats bij vergunningplichtige evenementen.

Uit het hierboven genoemde inspectieverslag blijkt verder dat Duitsland tot en met 2005 alleen documentcontroles uitvoerde op alle klasse 1 producten en dus ook vuurwerk. De Belgische overheid stelde tot voor kort geen prioriteit aan het toezicht op vuurwerk. Na de vuurwerkram্প in Enschede zijn er vanuit Nederland initiatieven ontwikkeld met de havens in Hamburg en Antwerpen om op het gebied van classificatiecontroles en informatie-uitwisseling samen te werken.

De defaultlijst wordt één keer per twee jaar in internationaal verband geactualiseerd aan de hand van ontwikkelingen op de vuurwerkmarkt. De eerstkomende aanpassing vindt plaats met ingang van 1 januari 2009 (RID/ADR/ADN/ADNR).

Conclusie

Wij concluderen dat er bij de inspectiecontroles in de haven van Rotterdam veel controle-inspanning is gepleegd en dat daardoor een sterke verbetering te zien is in de classificatie van vuurwerk. In 2005 is daarbij geen professioneel vuurwerk meer aangetroffen dat als consumentenvuurwerk was gekwalificeerd. Classificatiecontroles van het vervoer over de weg hebben echter nauwelijks plaatsgevonden. Er zijn hiervan geen resultaten, zodat onbekend is hoe de classificaties zijn van het vuurwerk dat via andere Europese zeehavens Nederland is ingevoerd.

Op basis van deze resultaten kan niet geconcludeerd worden dat het in Nederland aanwezige vuurwerk goed is geclassificeerd. Er wordt immers ook veel vuurwerk via de weg geïmporteerd. Daarbij is Nederland afhankelijk van de controles die uitgevoerd worden door de andere Europese landen. Deze controles zijn – althans tot en met 2005 – in het buitenland in onvoldoende mate uitgevoerd en kunnen de geïnterviewden de onderzoekers hierover geen controleresultaten bekend maken.

Aanbevelingen

Wij adviseren de classificatiecontroles van het vervoer over land te intensiveren en de controles in de zeehavens in stand te houden. Toezicht bij de bron is daarbij een van de effectieve manieren van handhaving.

Tevens wordt aanbevolen meer inzet te plegen op de totstandkoming van internationale afspraken over de uitvoering van de classificatiecontroles door de bevoegde autoriteiten in de andere Europese zeehavens en over de informatie-uitwisseling met betrekking tot de resultaten van deze controles. Wij adviseren de resultaten van de classificatiecontroles in internationaal verband te monitoren.

Wanneer met breed opgezette controles uit de monitoring van de handavingsinformatie blijkt dat de uitvoering van de classificatie goed wordt uitgevoerd, kan overgegaan worden tot de intrekking van de interim-regelgevingen.

3.7.3 *Knelpunt 2: Invoer*

Regelgeving

In het Vuurwerkbesluit is een meldingsplicht opgenomen voor wat betreft het in- en uitvoeren van vuurwerk en het afleveren door importeurs en leveranciers van consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk aan groothandelaren. De melding moet gedaan worden aan de minister van VROM. Hiervoor is een landelijk meld- en informatiepunt vuurwerk (het LMIP) ondergebracht bij VROM. Dit meldpunt verzamelt informatie over de in- en uitvoer en levering van vuurwerk, de opslag van vuurwerk bij bedrijven en het afsteken van vuurwerk bij evenementen en voorstellingen. Overheden en de branche kunnen er terecht met vragen. De belangrijkste functie van het LMIP is het doorkoppelen van informatie naar handhavingsinstanties. De informatie die beschikbaar komt via de meldingsplicht is belangrijk voor het integrale inzicht in de gehele vuurwerkketen.

Om te bereiken dat vuurwerk (in de internationale vervoersregelgeving beschouwd als gevaarlijke stof) bij de invoer is voorzien van de juiste aanduiding van de gevarenklasse en de gebruiksbestemming, is in het Vuurwerkbesluit de verplichting opgenomen voor degene die invoert om ervoor zorg te dragen dat bij het binnen het grondgebied van Nederland brengen van vuurwerk de vervoersverpakking is voorzien van de juiste aanduiding van de gevarenklasse van het vuurwerk.

Daarnaast moet op grond van het Vuurwerkbesluit de vervoersverpakking vergezeld gaan van een schriftelijke verklaring van de importeur waaruit blijkt dat de inhoud qua gevaarstelling overeenstemt met de gevarenklasse volgens de vervoersregelgeving waarvan de aanduiding op de verpakking is aangebracht. Ook moet hij ervoor zorgen dat uit de vervoersverpakking blijkt of de inhoud al dan niet geschikt is voor particulier gebruik.

Resultaten interviews

Geconstateerd is dat er tegenstrijdige knelpunten aangevoerd worden als het gaat om de meldingsplicht uit het Vuurwerkbesluit. Van de zijde van de branche worden de grenscontroles bezwaarlijk gevonden doordat zij veel tijd kosten en wordt gepleit voor de afschaffing van de invoerregels. Aan de andere kant wordt gepleit voor een uitbreiding van de invoerregels omdat de uitvoering van het toezicht op de invoer nu moeilijk uitvoerbaar is voor het bevoegd gezag.

De meldingsplicht is mede in het leven geroepen om de invoer van illegaal vuurwerk tegen te gaan.

Conclusie

Het bevoegd gezag pleit voor het verbeteren van de handhaving door meer regels op te leggen. De branche echter pleit voor afschaffing van de regels. Hierbij is sprake van tegengestelde belangen.

Aanbevelingen

Aanbevolen wordt na te gaan op welke wijze het toezicht op de invoerregels verbeterd kan worden waarbij de branche zoveel mogelijk wordt ontzien als het gaat om extra administratieve lasten. Hierbij is te overwegen grensovergangen en tijdstippen aan te wijzen bestemd voor de invoer van het vuurwerk. Hierbij moet voorkomen worden dat lange wachttijden gaan ontstaan. Het voordeel hiervan is dat het bevoegd gezag het legale vuurwerk op deze manier kan onderscheiden van het illegale vuurwerk. Verder kan worden gedacht aan het opnemen van het kenteken van het transportmiddel op het meldingsformulier. Van belang is dat na eventuele aanpassing van de regelgeving er betere aanknopingspunten zijn voor de controle op de invoer en het gebruik van illegaal vuurwerk. Geadviseerd wordt om VROM hiervoor een aanpassingsvoorstel uit te laten werken in overleg met de branche en de handhavende instanties.

3.8 Transport en aflevering vuurwerk

3.8.1 Knelpunt 1: Laad- en losproblematiek bij detailhandel

Nadere toelichting

In de laatste dagen van december vindt de verkoop van het consumentenvuurwerk plaats. Detaillisten willen zo veel mogelijk vuurwerk verkopen en hebben de bewaarplaatsen gevuld met vuurwerk tot aan het maximum dat in de vergunning is bepaald. Zodra er door verkoop ruimte ontstaat in deze bewaarplaatsen worden zij aangevuld met vuurwerk dat bij de groothandelaars/ importeurs wordt opgehaald of door een transportbedrijf wordt aangevoerd.

Resultaten interviews

Uit de interviews blijkt dat tijdens de verkoopdagen transport van consumenten-vuurwerk naar de verkooppunten plaatsvindt en er veel transportbewegingen zijn.

Het aangevoerde vuurwerk kan niet altijd rechtstreeks naar de opslag worden gebracht omdat daarmee de maximaal toegestane hoeveelheid aan opslag wordt overschreden. Vrachtwagens en bestelbusjes met vuurwerk rijden dan rondjes of staan in de directe nabijheid van verkooppunten geparkeerd in afwachting van een verzoek om de verkoopvoorraad aan te vullen.

Dit verschijnsel heeft te maken met de toegestane maximale opslag bij de detaillisten, de beperkte duur van de verkoopperiode en de verkoopdruk. Hierdoor ontstaan logistieke problemen. Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat voor één verkooppunt dagelijks 5 tot 10 maal bevoorrading plaatsvindt. Deze situatie wordt door de geïnterviewden vanuit het veiligheidsperspectief als ongewenst beschouwd.

Conclusie

De grote hoeveelheid aan transportbewegingen rondom de verkooppunten wordt door de geïnterviewden vanuit de veiligheidsoptiek ongewenst geacht.

Aanbevelingen

Het transport van vuurwerk, zoals opgenomen in wet- en regelgeving, is in beginsel afdoende geregeld. Onnodige transportbewegingen dienen echter voorkomen te worden.

Er zijn maatregelen denkbaar om deze te verminderen. Er zou gedacht kunnen worden aan het toestaan van meer verkoopdagen. Dit heeft het nadeel dat het afsteken over een langere periode zal plaatsvinden (al is dit niet toegestaan).. Een andere mogelijkheid is om in vergunningen niet alleen de maximale opslag te regelen, maar ook de maximale hoeveelheid die per dag mag worden verkocht. Hierdoor wordt de bevoorrading minder problematisch. Nadeel is echter dat de verkoop hierdoor beperkt wordt. Het is een zware ingreep. Indien er méér verkoopplaatsen zouden zijn, zou de druk per verkoopplaats overigens ook verminderen.

Voorts is het mogelijk de druk te beperken via de route-ontheffingen. Dan worden er bij de routeheffing nadere regels opgelegd voor de bevoorrading. Zoals hieronder staat beschreven onder knelpunt 2, worden deze niet optimaal gebruikt.

3.8.2 *Knelpunt 2: route-ontheffingen*

Uit de interviews blijkt verder dat de afgifte van route-ontheffingen door gemeenten op uitvoeringsproblemen stuit door gebrek aan deskundigheid of doordat de taak niet is toegewezen binnen de gemeentelijke organisatie.

Conclusie

De sturingsmogelijkheden, als het gaat om routeontheffingen en de controle-mogelijkheden daarop, zijn onvoldoende bekend en/of worden door gemeenten onvoldoende benut. Overigens bieden bedoelde ontheffingen geen volledige oplossing, onder meer omdat het toezicht erop weer bij een andere instantie berust. In de praktijk bestaat veel onduidelijkheid over de vraag wie bevoegd is voor het toezicht op transporten.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan de bestaande sturingsmogelijkheden in het kader van route-ontheffingen (en het toezicht hierop) meer onder de aandacht van gemeenten te brengen. Hiermee kunnen gemeenten aan de hand van ontheffingsvoorwaarden (tijdstippen, locaties e.d.) het transport van vuurwerk sturen waarmee ongewenste situaties in de aanvoer van vuurwerk kunnen worden beperkt.

De gemeenten hebben mogelijk ondersteuning nodig bij de uitvoering daarvan. Infomil kan hierin een rol vervullen.

3.9 Handhaving

3.9.1 *Knelpunt 1: Veiligstellen en verwerking in beslag genomen vuurwerk*

Nadere toelichting

Bij de uitvoering van opsporingswerkzaamheden wordt regelmatig vuurwerk in beslag genomen. Dit kan illegaal vuurwerk zijn (niet toegestaan als consumentenvuurwerk) of vuurwerk dat zonder vergunning (of boven de toegestane hoeveelheid) is opgeslagen. In beslag genomen vuurwerk wordt (tijdelijk) veilig gesteld op het politiebureau. Hiervoor zijn binnen politiebureaus opslag-faciliteiten ingericht in afwachting van transport naar de Dienst Domeinen¹⁶.

Deze tijdelijke veiligstelling valt niet onder de regels van het Vuurwerkbesluit. Deze uitzonderingspositie is opgenomen in het Vuurwerkbesluit zelf (artikel 1.1.3).

In beslag genomen vuurwerk moet door de politie worden ingedeeld in gevaarsklassen om het te kunnen afvoeren. Op grond hiervan wordt de wijze van transport en de wijze van veiligstelling bepaald. De politie hanteert voor dit proces een protocol. Bij de indeling van het vuurwerk hanteert de politie de defaultlijst.

Resultaten interviews

De wijze waarop de politie met in beslaggenomen vuurwerk omgaat, heeft geleid tot opmerkingen tijdens meerdere interviews. Ook de politie zelf heeft aangegeven dat zij moeilijk uit de voeten kan met sommige onderdelen van het protocol.

De VROM-inspectie heeft onlangs een onderzoek ingesteld naar de werkwijze van de politie bij inbeslagneming van vuurwerk. Hieruit volgen ook aanbevelingen. Dit onderzoek is inmiddels afgerond en gepubliceerd op de website van de VROM-inspectie.

Conclusie

Uit ons onderzoek blijkt dat de uitvoering door de politie van de regels betreffende in beslag genomen vuurwerk moeizaam verloopt. Hierbij gaat het om de beperkte mogelijkheden voor opslag op het politiebureau (beperkt volume en geen vuurwerk uit de zwaardere gevaarsklasse), het ontbreken van kennis voor de classificatie van het in beslag genomen vuurwerk en de kostbare en tijdrovende transporten.

Aanbevelingen

Het onderzoek van de VROM-inspectie zal gedetailleerde aanbevelingen geven voor dit knelpunt. Om die reden achten wij het niet noodzakelijk daar nader op in te gaan.

---

¹⁶ Dienst der Domeinen: Domeinen roerende zaken bewaart, vernietigt en verkoopt goederen. Aangezien vuurwerk zich niet voor bewaring leent, wordt het zo snel mogelijk vernietigd

3.9.2 *Knelpunt 2: Toepassingsvergunning*

Nadere toelichting

Uit het Vuurwerkbesluit volgt dat een professionele afsteker voor het afsteken van professioneel vuurwerk in het bezit moet zijn van een toepassingsvergunning en een ontbrandingstoestemming. De provincie waar het bedrijf van de professionele afsteker is gevestigd verleent de toepassingsvergunning en de provincie waar het vuurwerkevenement plaatsvindt, verleent de ontbrandingstoestemming.

Provincies die handhavend optreden tegen overtredingen van de voorwaarden van de ontbrandingstoestemming zijn door Raad van State teruggedroepen in het geval de toepassingsvergunning door een andere provincie was verleend.

De Raad van State heeft de opgestelde dwangsommen tegen de overtreding van de ontbrandingstoestemming in deze situaties verworpen omdat de desbetreffende provincie niet bevoegd was om een dwangsom op te leggen.¹⁷

Resultaten interviews

Bij provincies wordt de versnippering in vergunningen (toepassingsvergunning in provincie X en vergunning voor bezigen in provincie Y) als probleem ervaren.

Een evenement is een eenmalig fenomeen. Het strafrechtelijke spoor is in deze adequaat, maar de bestuursrechtelijke mogelijkheden worden onvoldoende geacht.

Door het eenmalige karakter van het evenement is het instrument van de last onder dwangsom niet goed toepasbaar. Opleggen van een dwangsom is in de daar op volgende beroepsprocedures door de Raad van State niet geaccepteerd. Het middel van (rauweljkse) bestuursdwang wordt door de bevoegd gezagsinstaties in zijn algemeenheid als een te zwaar middel gezien. Dit zou in de praktijk neerkomen op afgelasten van het evenement wat in de regel niet in verhouding staat tot de geconstateerde overtredingen van de regels. In een artikel in Milieu en recht geeft mr. G.A. Biezeveld wettelijke mogelijkheden om de bestuursdwang effectief toe te passen¹⁸.

De provincies ervaren een ‘gat’ in het handhavingsinstrumentarium tussen het strafrechtelijke spoor en de huidige bestuursrechtelijke mogelijkheden.

Conclusie

Het bestuursrechtelijke optreden door de provincies tegen overtredingen van de ontbrandingstoestemming in de hierboven beschreven situatie is praktisch niet mogelijk, omdat de provincies het middel te zwaar vinden voor de kwaal.

---

¹⁷ Uitspraak RvS: zaaknummer 200406647/1

¹⁸ Milieu en Recht, nr. 10, 2005, pp. 614-620.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan om het Vuurwerkbesluit aan te passen zodat de handhaving van de ontbrandingstoestemming in de hierboven beschreven situatie mogelijk wordt.

Een mogelijke oplossing zou kunnen zijn de introductie van een zelfstandige boetebevoegdheid voor het bestuur in de vorm van een *bestuurlijke strafbeschikking*, waardoor het bevoegd gezag zonder inschakeling van de politie zelf sanctionerend kan optreden (zie 3.9.6).

Andere oplossingsvarianten zijn:

- het verzamelen van waarschuwingen aan het betreffende bedrijf, op basis waarvan een toepassingsvergunning zou kunnen worden ingetrokken (proefproces)
- één landelijk werkende organisatie verleent de toepassingsvergunning; de provincies gaan deze vervolgens handhaven.

Wij menen dat het systeem, waarbij de ene provincie een toepassingsvergunning geeft en de andere provincie een ontbrandingstoestemming, zeer gecompliceerd is. Een vereenvoudiging van het systeem lijkt raadzaam.

De toepassingsvergunningen gelden voor het gehele land. Hierdoor kunnen kennis en kunde op dit gebied gecentraliseerd worden.

De vraag is eveneens of het voor de hand ligt om een ontbrandingstoestemming te laten verstrekken door de provincie. Enerzijds willen gemeenten graag betrokken worden, omdat het zich afspeelt op hun grondgebied. Anderzijds geldt ook hier dat kennis en kunde effectief gebundeld zouden kunnen worden bij één orgaan, dat gespecialiseerd is in ontbranding. Mogelijk zou de toestemming kunnen liggen bij de gemeente, waarbij goede centrale ondersteuning wordt geboden voor de technische beoordeling.

Wij adviseren VROM om de oplossingen voor dit knelpunt samen met het OM, IPO en VNG uit te werken. Uiteraard neemt dit niet weg dat de bevoegde gezagsinstanties zoveel mogelijk handhavend moeten optreden met het bestaande instrumentarium.

3.9.3 *Knelpunt 3: Vuurwerk dat niet voldoet aan de wettelijke eisen*

Toelichting: Hierbij gaat het vooral om professioneel vuurwerk dat gebruikt wordt door consumenten.

Resultaten interviews

Volgens geïnterviewden wordt er te weinig inzet gepleegd op het tegengaan van het gebruik van vuurwerk dat niet voldoet aan de wettelijke eisen. Voor de bonafide branche vormt het illegale vuurwerk een bedreiging. Ongevallen met vuurwerk hebben veelal betrekking op het gebruik van dit vuurwerk.

Conclusie

Alle partijen zijn van mening dat de aanwezigheid en het gebruik van dit soort vuurwerk zoveel mogelijk moet worden tegengegaan. De inzet van de verschillende opsporingsinstanties is hierin bepalend. In het kader van dit onderzoek hebben wij geen harde informatie verkregen over de inzet die gepleegd wordt, noch van de inzet die noodzakelijk zou zijn.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan dat VROM, V&W en de specialistische politiediensten hun aandacht via gerichte monitoring en inspecties meer gaan richten op illegaal vuurwerk. Tot nu toe is het voor partijen onduidelijk om hoeveel vuurwerk het hier gaat. Op basis van de uitkomst van deze monitoring en analyse kan besloten worden waar en hoe geïntensiveerd toezicht en controle ingezet moet worden.

3.9.4 *Knelpunt 4: Handhaving op basis van privaatrecht*

Nadere toelichting

Een voorbeeld van toepassing van het privaatrecht wordt onder andere gevonden in de uitvoering van de bodemregelgeving. Afspraken tussen de bevoegde gezagsinstanties en de branche over kwaliteitseisen zijn daarbij vastgelegd in protocollen en richtlijnen. Partijen kunnen elkaar daar op aanspreken. Ook het Doelgroepenbeleid Milieu en Industrie is een geslaagd voorbeeld van het maken van afspraken over de uitvoering van wettelijke regels (milieuconvenanten).

Resultaten interviews

De geïnterviewden hebben aangegeven dat naast de toepassing van bestuurs- en strafrecht ook met de toepassing van privaatrecht een verhoging van de kwaliteit in de uitvoering van de regelgeving bereikt zou kunnen worden. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren door een certificaat verplicht te stellen voor partijen die handelen in vuurwerk.

Conclusie

Het is mogelijk dat er ruimte is voor een zinvolle toepassing van het privaatrecht, onder meer door certificering van bedrijven die met vuurwerk te maken hebben.

Aanbeveling

Wij bevelen aan de mogelijkheden voor het maken van afspraken zoals hiervoor bedoeld te verkennen en daarbij goed de voor- en nadelen daarvan in kaart te brengen. Importeurs, groothandel en professionele bezigers lijken als eerste in aanmerking te komen voor een dergelijke aanpak.

Bij certificatie hoort een privaatrechtelijk stelsel van kwalificatie en toezicht. Een voordeel is dat het de kwaliteit kan verhogen en dat het de toezichtsdruk kan verminderen. Maar certificering heeft ook nadelen. Als er maar weinig certificerende instellingen zijn, dan heeft de branche te weinig keuze. Het kan prijsverhogend werken. Daarnaast kan een dergelijk stelsel ook een toetredingsdrempel vormen voor nieuwe bedrijven in de branche. Bovendien kunnen de kosten hoog zijn. Deze worden door de branche (en uiteindelijk door de consument) betaald. Uiteindelijk is het de vraag wat efficiënter is: de overheid, die toezicht houdt, of toezicht via het privaatrecht. Inmiddels hebben VROM en Justitie besloten een nader onderzoek te doen naar een certificeringsstelsel.

3.9.5 *Knelpunt 6: Mogelijkheden bestuursrechtelijke handhaving*

Resultaten interviews

Tijdens de interviews is de handhaving met betrekking tot de verkoop van consumentenvuurwerk en de handhaving van de toepassingsvergunning naar voren gekomen.

In het geval van de verkoop van consumentenvuurwerk vindt in de regel ruim vooraf een controle plaats bij de vuurwerkverkooppunten. Hierbij worden de benodigde voorzieningen gecontroleerd. Op basis hiervan wordt al of niet een *verkoopvergunning* verleend. Ook vinden controles plaats tijdens de verkoopdagen. Indien nodig wordt gedurende deze periode door de politie of door een bijzondere opsporingsambtenaar verbaliserend opgetreden, bijvoorbeeld bij overtreding van een gedragsvoorschrift.

Soms wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid van last onder dwangsom, met het oog op voldoen aan de voorschriften gedurende de verkoopperiode in het volgende jaar.

De reacties van de respondenten ten aanzien van de gemeentelijke praktijk op het terrein van consumentenvuurwerk wijzen dezelfde kant op.

De regels zijn bij de vuurwerkverkopers afdoende bekend. De controle is stringent. Door anticiperend optreden (vroegtijdige controle) kan veelal met waarschuwingsbrieven worden volstaan. Het middel van bestuursdwang is in de regel niet aan de orde. Zowel het strafrechtelijke handhavingsspoor (OM) als het bestuursrechtelijke spoor in de zin van last onder dwangsom worden toegepast (het laatste spoor in mindere mate).

De algemene conclusie is dat het huidige handhavingsinstrumentarium voldoet.

Voor het onderwerp toepassingsvergunning zie 3.9.2.

3.9.6 *Knelpunt 7: Toepasbaarheid bestuurlijke boete en toepasbaarheid bestuurlijke strafbeschikking*

Resultaten interviews

In de interviews met gemeenten en provincies kwam naar voren dat de mogelijkheid om een bestuurlijke boete bij evenementen op te kunnen leggen wenselijk is (zie ook 3.9.2). Een bestuurlijke strafbeschikking wordt echter niet noodzakelijk gevonden. Volgens geïnterviewden biedt dit geen meerwaarde boven bestuursrechtelijke handhaving.

Conclusie

Het bevoegd gezag heeft naast de al beschikbare bestuurs- en strafrechtelijke instrumenten behoefte aan de mogelijkheid om een bestuurlijke boete op te leggen. De handhaving van de regels bij vuurwerkevenementen is hiermee gebaat.

Aanbevelingen

Wij bevelen VROM aan om met VNG en IPO de mogelijkheden tot uitbreiding van het handhavingsinstrumentarium te bespreken.

3.10 Bestrijding calamiteiten

Regelgeving

Bestrijding van calamiteiten met vuurwerk is niet in het Vuurwerkbesluit geregeld. De hulpdiensten opereren op basis van bestaande algemene wetgeving, onder verantwoordelijkheid van BZK.

Resultaten

In de interviews zijn over dit onderwerp geen punten aangedragen die leiden tot conclusies en aanbevelingen. De ingebrachte punten zijn in bijlage 5 opgenomen. Wij komen op deze resultaten terug bij punt 3.12.4.

3.11 Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche

Nadere toelichting

Er zijn veel actoren bij het vuurwerkdossier betrokken. Dit brengt het gevaar met zich mee dat procedures, zoals het behandelen van vergunningen of meldingen moeizaam verlopen en dat verschillend tegen de zaken wordt aangekeken.

Samenwerking en kennisuitwisseling tussen belanghebbenden zouden deze gevaren kunnen beperken. In het onderzoek is van vele kanten aangedrongen op verbetering van samenwerking en kennisuitwisseling, onder meer door overleg en de inrichting van een centraal informatie loket. In tabel 3 is de relatie tussen actoren en (activiteiten op het gebied van) vuurwerk in beeld gebracht.

Tabel 3. Relatie tussen actoren en (activiteiten op het gebied van) vuurwerk

	VROM	BIZa	SZW	V en W	Justitie	Brandweer (lokaal/ regionaal)	Politie	Gemeente	provincie	Inspectie instellingen
Consumentenvuurwerk										
Product	X				X		X			
Transport	X	X		X	X		X	X		
Opslag	X	X	X		X	X (R)	X	X	X	X
Verkoop	X		X		X	X (L)	X	X	X	
Afsteken					X	X (L)	X	X		
Professioneel vuurwerk										
Product	X				X		X			
Transport	X			X	X		X	X		
Opslag	X				X	X (R/L)	X	X	X	
Afsteken			X		X	X (L)	X	X	X	

3.11.1 *Knelpunt 1: Ontbreken centraal overleg*

Resultaten interviews

Er is een breed gedragen beeld dat er onvoldoende centraal overleg plaatsvindt tussen overheidsinstanties en vuurwerkbranches terwijl dat wel als nuttig of zelfs noodzakelijk wordt ervaren. Dit om onduidelijkheden en interpretatieverschillen tegen te gaan.

Conclusie

De instelling van een breed en gestructureerd vuurwerkoverleg is wenselijk.

Aanbevelingen

Aanbevolen wordt een overleg te starten dat wat betreft samenstelling kan aansluiten op de Begeleidingscommissie van het onderhavige evaluatieproject. Ook kan aangesloten worden op bestaande platforms zoals het Ambtelijk Landelijk Overleg Milieuhandhaving (ALOM). Doel hiervan is op zijn minst interpretatieverschillen over wet- en regelgeving te voorkomen.

Het initiatief ligt logischerwijs bij het ministerie van VROM. Overwogen kan worden om qua vormgeving aan te sluiten bij de opzet van het overleg voor het Doelgroepenbeleid Milieu en Industrie. Dit overleg is er op gericht om de uitvoering van milieuconvenanten te stimuleren, en wordt door alle deelnemende partijen (Rijk, provincies, gemeenten, waterschappen en bedrijfsleven) als waardevol beschouwd.

De vuurwerkbranche dient zich zodanig te organiseren dat een dekkende vertegenwoordiging aan het overleg kan deelnemen.

3.12 Overige punten

Hieronder volgen nog enige belangrijke punten, die uit de evaluatie naar boven komen, maar die niet gerangschikt kunnen worden onder bovenstaande aandachtsgebieden.

3.12.1 *Knelpunt 1: Zwaarte van de regels omtrent vuurwerk*

Resultaten interviews

Uit de interviews komt naar voren dat men zich afvraagt of de regelgeving niet is doorgeschoten. De eisen worden soms als overdreven ervaren. Zo wordt bijvoorbeeld de aanleg van een sprinklerinstallatie in een oude oorlogsbunker een dure en onnodige toepassing gevonden. Ook is opgemerkt dat er, in vergelijking met de opslag van andere gevaarlijke stoffen, strengere eisen gesteld worden aan vuurwerkopslag terwijl de opslag van gevaarlijke stoffen veelvuldiger voorkomt en de gevaren van deze opslagen veel groter kunnen zijn. Geïnterviewden vinden dat de regelgeving is gebaseerd op een theoretische benadering van de mogelijke effecten en dat het ontbreekt aan kennis op basis van representatieve testresultaten.

Conclusie

Het beeld van op sommige punten 'doorgeschoten regelgeving' komt breed in de interviews naar voren. Men is zich ervan bewust dat Enschede een terechte aanleiding vormde voor strengere regels, maar de opvattingen hierover zijn in de loop der jaren weer enigszins veranderd.

Aanbevelingen

De regelgeving inzake vuurwerk is een continu proces. Na Enschede is er veel regelgeving geformuleerd, met als achterliggende gedachte dat zoiets nooit meer mag gebeuren. Met deze nieuwe regelgeving is inmiddels weer ervaring opgedaan.

Volgens partijen is deze bovenmatig zwaar. Wij gaan er echter van uit dat het systeem op dit moment niet weer geheel zou moeten worden veranderd. Het is beter om de goede aspecten te handhaven en verder, als er regels worden veranderd, de nadruk te leggen op vereenvoudiging, stroomlijning en bevordering van de efficiëntie. Behouden wat zinvol is en goed werkt, en afschaffen wat onnodig is.

3.12.2 *Knelpunt 2: Adviesrol brandweer*

Nadere toelichting

De brandweer is als adviseur betrokken bij de uitvoering van de vuurwerkregelgeving als het gaat om de bouwvergunning (bufferbewaarplaats), het PvE voor de aanleg van de brandbeveiligingsinstallatie, de Wet milieubeheervergunning en bij de ontbrandingstoestemming voor het afsteken van professioneel vuurwerk.

De brandweer is daarbij georganiseerd in gemeentelijke, lokale en regionale korpsen. Afhankelijk van het wettelijke kader waarbinnen de vergunning of toestemming wordt gevraagd ligt vast welk korps het advies opstelt. Zo adviseert de regionale brandweer als het gaat om de milieuvergunning en de lokale brandweer als het gaat om het afsteken van professioneel vuurwerk. Het advies van de brandweer is noodzakelijk, niet alleen vanuit preventie oogpunt. De brandweer heeft ook een belangrijke taak bij de bestrijding van calamiteiten. De brandweerorganisatie moet bij het opstellen van aanvalsplannen op de hoogte zijn van de aanwezigheid van vuurwerkopslagen of het houden van vuurwerkevenementen. In haar advisering speelt de repressieve taak van de brandweer dus een nadrukkelijke rol. Het is noodzakelijk dat zij in dat kader haar invloed kan uitoefenen.

Resultaten interviews

Uit de interviews blijkt dat de adviezen van de brandweer over dezelfde vragen inhoudelijk kunnen verschillen. Dit wordt onderkend door de brandweer zelf en er wordt in dat verband gewezen op het feit dat er niet overal voldoende specifieke kennis bij de brandweer aanwezig is.

De advisering van de brandweer komt soms moeizaam tot stand. Dit is het gevolg van het feit dat vuurwerkadviezen aan meer onderdelen van de brandweerorganisatie worden gevraagd (regionaal, lokaal, gemeentelijk) en dat er binnen de brandweerorganisatie veel afstemming noodzakelijk is. Ook is aangegeven dat bij vergunning- en andere procedures de timing tussen de adviesaanvraag bij de brandweer en de status van de procedure tot problemen leidt als het gaat om de effectuering van het advies. Als voorbeeld kan dienen de adviesrol van de brandweer bij evenementen. Wil de aanvrager kort voor het evenement de aanvraag wijzigen door bijvoorbeeld een andere locatie te kiezen of meer vuurwerk te gebruiken, dan wordt daaraan meegewerkt door het bevoegd gezag zonder dat de brandweer weer bij de procedure wordt betrokken.

Conclusie

De belangrijke rol van de brandweer in het vuurwerkdossier komt niet altijd goed tot zijn recht door organisatorische problemen binnen de brandweerorganisatie zelf, de koppeling en timing van de brandweeradvisen bij het afgeven van vergunningen en toestemmingen en door wisselende deskundigheid bij de brandweer. De advisering door de brandweer staat daarmee onder druk.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan om maatregelen te nemen die de adviesrol van de brandweer versterken. Hierbij denken wij aan organisatorische maatregelen en intensivering van opleidingen.

Overwogen kan worden de adviestaak met betrekking tot de aspecten van het vuurwerkdossier meer gecentraliseerd onder te brengen bij de regionale korpsen. Dit heeft het voordeel dat vuurwerkadvisering met meer consistentie en kwaliteit kan worden uitgevoerd en worden voordelen bereikt op het gebied van opleidingskosten. Overigens, het wetsvoorstel veiligheidsregio's gaat uit van regionalisering van de brandweer, tenzij gemeenten anders besluiten.

Verder adviseren wij de deskundigheid van de brandweer te vergroten door het aanbieden van passende opleidingen en hiervoor de opleidingsbehoefte in kaart te brengen. De instelling van een centraal brandweerinformatiepunt kan ondersteuning bieden voor de uitvoering van de adviestaak. Hierdoor worden ook voordelen bereikt op het gebied van kwaliteit en consistentie.

Voor de uitwerking van deze aanbevelingen is nauw overleg tussen VROM en BZK noodzakelijk.

3.12.3 *Knelpunt 4: De brandweer*

Resultaten interviews

De brandweer heeft niet alleen een adviesrol bij de uitvoering van de vuurwerkwetgeving. De brandweer heeft ook feitelijk met vuurwerk te maken, wanneer er branden zijn waarbij vuurwerk een rol speelt.

In dit opzicht is er, zo blijkt uit de interviews, onvrede bij de brandweer.

Volgens de brandweer is er nog veel niet voldoende geregeld. Tijdens de interviews is de vraag naar voren gebracht of de ervaringen met de oude regelgeving en de MILAN-informatie¹⁹ wel zijn gebruikt bij de opstelling van het Vuurwerkbesluit. Verder vindt de brandweer dat er te weinig naar deskundigen op het gebied van het gedrag van vuurwerk in opslagen wordt geluisterd. Er wordt volgens een aantal geïnterviewden onvoldoende lering getrokken uit de incidenten die hebben plaatsgevonden. Er wordt te weinig gedaan met gesignaleerde knelpunten.

---

¹⁹ MILAN: PM

Conclusie

Uit het interview met de brandweerorganisaties blijkt dat binnen deze organisatie het vuurwerkdossier sterk leeft en dat de brandweerorganisatie intensief betrokken wil worden bij de uitwerking van de evaluatie van het Vuurwerkbesluit en bij andere aspecten, vuurwerk betreffende.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan de brandweerorganisatie intensief te betrekken in de verdere uitwerking van de aanbevelingen die in het kader van de onderhavige evaluatie zijn gedaan en daarvoor een extra platform te bieden waar de brandweerorganisatie de gelegenheid krijgt om aangedragen knelpunten en aanbevelingen toe te lichten.

3.12.4 *Knelpunt 5: Testen*

Resultaten interviews

Geïnterviewden hebben naar voren gebracht dat de vuurwerkregelgeving voor een deel tot stand is gekomen op grond van theoretische beschouwing van de gevolgen die op kunnen treden bij een calamiteit met vuurwerk. Volgens geïnterviewden zijn de gehouden proeven op de Maasvlakte niet realistisch geweest voor de gemiddelde vuurwerkopslag in Nederland en is een ‘worst case scenario’ niet getest. Er wordt daarom gepleit voor aanvullende proeven waarbij meer onderzoek gedaan wordt naar vuurwerk in grotere opslagen (in aanvulling op CHAF).²⁰ Nederland heeft echter geen eigen testlocatie tot haar beschikking zodat hiervoor naar het buitenland uitgeweken zou moeten worden. Deze testlocatie wordt ook noodzakelijk bevonden voor de uitvoering van het testen in het kader van het toezicht (illegaal vuurwerk) op de naleving van de regelgeving.

Conclusie

Wij onderschrijven het nut van het verkrijgen van meer feitelijke informatie over het gedrag van vuurwerk in opslagplaatsen tijdens calamiteiten. Dit sluit ook aan op de eerdere beschouwingen over de zwaarte van de regels, alhoewel vanuit een andere invalshoek. De huidige veiligheidsafstanden kunnen op deze wijze beter worden beoordeeld. In het rapport van de commissie Oosting is al de aanbeveling gedaan een testlocatie in Nederland toe te staan. Deze aanbeveling is door het kabinet indertijd overgenomen.

---

²⁰ CHAF: PM

Aanbevelingen

Aanbevolen wordt het CHAF-project nauw te volgen en hieruit voortkomende informatie te benutten.

Wij kunnen in dit kader niet overzien of het aanleggen van een eigen testlocatie in Nederland een realistische optie is. Wel bevelen wij aan om deze materie aan de orde te stellen in een nader overleg met betrokken partijen, in elk geval met de brandweer.

3.12.5 *Knelpunt 6: Taken van voorlichting*

Toelichting

Het onderwerp voorlichting is tijdens het onderzoek vanuit twee invalshoeken naar voren gekomen: de voorlichting van de overheid aan de vuurwerkbranche en de voorlichting aan de consument.

Resultaten interviews

1 Voorlichting aan vuurwerkbranche

Uit de interviews komt naar voren dat de gebrekkige kennis over de vuurwerkregelgeving bij detaillisten (en vooral de kleinere) een probleem vormt. Zij vergissen zich daardoor onder meer in de lengte van het vergunningentraject en de certificeringsprocedure. Hierdoor is de tijdsdruk bij de certificerende instellingen aan het eind van het jaar groot en kan niet iedereen worden bediend.

Volgens geïnterviewden wordt er niet voldoende actief gecommuniceerd vanuit de overheid wanneer regelgeving wordt aangepast. Op dit moment doet de groothandel dit meestal zelf, terwijl detaillisten zouden willen zien dat VROM deze taak op zich neemt.

2 Voorlichting aan consumenten

Voorlichting aan de consument over het veilig gebruik van vuurwerk wordt door geïnterviewden als een belangrijke vorm van preventie van ongevallen gezien. Reeds vanaf 1984 wordt deze voorlichting verzorgd door de Stichting Consument en Veiligheid. Het ministerie van VROM verleent hiervoor vanaf 2001 een subsidie, die de externe kosten van de Stichting dekt.

Tot en met 2002 was de vorm van de voorlichting massamediaal, dwz met behulp van radio, tv, drukwerk en posters.

Inmiddels wordt meer ingezet op internet omdat een belangrijk deel van de doelgroep daarmee wordt bereikt.

Het is moeilijk om een hard, rechtstreeks verband te leggen tussen voorlichtingsinspanningen en het aantal ongelukken. Betrokkenen zien het terugdringen van ongelukken als een optelsom van alle inspanningen van de overheid (en branche), dus naast voorlichting ook vergunningverlening, handhaving, opsporing illegaal vuurwerk enz. Toch blijkt uit regelmatig verricht onderzoek dat voorlichting niet gemist kan worden.

Naast de Stichting Consument en Veiligheid doen ook de importeurs/groothandelaren veel aan voorlichting. Zij doen dit rechtstreeks naar de consument die vuurwerk koopt, in de vorm van draagtassen met opdruk, verpakkingen, posters, winkel materiaal, folders, hulpmiddelen in pakketten e.d. Verder wordt via de websites het nodige gedaan.

De laatste tijd is sprake van toenemende samenwerking tussen de importeurs en de Stichting Consument en Veiligheid op het gebied van voorlichting. De voorlichting wordt onderling besproken en campagnes worden afgestemd.

De financiering van de voorlichting vindt momenteel plaats door VROM en de importeurs/groothandel. VROM doet dit door de eerder genoemde subsidie aan de Stichting Consument en Veiligheid, de importeurs bekostigen zelf hun voorlichtingsacties.

Conclusies

1 Voorlichting aan vuurwerkbranche

De detailhandel is onvoldoende op de hoogte van de regelgeving en wijzigingen daarin. Dit speelt vooral bij de kleine ondernemers. Er is aangedrongen op een betere communicatie vanuit de overheid over de regelgeving.

Alhoewel wij hier in het algemeen wel een rol zien voor de overheid, ontslaat dit de ondernemers niet van de plicht om zich zelf op de hoogte te stellen van de regels die op hen van toepassing zijn. De belangenbehartigers van de detailhandel (onder andere AgriRetail en RND) kunnen hierin een belangrijke ondersteuning bieden.

2 Voorlichting aan consumenten

Voorlichting aan consumenten over (on)veilig handelen met vuurwerk lijkt ons van blijvend belang. Het is een onmisbaar onderdeel van de totale inzet die moet worden gepleegd om schade te voorkomen of te beperken.

Wij zien hierin niet alleen een taak voor de overheid doch ook voor andere belanghebbenden.

Aanbevelingen

1 Voorlichting aan vuurwerkbranche

Wij adviseren dit onderwerp te agenderen voor een overleg tussen het ministerie van VROM en de vuurwerkbranche. Dit kan een apart overleg zijn, maar het onderwerp past ook uitstekend in de geadviseerde overlegstructuur als beschreven in 3.11.

2 Voorlichting aan consumenten

Wij bevelen aan om publiekscampagnes voort te zetten. Daarbij is de samenwerking tussen de Stichting Consument en Veiligheid met de importeurs/groothandel een goede ontwikkeling. Verbreding is denkbaar, ook hiervoor kan genoemde overlegstructuur een goed platform bieden.

Hierbij is aandacht nodig voor het betrekken van nieuwe of kleinere spelers op de vuurwerkmarkt.

Financiering van de voorlichting geschiedt nu feitelijk al door het ministerie van VROM en (een deel van) de branche.

Het is denkbaar dat ook andere belanghebbende partijen een aandeel gaan leveren, zoals de verzekeraars. Zij zijn immers rechtstreeks gebaat bij schadepreventie. Voor verzekeraars vertaalt een verbeterde preventie van schade zich in een lagere schadelast voor de verzekeraars. Op bepaalde terreinen begeven verzekeraars zich actief op het terrein van schadepreventie. Van oudsher is op het gebied van brandschade door verzekeraars veel effort gestoken in preventie, bijvoorbeeld promotie van sprinklerinstallaties en rookmeldinstallaties en certificering daarvan, organisatie van een nationale brandpreventieweek, etc. Dat verzekeraars investeren in preventie is dus geen onbekend fenomeen. De deelbranches binnen de verzekeringssector die in dit kader aanspreekbaar moeten worden geacht zijn de brandverzekeraars, de ziektekostenverzekeraars en de arbeidsongeschiktheidsverzekeraars.

3.12.6 *Knelpunt 7: LMIP*

Nadere toelichting

In het Besluit is een meldingsplicht opgenomen voor wat betreft het in- en uitvoeren van vuurwerk en het afleveren door importeurs en leveranciers van consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk aan groothandelaren. De melding moet gedaan worden aan de minister van VROM. Hiervoor is het LMIP opgericht en ondergebracht bij VROM.

Dit meldpunt verzamelt informatie over de in- en uitvoer en levering van vuurwerk, de opslag van vuurwerk bij bedrijven en het afsteken van vuurwerk bij evenementen en voorstellingen. Overheden en de branche kunnen er terecht met vragen. De belangrijkste functie van het LMIP is het doorkoppelen van informatie naar handhavingsinstanties. Via het LMIP wordt een integraal inzicht in de gehele vuurwerkketen geboden.

Resultaten interviews

Het LMIP wordt in meerdere interviews getypeerd als een instantie waar men weinig aan heeft. Er zou wel worden gevraagd om informatie te leveren maar omgekeerd zouden vragen niet worden beantwoord. Het elektronisch melden van import van vuurwerk wordt ervaren als omslachtig en gebruiksonvriendelijk. Daardoor wordt het noodgedwongen met formulieren gemeld. Vervolgens leveren deze formulieren bij het LMIP veel extra werk op (inbrengen in het systeem).

Conclusie

Het LMIP staat niet altijd even goed bekend en de meerwaarde van de organisatie wordt in twijfel getrokken.

Aanbevelingen

Wij bevelen aan het functioneren van het LMIP en het elektronisch meldingssysteem aan een nader onderzoek te onderwerpen en te bezien of de ingebrachte kritiek op incidenten berust of dat er een structureel probleem is. Wij adviseren de overheidsorganisaties en de branche te betrekken bij een aanpak van dit knelpunt. Daarbij dient ook aandacht te zijn voor de vraag naar nut en noodzaak van het LMIP.

4 Algemene beschouwingen

In dit hoofdstuk geven wij een algemeen oordeel over de bevindingen zoals wij die in het vorige hoofdstuk hebben beschreven. In het vorige hoofdstuk hebben wij veel concrete aanbevelingen gedaan op basis van de door ons belangrijk geachte knelpunten. Bij de toepassing van de concrete aanbevelingen willen wij onze opdrachtgever ook wijzen op de algemene lijnen die wij in ons onderzoek menen te kunnen onderscheiden. Dit plaatst de concrete aanbevelingen in een nog duidelijker perspectief.

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste conclusies en aanbevelingen beschreven. Wij volgen daarin de volgende onderwerpen:

- wat zijn de belangrijkste knelpunten?
- hoe kunnen het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving aan de hand van deze knelpunten worden beoordeeld?
- welke verbeterpunten, oplossingsrichtingen en aanbevelingen kunnen worden geïdentificeerd?

Deze worden hieronder behandeld.

4.1 Wat zijn de belangrijkste knelpunten bij de uitvoering van het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving?

Er zijn vele, verschillende ervaringen opgedaan met het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving. De ervaringen op hoofdlijnen worden hier besproken. Het Vuurwerkbesluit heeft grote gevolgen gehad voor de sector. Er kwamen strenge regels voor de opslag, het vervoer en de verkoop van vuurwerk. De nieuwe regels hebben in de sector tot een sanering geleid. Veel bedrijven zijn ermee opgehouden, omdat ze de vereiste investeringen niet konden opbrengen. Een aantal bedrijven heeft voor een andere locatie moeten kiezen.

Sinds het Vuurwerkbesluit heeft de overheid zich intensief bemoeid met de sector. Vuurwerk is een belangrijk aandachtspunt geworden, voor iedereen die erbij betrokken is. Dat is winst. Het onderwerp staat prominent op de agenda. Alle aspecten van het werken met en gebruiken van vuurwerk worden gereguleerd en er wordt gehandhaafd. Er is veel bereikt.

Of het hiermee ook veiliger is geworden kunnen wij op grond van deze evaluatie niet uitmaken. Dat was niet het doel van het onderzoek. Enkele opmerkingen kunnen we wel maken. Wij gaan ervan uit dat de situatie bij de verkooppunten veiliger is geworden. De opslag is voor een deel naar Duitsland gegaan. Deze vindt dus niet meer plaats in Nederland, hetgeen op zichzelf veiliger is voor Nederland. Daar tegenover staat wel dat er meer vervoersbewegingen zijn; van Duitsland naar Nederland. Maar ook binnen Nederland, bijvoorbeeld omdat er strenge regels zijn met betrekking tot de hoeveelheden die opgeslagen mogen worden. Bovendien zijn er zogeheten 'rijdende opslagen', die de veiligheid niet bevorderen.

De IVW heeft grote inspanningen verricht in de havens, teneinde ervoor te zorgen dat vuurwerk goed geclassificeerd wordt. Op de punten waar gecontroleerd wordt, is dit inderdaad het geval.

Wat opvalt, is dat er van de zijde van de overheid, een groot aantal partijen betrokken is bij de regelgeving en de uitvoering. Er zijn maar liefst vijf ministeries betrokken bij de regelgeving (VROM, V&W, BZK, Justitie en SZW). Daarnaast heeft een groot aantal instanties taken bij vergunningverlening, toezicht en handhaving. Gemeenten, provincies, IPO, VNG, de vliegende brigade, de inspectie van VROM, de Inspectie van Verkeer en Waterstaat, de Arbeidsinspectie, de brandweer, het OM en de politie, het LMIP, ze hebben allemaal een rol. Ten slotte zijn er nog geaccrediteerde inspectie-instellingen. Al de inspanningen van deze partijen worden verricht voor een sector met een relatief bescheiden omvang.

Wij zien drie nadelen aan de betrokkenheid van zoveel instanties. Ten eerste gaan deze niet allemaal uit van dezelfde informatie. Uit de evaluatie en bovendien ook uit eigen observatie van de onderzoekers, blijkt dat er tussen de instellingen verschillen van interpretatie bestaan over de toepassing van de regels. De één legt deze op de ene manier uit, de andere op een andere manier. Voor de branche is dit lastig.

Daarnaast vereist het gedegen kennis van alle betrokkenen om de toebedeelde taken goed te kunnen uitoefenen. Hierdoor moeten zeer veel personen zich de gecompliceerde materie van het vuurwerk eigen maken, terwijl de sector waarover het gaat, relatief klein is. Omdat het vakgebied specialistisch is, komt het regelmatig voor dat betrokkenen onvoldoende kennis hebben op dit gebied.

Voorts kan het tot inefficiënte situaties leiden, bijvoorbeeld bij toezicht en handhaving. Dan zijn er teveel instellingen, die een taak hebben bij één gebeurtenis. Berucht zijn de voorbeelden waarbij één beziger professioneel vuurwerk afsteekt onder het toezicht van wel vijf toezichthouders.

Een ander knelpunt is de gedetailleerde regelgeving, gecompliceerd is en ook redelijk star. Vaak worden de middelen omschreven, en niet de doelen. Dat geeft partijen weinig flexibiliteit.

4.2 Hoe kunnen het Vuurwerkbesluit, de transportregelgeving en de uitvoering hiervan aan de hand van deze knelpunten worden beoordeeld?

Het Vuurwerkbesluit is gemaakt na de ramp van Enschede. “Dit mag nooit meer voorkomen”, zo was de gedachte toen. Alles moest in het werk worden gesteld om het risico uit te sluiten, dat er ooit nog een dergelijke ramp zou komen. Gezien deze achtergrond zijn het Vuurwerkbesluit, de transportregelgeving en de uitvoering daarvan logisch. Er was een schokeffect. Het Vuurwerkbesluit sluit aan bij de destijds ontstane situatie.

Inmiddels is het zeven jaar later. Er is veel ervaring opgedaan met het Vuurwerkbesluit, de transportregelgeving en de uitvoering. Dat er tal van tekorten zijn in het Vuurwerkbesluit valt tegen die achtergrond te begrijpen. De regelgeving was geheel nieuw. Er moest ervaring worden opgedaan. Een aantal onvolmaaktheden kan op korte termijn worden opgelost zoals wij in hoofdstuk 3 hebben aangegeven.

Voor de langere termijn kan de vraag worden gesteld of de middelen in overeenstemming zijn met de doelen. Het doel van het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving is het bevorderen van de veiligheid. Risico's van vuurwerk zijn leidend. De middelen zijn vastgelegd in gedetailleerde en strenge regelgeving, waarbij een groot aantal partijen betrokken is. Ingeval van transport komt daar nog bij dat internationale regelgeving, afstemming en samenwerking de bewegingsruimte van de Nederlandse autoriteiten verkleint. De inspanningen die van al deze partijen worden gevraagd, zijn aanzienlijk. Ook overheidsinstanties moeten er veel aandacht aan besteden. Deze aandacht kan niet uitgaan naar andere activiteiten. Zo zijn er instanties, die zich bezighouden met explosieven. Verreweg de meeste aandacht gaat dan uit naar vuurwerk. Maar is dat wel gerechtvaardigd op grond van de gevaarzetting? Zijn de kosten die gemaakt worden voor vuurwerk, wel in overeenstemming met de baten (toegenomen veiligheid)? Zou de veiligheid toenemen, als er meer aandacht wordt besteed aan andere gevaarlijke explosieven, in plaats van aan vuurwerk?

Ook in verhouding met de omvang van de sector is het aantal regels en het aantal betrokken instanties groot. De omzet van de (legale) sector bedraagt zo'n € 100 mln. Dat roept de vraag op of de regelgeving niet eenvoudiger kan, en de uitvoering en handhaving geconcentreerd bij minder partijen.

4.3 Welke verbeterpunten, oplossingsrichtingen en aanbevelingen kunnen worden geïdentificeerd?

Het bovenstaande leidt tot de volgende aanbevelingen en verbeterpunten. Dit zijn verbeterpunten voor de langere termijn, die samenhangen met de hoofdlijnen van het Vuurwerkbesluit en de transportregelgeving. Meer concrete verbeterpunten staan in paragraaf 3.

4.3.1 Aanpassingen regelgeving afstemmen op de zwaarte van de risico's in de keten

Wij willen geen pleidooi houden om het Vuurwerkbesluit als geheel ingrijpend te herzien. Het besluit bestaat nog geen zes jaar. Veel mensen zijn er intensief mee bezig geweest, wat zijn vruchten heeft afgeworpen. Het is niet zinvol om alles weer te veranderen. Aan de andere kant menen wij dat het tijd wordt voor een meer rationele benadering van vuurwerk en de risico's, die het met zich brengt. Dit betekent dat, iedere keer als het besluit toch gewijzigd moet worden, de desbetreffende maatregel gezien moet worden als onderdeel van een keten van maatregelen. Deze keten dient steeds kritisch en in onderlinge samenhang te worden bekeken.

Daartoe is het belangrijk om inzicht te hebben in de belangrijkste risico's van vuurwerk en op welke plaatsen in de keten die zich voordoen. Dan kan een onderscheid worden gemaakt tussen regels die de veiligheid in grote mate bevorderen en regels waarbij dat minder het geval is. Als regels te weinig toevoegen aan de veiligheid, moet overwogen worden of verandering van de regel nodig is. Misschien kan de regel zelfs afgeschaft worden. De kosten en de verwachte baten moeten daartoe tegenover elkaar worden gezet.

In deze evaluatie hebben wij een plaatje opgenomen met uitleg over de wijze waarop vuurwerk door Nederland gaat en de controles die daarbij (kunnen) plaatsvinden. Wij vinden het belangrijk om de controles dáár te houden, waar zij maximaal effect hebben. Een belangrijke vraag is bijvoorbeeld in hoeverre het vuurwerk juist is geclassificeerd. Momenteel vinden controles plaats aan de zeehavens. De vraag is of dat voldoende is, omdat het geen informatie oplevert over het andere vuurwerk, dat via landsgrenzen binnenkomt. Het is ook voorstelbaar om regelmatig op de weg te controleren, bij vuurwerkbedrijven of bij verkopers van vuurwerk. Daar kunnen dan steekproeven worden genomen die informatie opleveren over de juistheid van de classificatie. Dat geeft meteen aan of de risico's groot zijn, en waar deze met name liggen. De inspanningen kunnen dan daarop worden aangepast. Intrekking van de interim-regelgeving transport lijkt ons op dit moment nog niet op zijn plaats. Meer ervaring opdoen met toezicht en controle lijkt ons beter bestede tijd dan weer een verandering in regelgeving voor te bereiden en uit te voeren.

4.3.2 *Centraal informatiecentrum*

Het Vuurwerkbesluit en de interim-regeling transport worden nog te vaak verschillend uitgelegd door verschillende betrokkenen. Dat moet verbeterd worden. Er kan bijvoorbeeld een gemeenschappelijke databank worden opgericht, waar iedereen uit kan putten. Deze bevat dan de interpretatie van regels en alle andere gegevens. Wellicht kan Infomil of het LMIP hierin een rol vervullen. Bij een dergelijke databank kunnen partijen bovendien alle gegevens opvragen die zij nodig hebben. Een dergelijk informatiecentrum zou een meer actieve rol kunnen hebben bij het ondersteunen van bevoegde gezagsinstanties bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Het zou, in een verdergaand model, ook bevoegdheden kunnen hebben, bijvoorbeeld om toestemming te verlenen voor professionele bezigers om te werken en dergelijke.

4.3.3 *Voldoende kennis, kunde en expertise*

Uit ons onderzoek blijkt dat er bij een aantal betrokken instanties soms voldoende expertise ontbreekt om de taken te kunnen vervullen. Dit is voorstelbaar. Het Vuurwerkbesluit is gecompliceerd, er is gespecialiseerde kennis nodig om het goed te doorgronden. Veel instanties zijn niet het gehele jaar door betrokken, maar voor hen speelt de problematiek slechts enkele maanden per jaar. Veel functionarissen moeten het als taak erbij doen. Maar het onderwerp is te gecompliceerd om het er even 'bij te doen'. Er zijn verschillende oplossingen denkbaar voor dit probleem:

- alle professionals, die met vuurwerk moeten werken, worden beter geschoold
- het aantal professionals dat met vuurwerk te maken heeft, wordt teruggebracht. Dan hoeven minder mensen geschoold te worden. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door het aantal instanties, dat een rol heeft, terug te brengen. Minder uitvoerende instanties en minder handhavende instanties. Dit betekent een overdracht van bevoegdheden
- de organisatie van een centraal, ondersteunend vuurwerkcentrum, waar kennis en expertise over alle facetten is verenigd, en dat door iedereen te hulp geroepen kan worden. Dit centrum kan gemeenten te hulp komen bij de uitgifte van vergunningen of het van hen overnemen, de politie bijstaan als vuurwerk wordt gevonden. Dit is dus uitgebreider dan een informatiecentrum waar alleen kennis wordt verzameld, zoals in de vorige paragraaf is vermeld (zie ook 4.4.2).

4.3.4 *Toezicht: één loket*

Uit ons onderzoek blijkt ook dat vele verschillende toezichthouders vaak met één gebeurtenis bezig zijn. Dat is niet conform de huidige opvattingen over toezicht (bijvoorbeeld de motie Aptroot). Toezicht dient geïntegreerd plaats te vinden.

Wij bevelen aan om te onderzoeken in hoeverre het mogelijk is voor vuurwerk, dat één toezichthouder de taken van meerdere toezichthouders op zich neemt. Dat is ook zinvol in verband met de benodigde kennis en expertise. Een andere mogelijkheid is één loket voor alle toezichthouders.

4.3.5 *Betrokkenheid sector*

Na de vuurwerkcramp van Enschede is de huidige regelgeving tot stand gebracht. Aanvankelijk heeft de sector daar een beperkte rol bij gespeeld. Nu kan de vraag gesteld worden of er meer verantwoordelijkheden bij de sector neergelegd kunnen worden. Bijvoorbeeld of het mogelijk is om bepalingen, waarin precies aangegeven wordt hoe de branche moet handelen (middelvoorschriften), te vervangen zijn door doelbepalingen. Inmiddels heeft de heer Mans aan de ministers van VROM en Justitie gemeld dat de vuurwerkbedrijven de tijd rijp achten voor de ontwikkeling van een erkenningsstelsel. Dit zou ontwikkeld kunnen worden naar analogie van de manier waarop bedrijven werken die werkzaamheden verrichten in verband met de bodem. De bedrijven achten het wel noodzakelijk dat de bevoegde gezagsinstanties dit streven ondersteunen met een goede uitvoering en handhaving van het Vuurwerkbesluit. Beide ministers hebben positief gereageerd op dit voorstel.

4.3.6 *Internationaal*

Nederland heeft – na Enschede – een actieve rol gespeeld bij de totstandkoming van internationale regelgeving (waaronder vervoersregelgeving, de defaultlijst). Hierdoor is veel tot stand gebracht. Wij menen dat de inzet onverminderd moet voortgaan, zodat de veiligheid van het vuurwerk verder wordt geborgd.

4.3.7 *Illegaal vuurwerk*

Deze evaluatie gaat over de praktijk van de huidige regelgeving met betrekking tot vuurwerk. De interviews en achtergronddocumenten hebben derhalve in hoofdzaak betrekking op het transport en de verkoop en gebruik van vuurwerk. Zo nu en dan is ook het illegale circuit ter sprake gebracht. Diverse partijen (zowel branche als overheid) benadrukken dat een groot deel van de problemen met vuurwerk niet door het legale, maar door het illegale vuurwerk worden veroorzaakt.

Wij bevelen aan (zie ook onder 3.9.3) via gerichte monitoring en inspecties in beeld te brengen wat de aard en omvang is van illegaal vuurwerk. Op basis daarvan kan gericht besloten worden tot intensivering van toezicht en handhaving (zie ook het project Verboden consumentenvuurwerk van het LOM).

Twynstra Gudde

Bijlagen

Overzicht leden begeleidingscommissie

Organisatie	Naam
EUFIAS	Frans Arntz
VROM	Leo Blanker
IPO	Loek van Egmond
VROM	Jan Grimbergen
Lesli Vuurwerk BV	Leo Groeneveld
SZW	Viola van Guldener / Jacco Brouwer
BZK	Wim Klijn
VEN	Ron de Koster
VROM	Hugo Kuijer
VNG	Wim Numan
NVBR	Tatjana Robben
Justitie	Andre Timmerman
VROM	Wouter Tuijnman
V&W	Hennie van der Stokker
AgriRetail / RND	Jos van der Ven

Twynstra Gudde

Evaluatiekader Vuurwerkevaluatie

Evaluatiekader Vuurwerkbesluit - Bijlage 2

Ministerie van VROM
Ministerie van VenW
18 december 2007

Twynstra Gudde

ADVISEURS EN MANAGERS

Evaluatiekader Vuurwerkbesluit - Bijlage 2

Stationsplein 1
Postbus 907
3800 AX Amersfoort
Telefoon 033 4677777
www.twynstragudde.nl

Ministerie van VROM
Ministerie van VenW

Amersfoort, 18 december 2007
462517/BLE/RGO

Inhoudsopgave

1	Doelstelling evaluatiekader	1
2	Doelstelling en centrale onderzoeksvragen	2
2.1	Doel en scope evaluatie	2
2.2	Centrale onderzoeksvragen	2
3	Aandachtsgebieden en interviewvragen	3
3.1	Onderwerpen aangedragen in projectplan VROM	3
3.2	Onderwerpen aangedragen door begeleidingscommissie	3
3.3	De clustering en het formuleren van interviewvragen	3
4	Werkwijze en rapportage	8
4.1	Werkwijze interviews	8
4.2	Rapportage	8
4.3	Tijdpad	9
5	Bronnen	10
5.1	Interviews	10
5.2	Documenten	10

1 Doelstelling evaluatiekader

Voorwaarde voor een succesvolle evaluatie is een duidelijke afbakening van het onderzoek. In dit evaluatiekader geven wij aan hoe wij het onderzoek willen inrichten, welke instanties wij zullen benaderen voor een interview en is ook het tijdspad van het onderzoek aangegeven. Als het evaluatiekader is vastgesteld, kunnen wij het onderzoek volgens dit kader verrichten.

Doel van het evaluatiekader is te komen tot een explicitering van:

- doelstelling en de centrale onderzoeksvragen van de evaluatie
- de aandachtsgebieden, met bijbehorende deelvragen
- de bronnen die worden geraadpleegd
- het tijdspad van de evaluatie.

2 Doelstelling en centrale onderzoeksvragen

2.1 Doel en scope evaluatie

Uit het projectplan komt naar voren dat het doel van de evaluatie is gericht op het bundelen van de ervaringen, die zijn opgedaan met specifieke (detail) onderwerpen van het Vuurwerkbesluit, het beoordelen van deze ervaringen en het aangeven van eventuele verbeterpunten. Dit is in een eerste gesprek met de projectcoördinatoren bevestigd. Hierin is verder gesteld dat op grond van de verbeterpunten concrete oplossingsrichtingen en aanbevelingen dienen te worden geformuleerd.

De evaluatie richt zich op het Vuurwerkbesluit en de uitvoering daarvan. In de offerteaanvraag is een opsomming gemaakt van de te evalueren onderwerpen, maar deze opsomming was niet limitatief. De begeleidingscommissie is in de gelegenheid gesteld hier onderwerpen aan toe te voegen. Deze onderwerpen hebben wij ingepast in ons kader.

Ten tijde van de inwerkingtreding van het Vuurwerkbesluit, is tevens interim-regelgeving op het gebied van transport en de classificatie ingevoerd. Het Ministerie van Verkeer en Waterstaat heeft daarom besloten dit evaluatiemoment te gebruiken om ook de ervaringen van de verschillende partijen met deze, aan het Vuurwerkbesluit gerelateerde, regelgeving in kaart te brengen. Dit maakt dat de doelstelling van de evaluatie is uitgebreid.

2.2 Centrale onderzoeksvragen

Uit de doelstelling van de evaluatie leiden wij de volgende centrale onderzoeksvragen af:

1. Welke ervaringen zijn er sinds maart 2002 met het Vuurwerkbesluit en de interim-regeling op het gebied van transport en classificatie opgedaan?
2. Hoe kunnen het Vuurwerkbesluit, de interim-regeling en de uitvoering hiervan aan de hand van deze ervaringen worden beoordeeld?
3. Welke verbeterpunten kunnen ten aanzien van het Vuurwerkbesluit, de interim-regeling en de uitvoering worden geïdentificeerd?
4. Welke concrete oplossingsrichtingen kunnen op basis van de verbeterpunten worden geformuleerd?
5. Welke aanbevelingen kunnen de onderzoekers doen?

3 Aandachtsgebieden en interviewvragen

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke hoofd- en detailonderwerpen er in het projectplan van VROM zijn benoemd, welke onderwerpen de begeleidingscommissie heeft aangedragen. Op basis hiervan is een clustering gemaakt naar aandachtsgebieden en zijn er interviewvragen geformuleerd. De aanvullende vraag van V&W om de interim-regeling te evalueren, is hierin verwerkt.

3.1 Onderwerpen aangedragen in projectplan VROM

In het projectplan zijn enkele hoofdonderwerpen met betrekking tot het Vuurwerkbesluit aangegeven. Ook is er een aantal (detail)onderwerpen genoemd.

Uit de nadere toelichting van de projectcoördinatoren is geconcludeerd dat deze hoofdonderwerpen meer bedoeld zijn als voorbeelden voor clusters en dat het niet de bedoeling is dat deze hoofdonderwerpen in de volle breedte worden geëvalueerd.

3.2 Onderwerpen aangedragen door begeleidingscommissie

In het projectplan is vermeld dat de opsomming van onderwerpen niet limitatief is. Aan de begeleidingscommissie is de ruimte geboden om extra (detail) onderwerpen voor de evaluatie aan te dragen. Deze zijn, tezamen met de punten uit het Projectplan van VROM en de aanvullende evaluatiepunten van V&W, gerubriceerd. In de volgende paragraaf wordt toegelicht hoe wij tot een clustering zijn gekomen.

3.3 De clustering en het formuleren van interviewvragen

Ten eerste hebben wij alle ingebrachte punten verwerkt in een spreadsheet. In dit overzicht hebben wij alle ingebrachte punten geïnventariseerd op onderlinge samenhang en deze onder elkaar geplaatst (kolom A). Bijvoorbeeld, verschillende punten hebben betrekking op verkoopdagen- en tijden:

- verkoopverbod op zondag
- verkoopverbod op zondag is uit de tijd (IPO)
- inperking dagen en tijden door Winkelsluitingswet, wel met ontheffing van B&W mogelijk (IPO)
- verkoop na 22.00 uur kan tot openbare orde problemen leiden (IPO)
- openingstijden regelen in het Vb in verband met overlast afsteken vuurwerk (IPO)
- uitbreiding aantal verkoopdagen (aantal verkooppunten is gedaald) om opslagproblemen te voorkomen (Lesli Vuurwerk)
- van 3 naar 4 verkoopdagen (RND).

Deze punten zijn in het bestand bij elkaar geplaatst. In kolom B is weergegeven welke partij het punt heeft ingebracht.

Vervolgens hebben wij per groep ingebrachte punten een overkoepelende onderzoeksvraag geformuleerd (kolom C). Zo is voor bovenstaande ingebrachte de volgende interviewvraag geformuleerd: *Wat vindt u van het aantal verkooptijden en de verkooptijden?*

Deze overkoepelende vragen zijn vervolgens ondergebracht onder een bepaald aandachtsgebied (kolom D). Zo is bovenstaande vraag ondergebracht onder aandachtsgebied '*verkoop consumentenvuurwerk*'.

Op deze wijze zijn wij gekomen tot de volgende 11 aandachtsgebieden:

1. Keuringen door inspectie-instellingen
2. Opslag consumentenvuurwerk
3. Opslag professioneel vuurwerk
4. Verkoop consumentenvuurwerk
5. Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen
6. Afsteken professioneel vuurwerk
7. Invoer en doorvoer van vuurwerk
8. Transport en aflevering vuurwerk
9. Handhaving en bestrijding calamiteiten
10. Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche
11. Overig

Per aandachtsgebied zijn op basis van de ingebrachte punten de volgende interviewvragen geformuleerd:

1. Keuringen door inspectie-instellingen

- 1.1 Doen er zich problemen voor op het gebied van de keuringen door inspectie-instellingen? (Denk hierbij aan eenduidigheid in werkmethodeken/uitvoering keuringsrapport/hantering certificatieschema's en tolerantiegrenzen ten aanzien van afkeuringscriteria.)
- 1.2 Zijn de bevoegde gezagen met betrekking tot het Programma van Eisen voldoende helder?
- 1.3 Is het memorandum 60 voldoende helder en duidelijk in de toepassing ervan?

2. Opslag consumentenvuurwerk

- 2.1 Is de NPR 7910-2 uitvoerbaar bij de werkzaamheden in de bufferbewaarplaats?
- 2.2 Is de opslaghoogte van consumentenvuurwerk voldoende helder?
- 2.3 Is de toepassing van veiligheidsafstanden op de juiste wijze en voldoende helder geregeld in het Vb?

- 2. Opslag consumentenvuurwerk (vervolg)**
- 2.4 Is de werking van de sprinklerinstallatie voldoende gewaarborgd bij brand?
- 2.5 Is er volgens u een juiste en heldere scheiding tussen meldingsplichtige opslag en vergunningsplichtige opslag?
- 2.6 Is het voldoende duidelijk op welke wijze de hoeveelheid vuurwerk in de (buffer)bewaarplaats berekend moet worden?
- 2.7 Is voldoende duidelijk wat de uitvoering moet zijn van de bouwkundige voorzieningen voor het tegengaan van brandoverslag ?
- 2.8 Wat vindt u van de bouwvoorschriften voor de (buffer)bewaarplaats? Zijn deze helder en werkbaar? (Denk bijv aan ventilatie/borging drukontlasting bij deuren/toestaan elektriciteitsleidingen/gebruik bij leegstand etc.)
- 2.9 Wat vindt u van de mogelijkheid dat er nadere eisen gesteld kunnen worden aan de opslag van vuurwerk? (Door gemeente, brandweer etc.)
- 2.10 Zijn de regels over opslag in kelder of op verdieping van consumenten vuurwerk voldoende helder?
- 3. Opslag professioneel vuurwerk**
- 3.1 Wat vindt u van het Vb met betrekking tot de opslag van professioneel vuurwerk?
- 4. Verkoop consumentenvuurwerk**
- 4.1 Is de bescherming van het publiek in de verkoopruiimte voldoende geregeld?
- 4.2 Wat vindt u van de aflevering van vuurwerk vanuit mobiele verkooppunten en van internetbestellingen aan huis?
- 4.3 Wat vindt u van de leeftijds grenzen bij de verkoop van (fop)vuurwerk?
- 4.4 Wat vindt u van de maximale verkoophoeveelheid voor consumentenvuurwerk?
- 4.5 Wat vindt u van de noodzaak van de verkoopvergunning?
- 4.6 Wat vindt u van de registratieverplichtingen voor de verkopers tijdens de verkoopdagen?
- 4.7 Wat vindt u van het aantal verkoopdagen en de verkooptijden?
- 5. Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen**
- 5.1 Wat vindt u van de eisen ten aanzien van de bergingsverpakking?
- 5.2 Wat vindt u van de regels met betrekking tot de verpakkingsverplichtingen/aanduidingen? Zijn deze regels voldoende helder en werkbaar? (Denk hierbij aan regels ten aanzien van vuurwerkmonsters, dummy's, aanduidingen op vuurwerk, fop- en scherts vuurwerk, bijsluiters.)
- 6. Afsteken professioneel vuurwerk**
- 6.1 Wat vindt u van de verplichtingen bij het afsteken van professioneel vuurwerk tijdens evenementen? (Denk hierbij aan grens meldingshoeveelheden, afstandstabel, certificatieregeling SZW, vergunningen in relatie tot het werkplan.)

- 7. Invoer en doorvoer van vuurwerk**
- 7.1 Zijn de regels met betrekking tot de invoer en doorvoer van vuurwerk voldoende helder en afdoende? (Denk hierbij bijvoorbeeld aan meldingsplicht en eventuele overlap in regelgeving.)
- 8. Transport en aflevering vuurwerk**
- 8.1 Wat vindt u van de voorschriften (vergunningplicht Wm) ten aanzien van de tijdelijke opslag van consumenten- en professioneel vuurwerk? Zijn deze voldoende helder en afdoende?
- 8.2 Wat vindt u van de voorschriften ten aanzien van transport en aflevering van vuurwerk? Zijn deze voldoende helder en afdoende? (Is veiligheid voldoende geborgd en zijn de regels werkbaar?)
- 8.3 Hoe zijn de ervaringen met het interim beleid met betrekking tot transport, classificatie en autorisatie?
- 9. Handhaving en bestrijding calamiteiten**
- 9.1 Hoe beoordeelt u het toezicht op het Vb? Welke uitvoeringsproblemen doen zich voor op het gebied van de handhaving? (Denk hierbij aan toezicht op de regels inzake verkoop, opslag, verpakkingseisen [certificatie], toegestaan/illegaal vuurwerk etc.)
- 9.2 Wat vindt u van de mogelijkheden voor bestuursrechtelijke handhaving?
- 9.3 Wat vindt u van de mogelijkheden voor de last onder dwangsom?
- 9.4 Hoe staat u tegenover het introduceren van bestuurlijke boetes of OM-afdoening bij de handhaving?
- 9.5 Hoe beoordeelt u de samenwerking tussen de verschillende betrokken instanties op het gebied van handhaving?
- 9.6 Wordt er naar u mening goed omgegaan met inbeslaggenomen vuurwerk (transport, opslag)? Is dit goed geregeld in het Vb?
- 9.7 Veroorzaakt het Vb problemen voor de brandweer bij de bestrijding van calamiteiten? Zo ja, welke?
- 9.8 Welke handhavingsproblemen zijn er met betrekking tot het vuurwerk uit België en Duitsland?
- 10. Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche**
- 10.1 Wat vindt u van de samenwerking en kennisuitwisseling tussen de overheden en de branche? (Wordt de vuurwerkkennis voldoende benut en samengebracht voor de uitvoering door branche en overheid? Is er voldoende overleg en communicatie tussen branche en overheid?)
- 11. Overig**
- 11.1 Is de rechtsgrondslag voor het verbieden van bepaalde vuurwerken naar uw mening voldoende?
- 11.2 Wat vindt u van de administratieve verplichtingen die het Vb met zich meebrengt?
- 11.3 Zijn er begrippen onduidelijk of onduidelijk toegelicht in het Vb?
- 11.4 Is de reikwijdte van het Vb voldoende als het gaat om soorten vuurwerk (monsters en in beslag genomen vuurwerk)?

Twynstra Gudde

Enkele punten die zijn ingebracht, zijn van zeer algemene aard en vallen buiten de scope van het onderzoek. Ook zijn er aanbevelingen en verbetervoorstellen ingebracht voor het Vb of suggesties voor de uitvoering van de evaluatie. Deze punten zijn in een apart bestand ondergebracht, waarbij is aangegeven hoe er met het betreffende punt wordt omgegaan.

4 Werkwijze en rapportage

4.1 Werkwijze interviews

Om een zo goed mogelijke afspiegeling van betrokkenen te kunnen interviewen, is besloten om, in plaats van individuele interviews, groepsinterviews te houden. Hiertoe hebben wij 14 groepen samengesteld.

Bij het samenstellen hebben wij gebruik gemaakt van de suggesties van de begeleidingscommissie. Er zit echter een limiet aan de grootte van de groepen. Dit om ervoor te zorgen dat alle deelnemers voldoende aan het woord komen en hun mening kunnen geven. De groepen bestaan uit maximaal 7 personen. Het is dus noodzakelijk om een selectie te maken uit de aangedragen personen. Bij het maken hiervan hebben wij erop gelet dat er een evenredige afspiegeling is ontstaan uit de verschillende betrokken partijen. In het volgende hoofdstuk staat een overzicht van het type groepen dat wij hebben samengesteld.

Er is een groot aantal punten gesignaleerd. Respondenten zullen zoveel als mogelijk bevraagd worden op de voor hen relevante aandachtsgebieden gebaseerd op achtergronden en specifieke kennis.

Dit betekent dus bepaalde aandachtsgebieden sterker in een groepsinterview aan de orde kunnen komen dan andere.

4.2 Rapportage

De eindrapportage is opgebouwd uit de verschillende aandachtsgebieden en een synthese daarvan. Wij laten zien welke knelpunten door de geïnterviewden als belangrijkste worden ervaren en welke verbeterpunten en oplossingen hiervoor worden aangedragen. Dit zal resulteren in 11 deelrapportages (gebaseerd op de geïdentificeerde aandachtsgebieden).

Vervolgens analyseren wij op grond van de interviews, de documenten en onze eigen expertise de situatie en komen wij tot aanbevelingen. Dit leggen wij vast in twee eindrapporten. Eén rapport gaat specifiek in op het Vuurwerkbesluit, één rapport op de Interim-regelgeving. Wij maken daarbij een scherp onderscheid tussen onze bevindingen uit het onderzoek en onze eigen analyse en aanbevelingen. De aanbevelingen zijn geheel voor onze rekening.

4.3 Tijdpad

Na het vaststellen van het definitieve evaluatiekader, wordt het onderzoek uitgevoerd. Hierbij worden stakeholders geïnterviewd en waar nodig relevante documenten geraadpleegd. Op grond hiervan zullen wij een tussenrapportage opstellen, waarin de onderzoeksvragen worden beantwoord en de tussenconclusies worden gepresenteerd.

Deze wordt aan de begeleidingscommissie voorgelegd, met de vraag te controleren op de traceerbaarheid van de conclusies. Dit wordt in de derde bijeenkomst met de begeleidingscommissie, op 23 mei, besproken.

Vervolgens worden de concepteindrapporten opgesteld. Deze worden in de vierde bijeenkomst, op 21 juni, in de begeleidingscommissie besproken. Ook dit keer wordt gevraagd te oordelen over de juistheid en de traceerbaarheid van de conclusies. Daarna wordt het definitieve eindrapport opgesteld.

5 Bronnen

5.1 Interviews

Ter beantwoording van de onderzoeksvragen, worden verschillende groepsinterviews gehouden. Er is gekozen voor homogene groepen, om zo de ervaringen vanuit verschillende groepen stakeholders inzichtelijk te kunnen maken. De groepen die worden geïnterviewd zijn de volgende:

Groepsinterviews

- 1 **Groep professioneel vuurwerk** (organisaties en vertegenwoordigers die zich bezig houden met professioneel vuurwerk)
- 2 **Groep consumentenvuurwerk:** importeurs van consumentenvuurwerk en vertegenwoordigers van grotere ketens die consumentenvuurwerk verkopen (zoals de Boerenbond en Halfords)
- 3 **Groep consumentenvuurwerk:** kleine detaillisten zoals fietsenmakers en bloemisten
- 4 **Groep gebruikers/belanghebbenden:** organisaties als Stichting Natuur en Milieu en Consument en Veiligheid
- 5 **Groep handhavers Vuurwerkbesluit:** VROM Inspectie, Inspectie V&W, Arbeidsinspectie
- 6 **Groep politie:** verschillende regio's
- 7 **Groep provincies:** verschillende regio's
- 8 **Groep gemeenten:** verschillende regio's
- 9 **Groep TNO/RIVM**
- 10 **Groep OM/Biezeveld**
- 11 **Groep brandpreventie en bestrijding:** NVBR, NIFV, BZK, VRU, Regionale brandweer
- 12 **Groep inspectiebedrijven/certificerende instellingen**
- 13 **Groep interim-regelgeving transport en classificatie:** importeurs en rederijen
- 14 **Groep handhavers Interim-regelgeving transport en classificatie:** Inspectie V&W

Zoals uit de naam van de groepen valt af te leiden, zijn er twee groepen samengesteld waar specifiek de interim-regelgeving aan de orde wordt gesteld.

5.2 Documenten

Omdat het een perceptieonderzoek betreft, zal de focus liggen op de interviews. Wanneer het echter nodig is om documenten te raadplegen om onderzoeksresultaten beter te kunnen duiden, zullen aanvullend documenten geraadpleegd worden.

Twynstra Gudde

Groslijst

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied	
beoordelingsperiode PvE is 5 jaar, waarom en dan?	RND13	<i>1.1</i> Doen er zich problemen voor op het gebied van de keuringen door inspectie-instellingen? (denk hierbij aan eenduidigheid in werkmethodeken/uitvoering keuringsrapport/hantering certificatieschema's en tolerantiegrenzen tav afkeuringscriteria)	1) Keuringen door inspectie-instellingen	
PvE na goedkeuring door inspectie-instelling naar bevoegd gezag	BW15a			
tolerantiegrenzen bij afkeurcriteria voor de inspectie-instellingen	BW15a			
eenduidigheid uitvoering keuringsrapport vastleggen in Vb	IPO26			
certificatieschema wordt verschillend gehanteerd; engelse norm of memo 60, of deels	VI19			
meningsverschillen tussen installateurs, detailhandel, keuringsinstanties over hoe en wanneer te hanteren van VAS	RND13			
verschillende werkmethodeken bij keuringsinstanties en verschillen in kosten	RND13			
basisdocument Brandveiligheid (BdB) versus Programma van Eisen (PvE)	VNG16			
basisdocument Brandveiligheid (BdB) versus Programma van Eisen (PvE)	RND13			
certificatie brandbeveiligingsinstallatie	VROM (off.)			
toepassing van knijpafsluiters i.v.m. gelijktijdigheid slanghaspel en sprinklerinstallatie, memo 60?	VNG16			
memorandum is voor grote inrichtingen en niet voor vuurwerkopslagplaatsen	IPO47			
ministeriële regeling bepaalt welke versie van het memorandum geldig is of een ander document, werkt dit zo?	LV3			
aangeven dat memorandum 60 geen regelgeving is maar vuistregel (is dat zo?)	VNG17			
onduidelijkheid over toepassing sprinklers in verkoopruimte	BW15b			
richtlijn voor doormelding (Tweets beleid en landelijk?)	BW15b			
memorandum is voor grote inrichtingen en niet voor vuurwerkopslagplaatsen	IPO47			<i>1.2</i> Is het memorandum 60 voldoende helder en duidelijk in de toepassing ervan?
ministeriële regeling bepaalt welke versie van het memorandum geldig is of een ander document, werkt dit zo?	LV3			
aangeven dat memorandum 60 geen regelgeving is maar vuistregel (is dat zo?)	VNG17			
onduidelijkheid over toepassing sprinklers in verkoopruimte	BW15b			
richtlijn voor doormelding (Tweets beleid en landelijk?)	BW15b			
onbekendheid van bevoegde gezagen met het PvE	BW15b	<i>1.3</i> Zijn de bevoegde gezagen m.b.t. het Programma van Eisen voldoende helder?		
100 C regeling,	IPO49	<i>2.1</i> Is de NPR 7910-2 uitvoerbaar bij de werkzaamheden in de bufferbewaarsplaats?	2) Opslag consumentenvuurwerk	
100 c regeling	LV3			
handhaafbaarheid voorschrift, van de aanwezige apparatuur is eis: opp.temp.< 100C, en de radio dan?	IPO6			
zone 22 voor vaste componenten, niet voor hefrucks (studie Arbeidsinspectie)	LV3			

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
wat is de maximale opslaghoogte in de kluis?	IPO27	2.2) Is de opslaghoogte van consumentenvuurwerk voldoende helder?	
berekeningsmethode en uitgangspunten vastleggen (geprojecteerde)kwetsbare objecten	IPO28	2.3) Is de toepassing van veiligheidsafstanden op de juiste wijze en voldoende helder geregeld in het Vb?	
er is geen vastgestelde berekeningsmethodiek (IPO-handreiking?)	VI20		
groot verschil in veiligheidsafstanden bij inrichtingen <10 ton en >10 ton bij bufferbewaarplaats tot 2000 kg	VI19		
groot verschil in veiligheidsafstanden bij inrichtingen <10 ton en >10 ton bij bufferbewaarplaats tot 2000 kg	BW15b		
wanneer aan brandwerendheid wordt voldaan kan de afstand tot een (geprojecteerd) kwetsbaar object verkleind worden	BW15b		
samenhang met RO-wetgeving niet duidelijk: huidige/toekomstige bestemming (geproj.) kwetsbare objecten	VI19		
gemeentelijk of provinciaal beleid bij ruimtelijke ordening	RND14		
toepassen kortere afstanden bij grote opslagen in relatie tot kleine opslagen	VROM (off.)		
regelen van het fuctiebehoud bekabeling naar waterpomp bij brand	IPO50	2.4) Is de werking van de sprinklerinstallatie voldoende gewaarborgd bij brand?	
moet een bedrijf met een bestaande Wm-vergunning een wijzigingsprocedure doorlopen of kan het melden	VI20	2.5) Is er volgens u een juiste en heldere scheiding tussen meldingsplichtige opslag en vergunningsplichtige opslag?	
meldingsgrens verhogen van 1000 naar 10.000 kg	RND13		
meldingsplicht ook van toepassing op bedrijven met <200 kg opslag en verkoop van fop- en schertsvuurwerk	VNG16		
melding binnen 4 weken voor de oprichting; en als er een vergunning ligt? Zie 2.2.1	VI20		
verschil in hoeveelheid vuurwerk in PvE/ vergunning en de werkelijke hoeveelheid in (buffer)bewaarplaats en verkooppriimte	VI19	2.6) Is het voldoende duidelijk op welke wijze de hoeveelheid vuurwerk in de (buffer)bewaarplaats berekend moet worden?	
wat daarbij te doen met netto en bruto gewicht	VI19		
nettogewicht door optellen of met de vuistregel 30%	VI19		
berekening hoeveelheid in bufferbewaarplaats?	IPO5		
de hoeveelheid wat opgeslagen van verpakt consumentenvuurwerk moet volgens wettelijk rekenmodel (VROM?) plaatsvinden	VI20		
explosieve massa is exact te bepalen, waarom wordt niet gedaan?	LVWBV4		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
bouwkundige voorzieningen ter voorkoming van brandoverslag en de opmerkingen van RIVM	VNG17	2.7) Is voldoende duidelijk wat de uitvoering moet zijn van de bouwkundige voorzieningen voor het tegengaan van brandoverslag ?	
verduidelijken uitvoering "bouwkundige voorzieningen" bij brandoverslag	IPO48		
ontbreken van visuele waarneembaarheid geeft schijnveiligheid	VI20	2.8) Wat vindt u van de bouwvoorschriften voor de (buffer)bewaarplaats? Zijn deze helder en werkbaar? (denk bijv aan ventilatie/ borging drukontlasting bij deuren/ toestaan elektriciteitsleidingen/ gebruik bij leegstand/etc..)	
toepassing van het bouwbesluit met gelijkwaardigheidsbeginsel (zoals ventilatie)	PVPT1		
materialen waaruit (buffer)bewaarplaats moet bestaan niet limitatief benoemen	IPO44		
slechte ventilatie, openingen niet toegestaan	IPO3		
ventilatieopeningen toestaan i.v.m. arbo	VNG16		
toegangsdeuren met slot belemmert drukontlasting	IPO4		
zelfsluiting deuren tijdens verkoop, niet praktisch, kan wel met kleefmagneten	IPO22		
drukontlasting bij uitpandige bewaarplaatsen die afgesloten moeten worden i.v.m. inbraakgevoeligheid	IPO45		
is een schuifdeur toegestaan als toegangsdeur voor de (buffer)bewaarplaats?	LV3		
drukontlasting bij deuren is lastig aan te tonen, wordt verwezen naar arbeidsinspectie	LV4		
gebruik van inbraakvoorzorgsmaatregelen brengt drukontlasting in gevaar	VNG17		
gebruik van kleefmagneten	LV3		
interpretatieverschillen bij gebruik van deuren i.v.m. drukontlasting	RND14		
onduidelijkheid over drukontlasting	BW15a		
gebruik van kleefmagneten	BW15b		
gebruik van inbraakvoorzorgsmaatregelen brengt drukontlasting in gevaar	BW15b		
gas- en elektriciteitsleidingen toestaan met beschermende voorzieningen	IPO46		
als bufferbewaarplaats leeg is mag hij dan anders gebruikt worden?	LV3		
bouwkundige aspecten meenemen. Nee, volgens VIVB	RND13		
onduidelijkheid over muur met 30' WBDBO en zelfsluitende deur tussen verkoopruimte en opslag	BW15b		
geen mogelijkheid meer voor nadere eisen door gemeente en brandweer, alles regelen, bevordert eenduidigheid		2.9) Wat vindt u van de mogelijkheid dat er nadere eisen gesteld kunnen worden aan de opslag van vuurwerk? (door gemeente, brandweer etc..)	
bij nadere eisen is gelijkwaardigheidsbeginsel bij prov. Inrichtingen wel mogelijk en bij gemeente niet	VNG17		
artikel werkt willekeur in de hand door de mogelijkheid om nadere eisen te stellen door het bevoegd gezag	LV2		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
eenduidigheid regels opslag in kelder en op verdieping	IPO27	2.10) Zijn de regels over opslag in kelder of op verdieping van consumentenvuurwerk voldoende helder?	
landelijke regels opnemen over bereikbaarheid en toegankelijkheid bij opslag in kelder of op verdieping	IPO43		
opslag van consumentenvuurwerk op verdieping en in kelders, regels zijn te weinig sturend (subjectief, advies?)	LV3		
eenduidige eisen voor de opslag in kelder of op verdieping	BW15b		
opslag van professioneel vuurwerk vindt niet plaats in Nederland	IPO38	3.1) Wat vindt u van het Vb met betrekking tot de opslag van professioneel vuurwerk?	3) Opslag professioneel vuurwerk
bijlage 2 gaat over opslag professioneel vuurwerk, deze kan verwijderd worden	IPO39		
tijdelijke opslag van professioneel vuurwerk (geen aanwijzingen verder)	PVPT1		
professioneel vuurwerk heeft een opslagprobleem dus veel transport	VEN7		
afstand tot (zeer) licht ontvlambare stoffen en drukhouders in de ruimte waar consumentenvuurwerk aanwezig is	VNG16	4.1) Is de bescherming van het publiek in de verkoopruimte voldoende geregeld?	4) Verkoop consumentenvuurwerk
gevolg van vs. is dat vuurwerkverkoop niet in ruimten met spuitbussen, ongeacht grootte (tuincentra), kan plaatsvinden	VI20		
plaats "open vuur en roken verboden" binnen de inrichting (Vb) of binnen 5 meter van de opslag (memorandum 60)	IPO26		
geldt dit voor de gehele inrichting incl. Kantine, restaurant	LVWBV3		
begripsverwarring verkoopruimte en winkelruimte	IPO41		
maximaal 250 kg in verkoopruimte, voortschrijdend inzicht toepassen (wat levert het inzicht op?)	VNG16		
bescherming van publiek in andere verkoopruimte dan die voor vuurwerk	VI20		
normering voor ompakruimte	VROM (off.)		
hoe gaan we om met de aflevering vanuit mobiele afleverpunten			
afleveren van vuurwerk aan huis via internetbestellingen	VWB1		
verkoopleeftijd naar 12 jaar voor fop en schertsvuurwerk	LV3	4.3) Wat vindt u van de leeftijdsgrenzen bij de verkoop van (fop)vuurwerk?	
verkoopleeftijd van 16 naar 14 van fop- en schertsvuurwerk	RND13		
verkoop door niet vuurwerkinrichtingen aan <16 jarigen, onbekendheid met de regels bij detailhandel	IPO2		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
verruimen naar 25 kg i.v.m. 0,5 kg artikelen	LV2	4.4) Wat vindt u van de maximale verkoophoeveelheid voor consumentenvuurwerk?	
10 kg per persoon/vervoermiddel; 4 personen in een auto met totaal 40	IPO34		
maximaal 10 kg per klant verkopen per levering. Mogen meerdere leveringen per klant? Pakketten wegen meer dan 10 kg	VWB2		
maximaal transport van 10 kg van vuurwerk voor eigen gebruik	VWB2		
verstrekken/vervoeren van 10 kg consumentenvuurwerk en RNEV-regel 0,5 kg per vuurwerkartikel	IPO8		
niet handhaafbaar i.v.m. 0,5 kg regel RNEV zie IPO8	IPO12		
aanpassen van de hoeveelheid	IPO27		
wat wordt verstaan onder levering	IPO27		
is 4 x 10 40 ?? of 10?	IPO27		
wijzigen i.v.m. RNEV wijziging	LV2		
aanpassen door zwaardere verpakkingen naar 25 kg	RND13		
maximaal 10 kg per particulier, voortschrijdend inzicht toepassen	VNG16		
sierpakketten zijn zwaarder dan 10 kg door stabilisatieklei, artikel is niet meer actueel, anders definiëren: sas/kruit of netto explosieve massa	VWB3		
is er een noodzaak voor de aanvraag omdat de verkoopvergunning in Vb is opgenomen	RND13		
noodzaak en onmogelijkheden van de registratieverplichtingen	RND13	4.6) Wat vindt u van de registratieverplichtingen voor de verkopers tijdens de verkoopdagen?	
registratie dagelijkse omzet; nut en noodzaak	VNG16		
onvoldoende duidelijk en niet handhaafbaar	VI20		
noodzaak en onmogelijkheden van de registratieverplichtingen	RND13		
hoeveelheden tijdens verkoopdagen moeilijk in beeld te houden door ondernemer	IPO11		
de actualiteit daarvan tijdens de verkoopdagen	VI20		
verkoopverbod op zondag	VROM (off.)	4.7) Wat vindt u van het aantal verkoopdagen en de verkooptijden?	
verkoopverbod op zondag is uit de tijd	IPO12		
inperking dagen en tijden door Winkelsluitingswet, wel met ontheffing van B&W mogelijk	IPO13		
verkoop na 22.00 uur kan tot openbare orde problemen leiden	IPO14		
regel verkoopverbod zondag is uit de tijd	IPO35		
openingstijden regelen in het Vb i.v.m. overlast afsteken vuurwerk	IPO35		
uitbreiding aantal verkoopdagen (aantal verkooppunten is gedaald) om opslagproblemen te voorkomen	LV2		
van 3 naar 4	RND13		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
eisen stellen aan bergingsverpakking en wat met gevallen vuurwerk dat niet beschadigd is?	IPO42 LV3	5.1) Wat vindt u van de eisen ten aanzien van de bergingsverpakking? 5.2) Wat vindt u van de regels met betrekking tot de verpakingsverplichtingen/aanduidingen? Zijn deze regels voldoende helder en werkbaar? (Denk hierbij aan regels tav vuurwerkmonsters, dummies, aanduidingen op vuurwerk, fop- en schertsvuurwerk, bijsluiters)	5) Verpakingsverplichtingen/aanduidingen
eisen stellen aan bergingsverpakking, redelijke eisen bij kleine hoeveelheden	LV3		
definitie, hoe om te gaan met	RND13		
noodzakelijke tekstuele aanpassing	VNG16		
eisen stellen aan bergingsverpakking	IPO40		
duidelijke regels m.b.t. dummies	VNG16		
herkenbaarheid verhogen van fop- en schertsvuurwerk, op artikel vermelden	VNG16		
vuurwerkmonsters uitsluiten van de verpakingsverplichting	LV2		
lastig wanneer vuurwerk toch binnen Nederland blijft	LV2		
onderscheid echt en onecht op vuurwerk i.v.m. veiligheid	IPO1		
aangeven waarom de aanduiding genoemd in 2.1.3 onder c op het artikel moet, consequenties zijn niet duidelijk	VWB3		
moet RNEV niet genoemd worden in dit artikel?	LV2		
aanduiding op professioneel vuurwerk (geen aanwijzingen verder)	PVPT1		
vuurwerk wordt met transportverpakking aan particulier ter beschikking gesteld	LV3		
op vuurwerk lotnummer vermelden, deze lotnummers ook meenemen in de melding	VWB2 (n)	6.1) Wat vindt u van de verplichtingen bij het afsteken van professioneel vuurwerk tijdens evenementen? (denk hierbij aan grens meldingshoeveelheden, afstanden, certificatieregeling SZW)	6) Afsteken professioneel vuurwerk
APV-proceduretijd evenementenvergunning bij meldingsprocedure in rekening brengen	IPO37		
vuurwerkartikelen in categorieën omschrijven, m.b.t. professioneel vuurwerk	VEN7		
wijzigingen van schietlijsten mogen tot 24 uur voor aanvang van een evenement	VWB1(n)		
200 kg onverpakt consumenten vuurwerk en 20 kg onverpakt theaternuurwerk, combinatie buiten tot 200 kg (onduidelijk wat wordt bedoeld)	PVPT1		
nut en noodzaak beperking meldingshoeveelheden (100 kg consumentenvuurwerk 10 g pse bruto naar netto of onbeperkt)	VEN7		
verruiming meldingshoeveelheid theater- en consumentenvuurwerk t.b.v. evenementen	IPO18		
meldingshoeveelheden veruimen van theater- en professioneel vuurwerk (minder vergunningen)	IPO36		
ontbrandingstoestemming en meldingen (verder geen aanwijzingen)	PVPT1		
uitbreiding melding professioneel buitenvuurwerk tot 2 inch of klasse 1.4	PVPT1		
certificatieregeling SZW	VROM (off.)		
uitgebalanceerde tabellen door de overheid en branche, rekeninghoudend met windrichting/windsnelheid voor afsteeklocaties	VEN7		
de afstandstabel voor het afsteken van vuurwerk bij evenementen	BW15a		
moet grensoverschrijdend en betrouwbaar zijn (Lagergruppenteilung)	VEN7		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied		
bij bestaande artikelen rekening houden met overgangstermijnen	VEN7	tot de invoer en doorvoer van vuurwerk voldoende helder en afdoende? (Denk hierbij bijv. aan meldingsplicht en eventuele overlap in regelgeving)			
slechte kwaliteit van de meldingen die ingevoerd moeten worden in FLITS	VNG16				
eis stellen aan doorvoer dat het afleveradres met opslagvergunning bekend moet zijn	LV2				
meldingsformulier moet aanwezig zijn bij het transport	VWB1(n)				
het overlap van de verplichtingen tussen importeur en degene die opslaat	VWB2				
melding van in en uitvoer digitaliseren en regelen via protocol, leidt tot vermindering van adm. Last bij branche en VROM	VWB5 (n)				
interfiliale overbrenging uitsluiten na invoer	LV2				
verkoop van vuurwerk over de grens, in strijd met meldingsplicht	VWB1				
bij import de meldingsgegevens wijzigen: verpakte kilogrammen naar verpakte kilogrammen per vuurwerkartikel i.v.m. inzicht voor handhavers voor de controle	VWB3				
bij uitvoer moet de bedrijfsnaam en adres van aflevering/opslag in het buitenland bekend zijn ter verbetering van het toezicht	VWB3				
handel in prof. Vuurwerk (import en export) alleen door bedrijven met toepassingsvergunning	VEN7				
importeurs moeten ook een testmogelijkheid hebben	LV2				
voorschrift m.b.t. Wm-inrichtingen en tijdelijke opslag consumentenvuurwerk/ professioneel vuurwerk is onduidelijk	IPO32			8.I) Wat vindt u van de voorschriften (vergunningplicht Wm) ten aanzien van de tijdelijke opslag van consumenten- en professioneel vuurwerk? Zijn deze voldoende helder en afdoende?	8) Transport en aflevering vuurwerk
hoe gaan we om met overslag bij een vervoerder van consumentenvuurwerk? Deze valt niet onder vergunningplicht Wm.	LV2				
voorschrift m.b.t. Wm-inrichtingen en tijdelijke opslag consumentenvuurwerk/ professioneel vuurwerk is onduidelijk	IPO32				
hoe gaan we om met overslag bij een vervoerder van consumentenvuurwerk? Deze valt niet onder vergunningplicht Wm.	LV2				

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
laad- en losproblematiek bij detailhandel.	VROM (off.)	8.2) Wat vindt u van de voorschriften ten aanzien van transport en aflevering (laden en lossen) van vuurwerk? Zijn deze voldoende helder en afdoende (is veiligheid voldoende geborgd en zijn de regels werkbaar?)?	
vuurwerk in transport door gebrek aan opslagcapaciteit,voorwaarden transport en aflevering niet duidelijk voor gemeenten	VI19		
parkeren van vrachtwagens met vuurwerk langs openbare weg: verhouding Wet vervoer gevaarlijke stoffen en Vb	VWB2		
samenloop met vervoerswetgeving m.b.t. regulering bevoorrading	MvJ18		
aanvoer van vuurwerk die nog niet afgeleverd kan worden op verkooppunt i.v.m. overschrijding hoeveelheid	VNG16		
behoefte aan grotere opslagcapaciteit voor het uit de verpakking gehaald vuurwerk t.g.v. internetbestellingen	VNG16		
de srv-constructie: de gevaarsaspecten die gepaard gaan met de dagelijkse aanvoer van vuurwerk bij de verkooppunten	VNG16		
rondrijdende transporten van vuurwerk levert problemen en vragen op van gemeenten	BW15c		
regels opstellen wat betreft de aflevering van vuurwerk aan huis	MvJ18		
interim maatregel vervoer gevaarlijke stoffen als het gaat om de classificatie van vuurwerk en de autorisatie	VW		
interim maatregel vervoer gevaarlijke stoffen als het gaat om wegtransport (tunnels, routing, weersomstandigheden, zoute veren)	VW		
interim maatregel vervoer gevaarlijke stoffen als het gaat om zeetransport (toelating in zeehavens)	VW		
niet kunnen optreden tegen aanbieden van consumentenverkoop (die voldoet aan de RNEV) met aanduidingen al zou het illegaal zou zijn (lawinepijlen, nitraattracters)	VWB2	9.1) Hoe beoordeelt u het toezicht op het Vb? Welke uitvoeringsproblemen doen zich voor op het gebied van de handhaving (denk hierbij aan toezicht op de regels inzake verkoop, opslag, verpakkingseisen (certificatie), toegestaan/illegaal vuurwerk etc.)?	9) Handhaving en bestrijding calamiteiten
evaluatiepunten: uitvoering van het Vb en de handhaving	SZW23		
verloopt het toezicht en de handhaving goed en consequent?	SZW23		
plan van aanpak opstellen bestrijding illegaal vuurwerk	RND13		
inzicht in uitvoering van toezicht en handhaving	BW15a		
de opgegeven afstanden bij evenementenvuurwerk /PSE is niet controleerbaar	BW15d		
hoe kan illegaal vuurwerk in nationaal en in internationaal verband tegen gegaan worden?	MvJ18		
het gebruikt van internet voor de handel in vuurwerk tegengaan	MvJ18		
algeheel verbod instellen behoudens vrijstelling	MvJ18		
inhoud meldingsformulier onderzoeken t.b.v. effectieve handhaving	VWB1(n)		
handhaafbaarheid van voorschriften is gering (controle op classificatie); bewijslast bij bedrijven leggen	VWB2		
identificatie van vuurwerkartikelen verbeteren	MVJ15		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
mogelijkheden voor bestuursrechtelijke handhaving	VROM (off.)	9.2) Wat vindt u van de mogelijkheden voor bestuursrechtelijke handhaving?	
mogelijkheden voor last onder dwangsom	VROM (off.)	9.3) Wat vindt u van de mogelijkheden voor de last onder dwangsom?	
toepasbaarheid bestuurlijke boete of OM-afdoening	VROM (off.)	9.4) Hoe staat u tegenover het introduceren van bestuurlijke boetes of OM-afdoening bij de handhaving?	
toepassen van bestuurlijke sancties op overtredingen	MvJ15		
introduceren van bestuurlijke boete bij de handhaving	VWB1	9.5) Hoe beoordeelt u de samenwerking tussen de verschillende betrokken instanties op het gebied van handhaving?	
inzicht in de effectiviteit van de samenwerking tussen de handhavingsinstanties en onnodige inspectiedruk	SZW23		
betrokkenheid van brandweer bij de handhaving en toezicht	BW15a		
geen eenduidige handhaving door de gemeenten	BW15c		
ketentoezicht organiseren, inclusief arbo en vervoer	MvJ15		
regievoering mogelijk maken op provinciaal en landelijk niveau van het ketentoezicht	MvJ15		
toezicht organiseren op de buitenlandse vestigingen van Nederlandse bedrijven	MvJ15		
koppelen van LMIP-gegevens met bestanden van gemeenten en provincies	MvJ15		
opslag van in beslag genomen vuurwerk op politiebureau	VNG16	9.6) Wordt er naar u mening goed omgegaan met in beslag genomen vuurwerk (transport, opslag)? Is dit goed geregeld in het Vb?	
omgaan met in beslag genomen vuurwerken (opslag afvoeren en verwerking)	VROM (off.)		
politie veel tijd kwijt voor transportgereedmaken van in beslag genomen vuurwerk	VI19		
er is onduidelijkheid over vuurwerkopslag bij politiebureaus omdat deze opslag niet onder het Vb valt	BW15d		
bij evenementen geen mogelijkheid om BR op te treden door GS	IPO7		
besluit is niet van toepassing op door overheid in beslag genomen vuurwerk	IPO9	9.7) Veroorzaakt het Vb problemen voor de brandweer bij de bestrijding van calamiteiten? Zo ja, welke?	
Vb houdt geen rekening met de repressieve inzet van brandweer (portalen voor bewaarplaatsen)	BW15c		
alleen met water of ook met andere middelen, brandweer geeft andere mogelijkheden	RND14		
eisen consumentenvuurwerk harmoniseren met België en Duitsland	MvJ18	9.8) Welke handhavingsproblemen zijn er m.b.t. het vuurwerk uit België en Duitsland?	

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
taken van voorlichting (bijvoorbeeld Stichting consument en Veiligheid), een kenniscentrum opzetten voor branche, overheid en burgers	VROM (off.) VEN7	<i>10.1</i> Wat vindt u van de samenwerking en kennisuitwisseling tussen de overheden en de branche? (Wordt de vuurwerkkennis voldoende benut en samengebracht voor de uitvoering door branche en overheid? Is er voldoende overleg en communicatie tussen branche en overheid?)	<i>10</i>) Samenwerking en kennisuitwisseling branche
verbetering opleiding en certificering	VEN7		
opstellen handleiding voor detailhandel	RND13		
benutten van kenniscentrum voor grondige evaluatie	VEN7		
platform formeren voor alle vuurwerkfacetten	RND14		
kennis en kwaliteit van vuurwerkclassificeerders bij overheid is onvoldoende	IPO9		
aandacht besteden aan afsteekvergunningen- en meldingen i.v.m. kennisgebrek bij kleinere gemeenten en kleinere brandweerkorpsen	BW15c		
ontbreken integrale nota van toelichting na wijziging van Vb	VNG17		
communicatie tussen ministeries en van overheid met branche	RND13		
werking overheidsorganisaties verbeteren er zijn individueel slecht werkende organisaties	VEN7		
een overlegorgaan tussen branche en overheid met commissies per vakgebied	VEN7		
verbetering van samenwerking tussen branche en overheid	VEN7		
rechtsgrondslag voor het verbieden van bepaalde vuurwerken	VROM (off.)		
adm. lasten terugdringen(ontheffing route gevaarlijke stoffen, meldingen, dubbele registraties)	LV4	<i>11.2</i>) Wat vindt u van de administratieve verplichtingen die het Vb met zich meebrengt?	
adm. ballast verminderen	VEN7		
ontheffing route gevaarlijke stoffen voor meerdere gemeenten i.v.m. de hoeveelheid adm. Lasten	RND14		
opdrachtbevestiging meesturen bij aanvraag ontbrandingstoestemming,voorkomt meerdere toestemmingen voor een locatie	IPO17		
elektronisch melden verplicht stellen of m.b.v. fax incl. aanvullende meldingsvoorschriften bij melden van aanvullingen en wijzigingen	VWB1		
mogelijkheid bieden om elektronisch te melden, aanvragen, toestemmingen	IPO16		
uitvoering van meldingen digitaal mogelijk maken	MvJ18		
ter beschikking stelling melding consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk aan groothandelaar niet nodig omdat het in administratie te traceren is	LV2		

Ingebracht punt	Ingebracht door	Onderzoeksvragen	Aandachtsgebied
waar liggen de kwetsbare objecten ; binnen en/of buiten de inrichting?	IPO30	<i>11.3) Zijn er begrippen onduidelijk of onduidelijk toegelicht in het Vb?</i>	
verwijzing naar NEN 6069; deze NEN heeft het niet over brandwerendheid maar over branddoor- of overslag	IPO20		
verwijzing naar NEN 6069; deze NEN heeft het niet over brandwerendheid maar over branddoor- of overslag			
verduidelijk begrip 'ongewoon voorval' bij professioneel vuurwerk	PVPT9		
redactie is niet realistisch, milieugevaren zijn er altijd	LV2		
toegang tot het terrein of tot de deur?	LV3		
voorstel andere redactie van het artikel	LV3		
tekstvoorstel: consumentenvuurwerk wat door toepassing of bewerking als professioneel vuurwerk beschouwt moet worden	PVPT1		
vuurwerk uit transportverpakking halen is niet toegestaan volgens dit voorschrift	VI20		
eisen aan brandblusmiddelen zijn te onduidelijk, anders omschrijven	LV3		
besluit is niet van toepassing op monsters uit China, moet artikel hierop aangepast worden?		<i>11.4) Is de reikwijdte van het VWB voldoende als het gaat om soorten vuurwerk (monsters)?</i>	
	LV2		

Overzicht geïnterviewden

Groep 1: Professioneel vuurwerk	
Bedrijf	Naam
Beko BV	Dhr. Van de Berg
Anton's Evenementen Vuurwerk	Dhr. A. van het Hart
Special Effects Wiessenhaan	Dhr. H. Wiessenhaan
Wagenvoort Vuurwerk BV	Dhr. G.J. Wagenvoort

Groep 2: Importeurs	
Bedrijf	Naam
Broekhoff Fireworks International	Dhr. K. van der Beek
Gert Breeschoten Vuurwerk	Dhr. G. Breeschoten
Lesli Vuurwerk	Dhr. L. Groeneveld

Groep 3: Consumentenvuurwerk	
Bedrijf	Naam
Marcel Koene Tuincentrum (Bleiswijk)	Dhr. M. Koene
Haitsma-Engraving (Rotterdam)	Dhr. T. Haitsma
DGS Projectmanagement voor Retail en bouw	Dhr. Altena
Halfords Nederland BV	Mw. M. van Zijll

Groep 4: Handhavers Vuurwerkbesluit	
Organisatie	Naam
Ministerie van VROM	Dhr. W. Tuijnman
VROM inspectie (afd. veiligheid en risico's)	Mw. D. Lagaaij
Inspectie V&W	Dhr. A. Oosterhof
Inspectie V&W	Dhr. F. de Vos
VROM Inspectie	Dhr. A. van Dop
Arbeidsinspectie	Mw. C. Rheiter

Groep 5: Politie	
Organisatie	Naam
Politie Amsterdam Amstelland	Dhr. F. de Groot
Politie Noord Brabant Noord	Dhr. M. van Oosterwijck
Politie Rijnmond	Dhr. C. van der Will

Twynstra Gudde

Groep 6: Provincies	
Organisatie	Naam
Provincie Zuid-Holland	Dhr. F. Kok
Provincie Zuid-Holland	Mw. R. Geerdink
Provincie Gelderland	Dhr. Cairo
Provincie Noord-Brabant	Dhr. B. Algera
Provincie Noord-Holland	Dhr. M. van Braam

Groep 7: Gemeenten	
Organisatie	Naam
Gemeente Haarlem	Dhr. P. van Luijk
VNH	Dhr. R. van Vliet
Milieudienst IJmond (gemeente)	Dhr. N. Hulsman
Milieudienst Rijnmond	Dhr. A. Stoopendaal

Groep 8: Brandpreventie en bestrijding	
Bedrijf	Naam
NVBR	Mw. J. van Buren
NVBR	Dhr. E. Vorstman
Brandweer midden- en west Brabant	Dhr. B. van Setten
Regio Zandstad (regionale brandweer)	Dhr. J. Bollemeijer
BZK	Mw. Heijman

Groep 9: Inspectiebedrijven/ certificerende instellingen	
Bedrijf	Naam
R2B	Dhr. A. van Ballegooijen
Nagtglas Versteegh Inspecties	Dhr. E. Rijkers
Unica Installatiegroep	Dhr. B. van Burik

Groep 10: Transporteurs c.a.	
Bedrijf	Naam
Aloys Roemaat Transport B.V.	Dhr. W. Hertgers
ECT	Dhr. S. Capelle

Groep 11: Transportreglementering	
Organisatie	Naam
Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Transport en Luchtvaart	Dhr. P. Huurdeman
Inspectie Verkeer en Waterstaat	Dhr. J. Visser

Twynstra Gudde

Overige inbreng	
Organisatie	
Stichting Consument en Veiligheid	Telefonisch punten ingebracht, afspraak plannen was niet mogelijk
RIVM	Schriftelijk punten ingebracht, afspraak plannen was niet mogelijk
OM	Mr. G.A. Biezeveld, Mr. A.J. Timmermans

Geen deelname	
Organisatie	Reden
Stichting Natuur en Milieu	Geen belangstelling
TNO	Niet in staat tot deelname

Resultaten interviews per aandachtsgebied - Bijlage 5

Ministerie van VROM
Ministerie van VenW
18 december 2007

Resultaten interviews per aandachtsgebied

In deze bijlage worden de interviewresultaten weergegeven op het gebied van de specifieke aandachtsgebieden die zijn onderscheiden. Deze vormen het fundament waarop wij onze conclusies en aanbevelingen hebben gebaseerd.

Twynstra Gudde

ADVISEURS EN MANAGERS

Resultaten interviews per aandachtsgebied - Bijlage 5

Stationsplein 1
Postbus 907
3800 AX Amersfoort
Telefoon 033 4677777
www.twynstragudde.nl

Ministerie van VROM
Ministerie van VenW

Amersfoort, 18 december 2007
471059/TTA/RGO

Inhoudsopgave

1	Keuringen door particuliere inspectie-instellingen	1
2	Opslag consumentenvuurwerk	3
3	Opslag professioneel vuurwerk	10
4	Verkoop consumentenvuurwerk	11
5	Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen	12
6	Afsteken professioneel vuurwerk	13
7	Invoer en doorvoer van vuurwerk	16
8	Transport en aflevering vuurwerk	18
9	Handhaving	21
10	Bestrijding calamiteiten	26
11	Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche	27
12	Overige	28

1 Keuringen door particuliere inspectie-instellingen

Memorandum 60

Tijdens de interviews is vanuit verschillende invalshoeken aangegeven dat er (wederom) onduidelijkheid is over het gebruik van het Memorandum 60. Er zijn verschillende versies die door elkaar worden gebruikt.

Goedkeuringsdocumenten

In de interviews werd het bestaan en het gebruik van twee goedkeuringsdocumenten aangegeven. Het gaat daarbij om het PvE en het Basisdocument Brandveiligheid (BdB). Er is onduidelijkheid over het gebruik van het BdB. Het BdB verschilt wat inhoud betreft van het PvE. Deze werkwijze is in strijd met het Vuurwerkbesluit waarin wordt aangegeven dat het PvE moet worden opgesteld aan de hand van het Memorandum 60. Daarbij wordt wel toegestaan dat het BdB wordt gebruikt. Hierdoor ontstaat er gebrek aan eenduidigheid ten aanzien van bijvoorbeeld: opslaghoogte, spreidichtheid, oppervlakte ruimte en de opslaghoogte. Er bestaat kortom geen consequente toepassing van het memo 60 bij de opstelling van PvE.

Goedkeuring PvE

Het goedkeuren van het PvE door het bevoegd gezag levert problemen op omdat zij verplicht is de regionale brandweer hiervoor om advies te vragen. Dit advies wordt echter vanwege capaciteitsgebrek of het gebrek aan deskundigheid niet altijd gegeven. Het bevoegd gezag heeft zelf niet voldoende kennis in huis om het PvE goed te kunnen beoordelen.

Certificatie

Verkopers geven aan dat er te weinig certificatiebureaus zijn. Hierdoor gaat het niet altijd goed. Zo kwam het in het verleden voor dat er keuringen werden uitgevoerd door bureaus die ook de certificatie toekennen.

Dit is nu verboden, maar de indruk bestaat dat sommige bureaus gewoonweg zijn opgesplitst in een certificerend en een keurend deel.

Verder ontstond er volgens de verkopers vorig jaar een piek bij de certificatie van kluizen.

In plaats van een verplichte certificering iedere 12 maanden, zou volgens de verkopers een termijn van 13/14 maanden kunnen worden ingevoerd. Dit zorgt voor een zekere spreiding.

Sprinklerbranche/inspectie bureaus

De regels worden volgens importeurs door deze marktpartijen verschillend uitgelegd. De vraag is waar je nu aan moet houden. Verder lijkt het alsof er sprake is van kartelvorming.

Inspectierapporten

Uit het inspectierapport of certificaat moet blijken of de aanlegde brandveiligheidsinstallatie inderdaad aan het PvE voldoet. Deze inspectie dient jaarlijks plaats te vinden. Het certificaat moeten verkopers bij controle kunnen overhandigen. Gemeenten geven echter aan dat inspecteurs te weinig tijd hebben om goedkeuring te rapporteren. Dit heeft tot gevolg dat verkopers bij een inspectie door gemeenten geen certificaat kunnen overhandigen. Dit zou volgens gemeenten kunnen worden opgelost door toe te staan dat er voor een langere periode gecertificeerd wordt.

Een ander probleem is dat het voorkomt dat een inspectie-instelling het ene jaar alles goedkeurt, en het jaar erop opeens aangeeft dat er allerlei aanpassingen nodig zijn. Dit terwijl het memo 60 niet is aangepast. Gemeenten vinden dit vreemd en vragen zich af of certificatiebureaus wel altijd onafhankelijk zijn. De Raad van Accreditatie zou hier scherper op moeten toezien.

2 Opslag consumentenvuurwerk

Voorzieningen brandoverslag

In het Vuurwerkbesluit is opgenomen dat zichtlijnen tussen deuren onderbroken moeten zijn in verband met brandoverslag. Hiervoor worden voorzieningen geplaatst. Er zijn echter onvoldoende eisen gesteld aan de constructie en aan de te gebruiken materialen. Hierdoor is onzeker of door de aangelegde voorzieningen de ongewenste domino-effecten worden voorkomen. Bijkomend aspect is dat er weinig bekend is over brandgedrag bij brandoverslag.

Constructie bewaarplaatsen

Uit meerdere groepsinterviews komt naar voren dat de bouwkundige constructies van bewaarplaatsen niet altijd zouden voldoen aan de sterkte eisen. De bedoeling van de regelgeving is dat drukontlasting in geval van calamiteiten via de deur verloopt. Ten gevolge van een zwakke constructie begeeft de bewaarplaats het in zijn geheel eerder dan de deur van de bewaarplaats. Hierdoor is de omgevingschade groter dan bij drukontlasting via de deur. Het bevoegd gezag heeft blijkbaar niet altijd de mogelijkheid om sterkte/zwakte analyses af te dwingen op basis van het Vuurwerkbesluit en/of bouwregelgeving (Woningwet).

Opslag

De regelgeving uit het Vuurwerkbesluit maakt het moeilijk om professioneel vuurwerk en consumentenvuurwerk permanent op te slaan in Nederland. De opslag van vuurwerk is ondergebracht in grote opslagen bij importeurs en in Duitsland (vooral professioneel vuurwerk). Het gevolg hiervan is dat vuurwerk getransporteerd moet worden over langere afstanden; van de opslaglocatie naar het evenementen of naar de verkooppunten. Professioneel vuurwerk wordt daarbij overgeslagen in het transportmiddel of in een opslagruimte. Consumentenvuurwerk wordt voor een deel getransporteerd door de detaillisten met eigen vervoer. Beiden zijn niet bevorderlijk voor de veiligheid en leiden tot overtredingen van de interim transportregelgeving.

Knijpafsluiter

Volgens het Memorandum 60 moet de brandslanghaspel meegenomen worden in de berekening van de benodigde watercapaciteit tenzij deze zijn voorzien van een knijpafsluiter. Dit is noodzakelijk omdat de wateropbrengst zonder de knijpafsluiter onvoldoende is. Het probleem is dat knijpafsluiters worden toegestaan en geaccepteerd terwijl dit formeel niet zou kunnen omdat dan niet voldaan wordt aan de NEN 671-1 en de slanghaspel afgekeurd zou moeten worden.

Zone 22

Er worden voorschriften gesteld aan de apparatuur die gebruikt worden in de (buffer)bewaarplaatsen. De NPR 9710-2 is hierop van toepassing. Hierin is opgenomen dat de oppervlaktetemperatuur van de gebruikte apparatuur in zone 22 niet hoger mag liggen dan 100 graden. Dit zou alleen het geval moeten zijn volgens de importeurs voor de vaste apparatuur in de ruimte. De Arbeidsinspectie heeft hierover gepubliceerd.

Sprinkler installaties

De importeurs vinden de vereiste Sprinklers te zwaar voor hetgeen beveiligd moet worden. Het gaat dan o.a. om dubbele watervoorziening, 2 pompen, brand meldcentrale enz.

Aan de andere kant zien ze in dat het versoepelen van deze regels wel zuur zijn voor hen die reeds grote bedragen hebben moeten investeren.

Verhouding onverpakt/verpakt vuurwerk

Detailisten mogen maximaal 3 bewaarplaatsen hebben, 1 voor maximaal 2.000 kg onverpakt vuurwerk en 2 voor maximaal totaal 8.000 kg verpakt vuurwerk. Deze verhouding is in de praktijk erg belemmerend voor een goede en veilige voortgang van de werkzaamheden. Voorgesteld wordt door de importeurs om de verhouding te veranderen in 3.000 staat tot 7.000 kg.

Ventilatie opslagplaatsen

Opslagplaatsen voor 50.000 kg of meer mogen niet geventileerd worden. Dit geeft problemen omdat vuurwerk soms vochtig is. Het gekke is dat bij de opslag van professioneel vuurwerk ventilatie juist verplicht is.

Er bestaan tegenwoordig volgens de importeurs goede ventilatieroosters die geen brandgevaar geven.

Afmetingen van kluizen (opslag <10 ton)

De overheid hanteert een rekenformule om de grootte van kluizen te bepalen van winkeliers. Deze is onjuist en leidt ertoe dat er minder vuurwerk in de kluis past dan theoretisch wordt aangenomen. De importeurs adviseren om de rekenwijze aan te passen aan de werkelijkheid.

Opslag boven 10 ton

De bepalingen omtrent de afmetingen van de compartimenten van grotere opslagplaatsen zijn, volgens importeurs, onnodig belemmerend. Orderpicking is hierdoor lastig. De compartimenten moeten groter worden, er is veel ruimte nodig voor handelingen ter voorbereiding op transport naar de detailhandel. Nu is er 180 tot 200 m² beschikbaar per ruimte, dit moet eigenlijk 500 tot 600 m² zijn.

Voorraad in verkoopruijnte

De maximum toegestane hoeveelheid van 250 kg in de verkoopruijnte wordt als ontoereikend ervaren door de klanten van de importeurs. Men wil deze hoeveelheid graag verhoogd zien naar 500 kg. Dit zou geen probleem moeten zijn door de aanwezigheid van de sprinklerinstallatie.

Ompakken

Er bestaat onduidelijkheid over de regels m.b.t. het ompakken van vuurwerk. In het voorbeeld PvE (aangegeven bij de wet- en regelgeving) wordt een norm van 4 m² genoemd. Deze wordt door het bevoegde gezag verschillend gehanteerd. Soms hanteert men deze norm strikt, bij zowel het orderpikken als bij het samenstellen van pakketten. Soms stelt een ambtenaar dat de regel alleen geldt bij orderpikken. De regel is dus een eigen leven gaan leiden. Er moet duidelijkheid komen wat de definitie van ompakken is en hoe men de ompaknorm dient te hanteren?

Overigens wordt opgemerkt dat dit probleem alleen aan de orde is in het geval van een kleine kluis. Er wordt dan relatief veel ruimte geëist voor de ompakruimte. Wanneer de winkelier voldoende ruimte heeft speelt dit probleem niet.

Uitpakken

In de bufferbewaarplaats mag je vuurwerk uitpakken, maar in de bewaarplaats niet. Dit is omslachtig met gaasverplichtige verpakkingen.

Bouwkundige voorzieningen voor het tegengaan van brandoverslag

De regelgeving dat deuren sluitend moeten zijn en niet open mogen staan is volgens de verkopers niet werkbaar. Een oplossing zou volgens de verkopers zijn om elektrisch openende deuren toe te staan, of kleefmagneten.

Interpretatieverschillen

Vanuit een instelling die groothandels en verkopers adviseert op het gebied van de opslag en verkoop van vuurwerk, wordt gesteld dat het besluit verschillende geïnterpreteerd wordt. Dit betreft bijvoorbeeld het percentage openheid van de schappen: dit is vastgelegd in het memo 60, maar dit wordt verschillend geïnterpreteerd.

Materiaaleisen

Verder wordt ten aanzien van de opslageisen opgemerkt dat in het vuurwerkbesluit materialen en materiaaleisen worden genoemd waaruit de bewaarplaatsen moeten bestaan. De testrapporten van TNO sluiten niet aan op deze materiaaleisen. Hierdoor “kun je het nooit goed doen”.

Watervoorzieningen verkopers

De eisen ten aanzien van de watervoorzieningen leiden tot problemen. De watertoevoer van de sprinklers mag niet ten gevolge van brand uitvallen. Hieraan kan worden voldaan d.m.v. het plaatsen van de pompvoeding vóór de hoofdschakelaar om stroomuitval te voorkomen. Dit wordt echter niet toegestaan door energiebedrijven.

Zwaailichten verkopers

De eisen over de kleur van zwaailichten op brandmeldingsinstallaties worden verschillend gehanteerd door het bevoegde gezag.

Wisselde regelgeving

Over het algemeen vinden verkopers het lastig om aan de steeds veranderende regelgeving te voldoen. Om hier aan te kunnen voldoen zijn grote investeringen nodig. Grote ondernemingen kunnen dit dragen, de kleintjes vallen af.

Nadere eisen gemeenten

Het Vuurwerkbesluit biedt gemeenten ruimte tot het stellen van nadere eisen. Men is van mening dat dit bij een duidelijk besluit niet nodig was geweest en dat dit leidt tot willekeur. De regels moeten volgens verkopers landelijk hetzelfde zijn. De uniformiteit ontbreekt nu. Verkopers zouden het in dit verband wenselijk vinden als er bij discussie met het bevoegde gezag, iemand zou zijn die men kan bellen. Bijvoorbeeld iemand van VROM. Een soort ‘rijdende rechter’ of kennisplatform. Dit om het grijze gebied zwart-wit te maken.

Zonering memorandum 60

Er is veel onduidelijkheid over specifieke eisen. Als voorbeeld wordt de hefruck genoemd. De ene provincie eist een volledig explosieveilige uitvoering, de andere niet.

Verkleining veiligheidsafstanden

De provincies vinden de uitgangspunten voor het verkleinen van veiligheidsafstanden bij opslag van meer dan 10.000 kg niet eenduidig. De tekst hierover in “Klap op de vuurpijl” wordt ontoereikend geacht. Het betreft in de ogen van provincies een ingewikkelde materie.

Methodiek voor het berekenen van de veiligheidsafstanden voor een inrichting waar meer dan 10 ton consumentenvuurwerk wordt opgeslagen:

In artikel 4.2, onderdeel 6, staan twee criteria op grond waarvan het gevoegde gezag een kleinere veiligheidsafstand dan genoemd in bijlage 3, onder 1.3 kan vaststellen. In het Vuurwerkbesluit en de Nota van Toelichting is echter nagelaten voor de berekening een methodiek en de daarbij te hanteren uitgangspunten te vermelden.

Meldingsplicht vs. vergunningsplicht

Ten aanzien van fopvuurwerk vragen gemeenten zich af of een vergunningsplicht wenselijk is.

Voorschriften t.a.v. drukhouders

Er mogen geen gevaarlijke stoffen, zogenaamde drukhouders, binnen een straal van 5 meter in de ruimte waar het vuurwerk zich bevindt aanwezig zijn. Dit is voor verkopers niet goed werkbaar. Hoe gaat men bijvoorbeeld om met drukhouders in aangrenzende panden? Een grens van 5 meter vanaf het vuurwerk zelf en binnen de eigen winkel zou volgens de gemeentelijke handhavers beter zijn. Op deze manier kan een winkelier namelijk een deel van de winkelruimte tijdelijk ontruimen.

Ventilatie

Gemeenten geven aan dat het in opslagruimtes van consumentenvuurwerk moeilijk werken is. Omdat ventilatie niet is toegestaan, zijn de ruimten waarin gewerkt moet worden vaak vochtig. Men vindt dat ventilatie zou moeten worden toegestaan, net als bij opslagruimtes van professioneel vuurwerk.

Brandalarmeringssysteem

De brandalarmeringssystemen moeten in geval van calamiteiten doormelden aan de alarmcentrale. Dit is een kwaliteitseis uit de DM1 en het geldt in principe alleen bij meer dan 10 ton opslag. Het Vuurwerkbesluit schrijft via het Memorandum 60 een DM1-kwaliteit van de doormelding voor terwijl niet alle alarmcentrales van de brandweer uitgerust zijn om die doormelding te kunnen ontvangen. Binnen de BRZO-regelgeving worden de nieuwste technische voorzieningen wel toegepast.

Buitenlandse inspectie-instellingen

Het inspectiecertificaat geeft recht op gebruik van de bewaarplaats. Onduidelijk is wat daarbij de afkeurcriteria van de buitenlandse inspectie-instellingen zijn en wat zij inspecteren. Buitenlandse inspectie-instellingen nemen geen bouwkundige aspecten mee. Zo kan het gebeuren dat een bewaarplaats met materialen is afgedekt die niet voldoen aan de eis voor brandwerendheid. Klachten hierover worden niet opgepakt.

Verkoopvergunning

Er kan geen Wm-vergunning worden afgegeven wanneer de verkoopvergunning wordt geweigerd. Met de laatste vergunning kan er een spreidingsbeleid worden gerealiseerd. Een Wm-vergunning zou niet afgegeven kunnen worden als de verkoopvergunning niet wordt afgegeven. Aanbevolen wordt eerst de verkoopvergunning aan te laten vragen en vervolgens de Wm-vergunning.

Partiële beveiliging

Bij vuurwerkbewaarpplaatsen gaat het om de beveiliging van het vuurwerk in de bewaarplaats door middel van een sprinklerinstallatie onafhankelijk van de omgeving van de sprinklerinstallatie. Hiermee is geen garantie gegeven voor een goede werking (bijvoorbeeld het zeker stellen van wateraanvoer). Het bevoegde gezag en brandweer zijn daardoor gedwongen om nadere eisen te stellen en gaan daarmee verder dan het memorandum 60. Hierdoor ontstaan discussies tussen bevoegd gezag, de brandweer en verkopers.

Hierbij kan ook een rol spelen dat het bevoegde gezag en/of de brandweer soms te weinig kennis hebben en niet inspelen op het feit dat het gaat om een partiële beveiliging.

Ontruimingsalarminstallatie

In het memorandum 60 is opgenomen dat bij een handbrandmelder een ontruimingsinstallatie moet worden aangelegd. Dit wordt als een overdreven maatregel gezien.

Tijdelijke vergunningen

In bepaalde gemeenten wordt de opslag van vuurwerk door winkeliers slechts tijdelijk toegestaan. Alleen rond de feestdagen mag dan worden opgeslagen, de rest van het jaar niet. Dit vinden de importeurs raar daar de opslagfaciliteiten immers aan alle eisen voldoen.

Meldingsplicht

Tot 1.000 kg heeft de verkoper meldingsplicht, tot 10.000 kg dient er een milieuvergunning te worden aangevraagd. De eisen voor een milieuvergunning zijn echter veel breder, wat veel extra administratieve lasten en andere kosten met zich meebrengt. De detaillisten zien graag dat de meldingsplicht tot 10.000 kg wordt uitgebreid.

Ten aanzien van de meldingen wordt gesteld dat de regionale brandweer hiervoor adviserend is, maar dat het in de praktijk vaak erg lang duurt voordat dit advies wordt gegeven en dit tot vertraging leidt in het gehele proces.

Opslag

De opslagen van consumentenvuurwerk zijn, volgens handhavers, ten gevolge van de regelgeving noodgedwongen klein waardoor het risico buiten komt te liggen door de rondrijdende transporten en het veelvuldig laden en lossen tijdens de verkoopdagen.

Opslag kelders en verdiepingen

Ten aanzien van de opslag in kelders wordt opgemerkt dat dit bij invoering van het vuurwerkbesluit niet was toegestaan. Dit heeft ertoe geleid dat ondernemers zijn gestopt of veel geld hebben geïnvesteerd in verbouwingen.

Bij de eerstvolgende wijziging, werd opslag in kelders opeens wel toegestaan, mits goedgekeurd door de brandweer. Dit is volgens gemeenten niet goed uit te leggen.

Volgens een instelling die verkopers adviseert op het gebied van de verkoop en opslag wordt met deze goedkeuring in de praktijk heel verschillend omgegaan door het bevoegde gezag. De normen zijn niet duidelijk, er zijn geen aanknopingspunten in leidraden of circulaire vastgelegd.

Gebruik opslag

De bewaarplaats moet ook voor andere zaken gebruikt kunnen worden mits de opslag niet gevaarlijker is dan de opslag met vuurwerk en dus de aanwezige sprinklerinstallatie voldoende is om een calamiteit te kunnen bestrijden.

Nadere eisen gemeenten

Het is momenteel toegestaan dat ondernemers, wanneer kan worden aangetoond dat alles veilig is, men voor een vergunning naar de provincie kan gaan. Gemeenten worden zo gepasseerd, wat volgens gemeenten tot gevolg heeft dat grote hoeveelheden worden opgeslagen in woonwijken. Het passeren van gemeenten zou daarom niet mogelijk mogen zijn.

Veiligheidsafstanden

Over de veiligheidsafstanden binnen de inrichting (opslag boven 10 ton) is de regelgeving niet eenduidig. De importeurs hebben hier last van en vinden de afstanden te groot. Er zijn dure studies nodig (QRA's) om afstanden terug te brengen en de instanties denken er weer verschillend over; de brandweer is vaak het lastigst en tussen provincies bestaan grote verschillen. Het is daardoor moeizaam om de oppervlakte van je opslagruimte te vergroten om meer bewegingsruimte te verkrijgen.

3 Opslag professioneel vuurwerk

Veiligheidstabel

De veiligheidstabel die wordt gebruikt voor de opslag van professioneel vuurwerk maakt het onmogelijk om vuurwerk op te slaan in Nederland. Hierdoor is er veel professioneel vuurwerk op transport. Volgens de professionele afstekers is dit niet bevorderlijk voor de veiligheid op de weg.

Opslag in Duitsland

De overheid laat blijken ongelukkig te zijn met het feit dat de importeurs in Duitsland opslaan, zo stellen de importeurs. Dit komt echter door de aanscherping van de regels na Enschede; dit is doorgeschoten, er kan nu haast niets meer. De opslag in Duitsland wordt geschat op 30 % van het totaal, de rest ligt in Nederland.

4 Verkoop consumentenvuurwerk

Verkoophoeveelheid consumentenvuurwerk

In het Vuurwerkbesluit is geregeld dat maximaal 10 kg vuurwerk per persoon geleverd mag worden. Vuurwerk is in de loop van de tijd zwaarder geworden en er zijn zwaardere pakketten te koop. In het merendeel van de gevallen willen klanten ook meer dan 10 kg vuurwerk aanschaffen en moeten hiervoor dan terugkomen. Uit meerdere groepsinterviews (zowel overheid als branche) kwam naar voren dat een hoeveelheid van 25 kg als passend wordt beschouwd.

Registratieverplichtingen

Het Vuurwerkbesluit stelt eisen aan het bijhouden van de voorraad. Op elk moment moeten verkopers kunnen aangeven over welke hoeveelheid verpakt en onverpakt vuurwerk ze beschikken in de bewaarplaats(en). Het is praktisch niet mogelijk voor de verkopers om tijdens de verkoop deze administratie bij te houden en in een envelop bij de deur te houden. Doel van deze registratie is informatie beschikbaar te houden voor de brandweer in geval van calamiteiten. De brandweer gaat waarschijnlijk bij calamiteiten uit van de maximale hoeveelheid vuurwerk in de bewaarplaatsen.

Leeftijdsgrenzen

Verkopers hebben geen eenduidige mening over de leeftijdsgrens bij fop en schertsvuurwerk. De één vindt dat de leeftijd naar beneden zou kunnen, de ander niet.

Verkoopvergunningen

Per gemeente wordt er verschillend omgegaan met de verstrekking van verkoopvergunningen. Volgens verkopers leidt dit tot willekeur.

Verkopers zetten vraagtekens bij het nut van een spreidingsbeleid: wanneer vestigingen aan de eisen voldoen, zijn ze veilig. Waarom zou je dan geen 10 vestigingen naast elkaar toestaan? Vanuit commercieel oogpunt zien verkopers echter ook voordelen.

Verkoopdagen

Gemeenten geven aan dat het verbod op het verkopen van vuurwerk op zondagen in steden als Rotterdam, waar het iedere zondag koopzondag is, tot problemen leidt. De klanten blijven maar komen. Oplossing zou zijn dit regionaal te regelen, zodat in steden met koopzondagen verkoop wel kan plaatsvinden.

5 Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen

Bergingsverpakking gemeente

Ten aanzien van de bergingsverpakking wordt opgemerkt dat de omschrijving in het Vuurwerkbesluit 1 ton is. Dit is niet handig volgens de keurder (IWV).

Dummies

Dummies en schetsvuurwerk zijn volgens gemeenten niet goed van echt vuurwerk te onderscheiden. Dit maakt het controleren lastig. Gemeenten zouden het daarom wenselijk vinden als het verplicht zou worden gesteld dat dit duidelijker wordt aangegeven. Of nog liever: dat er een gat in dergelijk vuurwerk zit.

Tevens zou de leeftijdsgrens duidelijker op dummies en schetsvuurwerk moeten worden aangegeven. Dit omdat deze producten vaak verkocht worden bij bepaalde winkelketens. En deze ondernemers kennen de regelgeving meestal niet.

Bergingsverpakking

De importeurs missen een duidelijke omschrijving van een bergingsverpakking (voor beschadigd vuurwerk e.d.). De brandweer gaat hier volgens importeurs erg krampachtig mee om.

Ook de verkopers zeggen dat er onduidelijkheid bestaat hoe de bergingsverpakking van beschadigd vuurwerk moet zijn.

Verpakking

Volgens de importeurs is Nederland het enige land waar bij het vervoer van vuurwerk een metaalgazen verpakking moet worden toegepast. Dit wordt als een vreemde toepassing van internationale vervoersregels ervaren. Het is bovendien slecht voor het milieu, want het betreft eenmalige verpakkingen.

Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen

Verkopers geven aan dat de verpakkingen verbeterd zijn, doordat ze nu voor een deel zonder gaas zijn.

Punt van discussie zijn de vuurpijlen, welke wel met gaas zijn verpakt. De verpakkingen moeten worden meegewogen, dus gaas scheelt in gewicht (7 kg vuurwerk en 8 kg gaas in een verpakking). Verkopers vinden dat het om het nettogewicht zou moeten gaan.

Lanceerinrichting

De Stichting consument en veiligheid geeft dat bij de verkoop van grote vuurpijlen een lanceerinrichting bijgeleverd moet worden.

6 Afsteken professioneel vuurwerk

Administratieve lasten

Het Vb brengt grote administratieve lasten met zich mee voor de professionele afstekers. Het afsteken van professioneel vuurwerk vergt veel papierwerk. Het is bijvoorbeeld elke keer opnieuw nodig om kopieën van verzekering, certificaten en diploma's op te sturen.

Verder moeten standaarddocumenten die bij een vergunningaanvraag nodig zijn elke keer meegestuurd worden en veelal zijn voorzien van originele handtekeningen.

Rol gemeenten bij evenementen

Bij evenementen met professioneel vuurwerk lopen de gemeenten tegen het probleem aan dat zij weinig invloed hebben op het al dan niet toestaan ervan. Er bestaat namelijk slechts een meldingsplicht bij provincies. Dit heeft tot gevolg dat er bijvoorbeeld situaties ontstaan waarin vuurwerk naast een bejaardentehuis wordt afgestoken.

Certificatieregeling

Toepassers van professioneel vuurwerk moeten in het bezit zijn van een certificaat. Hiervoor dienen de toepassers o.a. een opleiding te volgen. In de praktijk constateert de Arbeidsinspectie dat er sprake is van onvoldoende risicobesef bij de toepassers van professioneel vuurwerk. Dit geldt bijvoorbeeld voor het handmatig afsteken van vuurwerk.

De inhoud van de opleiding wordt op het gebied van arbeidsveiligheid door de Arbeidsinspectie niet actueel en volledig geacht. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van de opleiding ligt bij de branche.

Werkplan

In het Vuurwerkbesluit is bepaald dat het werkplan onderdeel behoort te zijn van de aanvraag om ontbrandingstoestemming. Indien de toepasser toestemming krijgt van de provincie, gaat hij ervan uit dat het werkplan is goedgekeurd. Inhoudelijk beoordeelt de provincie het werkplan echter niet. De Arbeidsinspectie heeft weliswaar adviesrecht op het verlenen van de ontbrandingstoestemming, maar de mogelijkheden ontbreken om jaarlijks 850 aanvragen en werkplannen te beoordelen die bovendien in piekperioden worden ingediend. Op de locatie worden dus werkplannen aangetroffen die onvoldoende ingevuld zijn. Het handhaven op het werken conform het werkplan is dan niet mogelijk. Deze constructie van de regelgeving leidt tot veel verwarring.

Afstandentabel

De afstandentabel die gehanteerd wordt bij het afsteken van professioneel vuurwerk is niet actueel. Vuurwerk wat niet meer wordt gebruikt is nog steeds opgenomen en vuurwerk wat wel wordt gebruikt staat niet op de lijst. De afstanden die zijn opgenomen zijn niet realistisch en zijn veel te ruim. Verder is opgemerkt dat de tabel is bestemd voor zwaar kaliber vuurwerk zoals mortieren. De tabel moet praktischer worden. De provincies gaan hier ook heel verschillend mee om. Volgens de politievertegenwoordigers zijn echt grote evenementen niet meer binnen de regels uit te voeren.

Afhandeling vergunningaanvragen

De termijnen die gehanteerd worden voor de afhandeling van een vergunningaanvraag zijn veel te lang. In de praktijk komen klanten te laat met een verzoek om een evenement om nog op tijd te kunnen beschikken over een vergunning. Hierdoor organiseert de branche veel kleine evenementen waarvoor geen vergunning noodzakelijk is en die afgedaan kunnen worden met een melding. Een termijn van 4-6 weken (behandelingstermijn) is wel werkbaar voor de groep.

De professionele branche vraagt zich af waarom de 6 weken na publicatie noodzakelijk is. Volgens hen wordt er toch niet gepubliceerd. Overigens verschilt dit laatste wel per provincie.

Volgens de groep moet een aanvraag voor een jaarlijks evenement met 4 weken afgehandeld kunnen zijn. De praktijk is dat er altijd 14 weken wordt gebruikt. Dit is niet meer werkbaar en daarom wordt er veelvuldig gebruik gemaakt van de meldingsmogelijkheid met als gevolg dat er weinig grootschalige evenementen in Nederland georganiseerd kunnen worden.

Meldingen

De mogelijkheden om te kunnen melden voor de professionele branche moeten verruimd worden. Door het zwaarder worden van het vuurwerk moeten ook de meldingshoeveelheden omhoog.

Er komen steeds meer “meldingen” in plaats van “ontbrandingstoestemmingen” (omzeilen van een zwaardere procedure), dit levert veel extra werk op voor politie en gemeente.

Certificatieregeling SZW

Er zijn geen problemen met de certificatieregeling van SZW. Er is wel onduidelijkheid over het behouden van het certificaat met betrekking tot de jaarlijkse bijscholing van afstekers in relatie tot de status van het certificaat.

Melden ongewone voorvallen

Ongewone voorvallen bij het afsteken van professioneel vuurwerk worden geregistreerd en bij de provincie gemeld. Het is onduidelijk wat hiermee gebeurt. Het melden wordt vooral beschouwd als een administratieve last. Er wordt volgens de groep niets mee gedaan.

Twynstra Gudde

Verplichtingen afsteken professioneel

De verschillende instanties zoals brandweer, politie en provincie zitten vaak niet op één lijn, de regels worden verschillend geïnterpreteerd.

Veiligheidsafstanden

Sinds het opstellen van de lijst met afstanden is er al het nodige nieuwe vuurwerk op de markt verschenen dat wordt gebruikt bij evenementen. Hiervoor liggen de veiligheidsafstanden niet vast. Actualiseren van de lijst is nodig.

Pyrotechnisch vuurwerk

Dit vuurwerk voor gebruik binnen kent geen veiligheidsafstanden. De provincies houden nu de afstanden aan die door bezigers worden opgegeven, de vraag is of deze aanpak verantwoord is. Voorstel is om ook het pyrotechnisch vuurwerk in de tabel op te nemen.

100 kg grens professioneel

De grens van 100 kg wordt als weinig relevant ervaren, het gaat meer om de soorten vuurwerk die gebruikt worden. Verder wordt opgemerkt dat er diverse soorten evenementen zijn (voorbeeld kanon schieten) waarover twijfels bestaan of het Vb van toepassing is.

Certificering

De provincies hebben geconstateerd dat het KIWA de certificaten van bedrijven (bezigers) waartegen proces verbaal is opgemaakt niet intrekt, terwijl een verklaring van goed gedrag een voorwaarde is voor een certificaat. De communicatie met KIWA wordt onvoldoende geacht.

7 Invoer en doorvoer van vuurwerk

Invoerregels

Geconstateerd is dat er tegenstrijdige knelpunten aangevoerd worden als het gaat om de meldingsplicht uit het Vuurwerkbesluit. Aan de ene kant wordt aangevoerd dat de controles aan de grens veel tijd kosten terwijl ook al bij het verlaten van opslaglocaties aan de poort wordt gecontroleerd. Aan de andere kant wordt aangegeven dat voor het de uitvoering van het toezicht de meldingsplicht niet voldoende is, en er een vergunningsplicht zou moeten gelden. Bovendien is geadviseerd dat het meldingsformulier bij het transportmiddel gevoerd zou moeten worden en het kenteken van het transportmiddel moet vermelden en dat de export van vuurwerk ook meldingsplichtig zou moeten zijn. Doel van de meldingsplicht is het tegengaan van de invoer van illegaal vuurwerk. Hierbij heeft de bonafide branche een groot belang.

Autorisatie en transportclassificatie

Uit het door Verkeer & Waterstaat ter beschikking gestelde document ("Kan het toezicht op het transport van vuurwerk minder", d.d. 7 november 2006) blijkt dat bij de classificatiecontroles in de periode 2002-2005 het aantal classificatie overtredingen in de Rotterdamse haven is gedaald. In 2001 was 11 % en in 2005 was 2% van de aan land gebrachte containers verkeerd geclassificeerd. De laatste containers waren niet bestemd voor Nederland. De ernst van de classificatie overtredingen is niet bekend. De controle dichtheid is erg hoog. In het hierboven genoemde document zijn geen resultaten van controles opgenomen die betrekking hebben op goederenvervoer en transportclassificatiecontroles. Wel bleek dat in 53 % van de gevallen een overtreding met vuurwerk is geconstateerd. Deze overtredingen hadden betrekking op de vervoersdocumenten. Het is onderzoekers niet bekend of transportclassificatiecontroles uitgevoerd zijn. Dit betekent dat er geen resultaten bekend zijn over transportclassificatiecontroles uitgevoerd aan vuurwerk afkomstig uit Duistland of België.

Herziene beleidsregel

Aan de hand van deze regelgeving wordt de binnenkomst van zeeschepen met vuurwerk (zeecontainers) geregeld. De ligplaats voor het schip wordt bepaald afhankelijk van het totaal aan netto explosieve massa (het totaal van alle kruiden en sassen) wat zich aan boord van het schip bevindt.

Deze regeling is ook onderdeel van het interim beleid en was noodzakelijk door het grote aantal verkeerd geclassificeerde zeecontainers. Het resultaat van de transportclassificatiecontroles heeft consequenties voor de uitvoering van de beleidsregel.

Zeecontainers

Inspectie Verkeer en Waterstaat (IVW) controleert de lading van een zeecontainer door die uit te pakken. Wanneer de classificatie niet goed is wordt de hele container uitgepakt en van andere kenmerken en etiketten voorzien. Dit gebeurt op het container terrein in de haven. Het bedrijf is daar niet op ingericht. Het openen en leegmaken van een container met vuurwerk is een risico-verhogende actie. Het zou ergens anders moeten gebeuren waar men ingericht is op het uitvoeren van handelingen met vuurwerk. Bijvoorbeeld door de hele container, voorzien van een juiste klasse-indeling op de buitenzijde, naar een vuurwerkinrichting te vervoeren en daar te lossen en van juiste aanduidingen te voorzien. IVW vindt het echter noodzakelijk eerst om te pakken zodat het op ieder doosje duidelijk is welk vuurwerk getransporteerd wordt.

8 Transport en aflevering vuurwerk

Interim-regelgeving

Vuurwerk dat in Nederland wordt getransporteerd valt onder de interim-regelgeving. Consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk mogen in gevolge de interim-regelgeving niet over zoute veren, niet door aangewezen tunnels (tenzij bij consumentenvuurwerk de netto explosieve massa <20 kg bedraagt), niet bij slechte weersomstandigheden en slechts langs aangegeven routes vervoerd worden. Deze regelgeving is in het leven geroepen nadat werd geconstateerd dat veel verkeerd geclassificeerd vuurwerk Nederland werd ingevoerd. Uit de interviews is niet naar voren gekomen dat op de naleving van de regelgeving controles worden ingezet. Uit dezelfde interviews is gebleken dat de regelgeving wordt overtreden.

Transport van consumentenvuurwerk

De vuurwerktransporten tijdens de verkoopdagen naar de verkooppunten wordt uitgevoerd door transporteurs of door de verkopers met eigen vervoer. Tijdens de verkoopdagen is daardoor veel vuurwerk op transport naar de verkooppunten en zijn er veel transportbewegingen. Het aangevoerde vuurwerk kan niet altijd rechtstreeks in opslag worden gebracht omdat daarmee de maximale toegestane hoeveelheid wordt overschreden. Vrachtwagens en bestelbusjes met vuurwerk rijden dan rondjes of staan in de directe nabijheid van verkooppunten geparkeerd in afwachting van een verzoek om de verkoopvoorraad aan te vullen.

Dit heeft te maken met de toegestane maximale opslag bij de verkooppunten, de korte periode waarbinnen het vuurwerk verkocht mag worden en de verkoopdruk (elke dag zo veel mogelijk). Hierdoor veroorzaakt de bevoorrading van de verkooppunten logistieke- en transportproblemen. Deze situatie wordt door de geïnterviewden vanuit het veiligheidsperspectief als ongewenst beschouwd. Hierbij is van belang dat ook de onbetrouwbare transportclassificatie van het vuurwerk bijdraagt aan de mate waarin de “rijdende opslag” als probleem wordt ervaren.

De afgifte van routeonthefingen door gemeenten stuit op uitvoeringsproblemen door gebrek aan deskundigheid of doordat de taak niet is toegewezen binnen de gemeentelijke organisatie. Op deze wijze wordt een controle-instrument niet benut. Het ministerie van Verkeer en Waterstaat heeft daarbij niet de toezichtscapaciteit om deze vuurwerktransporten in voldoende mate te controleren en heeft de prioriteiten gelegd bij de invoer (zeehavens) in Nederland.

Classificatie

De professionele branche is er voorstander van dat vuurwerk dat eens geclassificeerd is ook deze classificatie behoudt ondanks dat het wordt gebruikt als professioneel vuurwerk.

Ten aanzien van transport geven verkopers verder aan dat er onduidelijkheid heerst over de eisen ten aanzien van de manier van afvoeren van beschadigd vuurwerk.

Transport mankerend/retourgenomen vuurwerk

Het transporteren van mankerend/ retourgenomen vuurwerk is niet geregeld in de Wet vervoer gevaarlijke stoffen. Het gaat hierbij om het verzamelen en de afvoer. Hierdoor is veilig transport hiervan niet gegarandeerd.

Conflict arbeidstijdenbesluit

Het Vuurwerkbesluit stelt verplicht dat zonder onderbreking vuurwerk van A naar B getransporteerd moet worden. Deze regel conflicteert met het Arbeidstijdenbesluit waarin verplichte rusttijden zijn opgenomen.

Discrepantie Vb en interim-regelgeving

Er is een kleine discrepantie tussen Vb en vervoersregelgeving als het gaat om de autorisatie en de classificatiecode. Het Vb is soms strenger dan de vervoersregelgeving. Dit heeft tot gevolg dat vuurwerk wel getransporteerd mag worden op grond van de vervoersregelgeving maar niet gebruikt mag worden volgens het Vb. Regelgevingen moeten op elkaar aansluiten.

Routeplicht

De importeur vraagt routeonthefving voor transport van gevaarlijke stoffen bij de gemeente aan. Deze ontheffingen worden niet altijd afgegeven omdat de gemeente niet altijd weet wat met de aanvraag moet gebeuren. Gemeenten zijn daarbij slecht aanspreekbaar als het gaat om de afgifte van de route-ontheffingen. Er zijn gemeenten die willen weten wanneer waar wordt geleverd. Dit kan niet altijd tijdig worden aangegeven omdat de vraag vaak pas aan het eind van de avond ontstaat. De gemeente kan dan niet meer geïnformeerd worden omdat de levering in de ochtend plaatsvindt.

Een enkele gemeente legt een route op waarlangs gereden moet worden en waarlangs de winkels liggen die bevoorraad moeten worden. Deze route moet ook gereden worden wanneer deze winkels niet bevoorraad hoeven te worden. Daarmee wordt onnodig door woonwijken gereden.

Zeeuws Vlaanderen

Transport naar Zeeuws Vlaanderen vindt via België plaats. Hiervoor moet veel geregeld worden. De transportsector ziet graag dat er een mogelijkheid komt rechtstreeks aan te leveren en niet via België.

Nederleggen tijdens transport

Als het gaat om de rijdende opslagen van consumentenvuurwerk moet het begrip "nederleggen tijdens transport" uit de vervoersregelgeving nader worden ingevuld. De rijdende opslagen veroorzaken een veiligheidsprobleem. Met professioneel vuurwerk is een vergelijkbaar probleem. Ook hier vindt transport plaats rondom het evenemententerrein waarbij het transport wordt onderbroken. Er zijn echter onvoldoende middelen waarmee hiertegen opgetreden kan worden. Gevaarlijke stoffen verblijven door de rijdende opslagen in woonwijken. Wanneer de route niet is bepaald door de gemeente valt het transport terug op de ADR- regelgeving. Daarbij is consumentenvuurwerk tot maximaal 3.000 kg vrij te vervoeren en blijven dergelijke transporten rondrijden op plaatsen waar dit niet wenselijk is

Administratieve verplichtingen

De importeurs vinden de administratieve verplichtingen veel te ver gaan, hieraan moet onredelijk veel tijd worden besteed. De zin ervan wordt vaak niet gezien. Als voorbeeld wordt het aanvragen van routeontheffingen genoemd. Voor alle gemeenten waar vuurwerk bezorgd wordt moet dit gebeuren, elke keer opnieuw. Hiervoor worden bovendien soms hoge legeskosten in rekening gebracht. Daarbij worden ontheffingen vaak te laat afgegeven. De ambtenaren van de gemeenten geven regelmatig aan dat zij niet weten wat ze met al die ontheffingen aanmoeten. Er wordt ook vrijwel nooit op gecontroleerd. Volgens de importeurs zouden de internationale regels van ADR toereikend moeten zijn en geen extra regels in de vorm van routeontheffingen.

Constateringen

De termijn waarbinnen overslag mag plaatsvinden (72 uur) geeft problemen voor de transportsector. Vuurwerk mag (straks) niet meer overgeslagen worden. Dit geeft een probleem voor de transportsector. Het gaat daarbij alleen om de laatste drie verkoopdagen van het jaar. De oplossing is om in Duitsland de overslag te doen. Aanbevolen wordt om de opslagregels aan het eind van het jaar te versoepelen. Als de overslagregels strenger worden dan is er een onwerkbaar situatie voor de grote transporteur en is de distributie van het vuurwerk onmogelijk. De investering is te groot voor de sector als zij moeten voldoen aan het Vuurwerkbesluit als het gaat om de overslaglocatie.

Onverpakt vuurwerk

Onverpakt vuurwerk wordt niet getransporteerd. Het verpakte vuurwerk dat overblijft na de verkoopdagen bij de verkooppunten wordt weer opgehaald en gaat terug naar de importeur. Onverpakt vuurwerk wordt niet meegenomen. Dit wordt door de verkopers zelf opgelost. Het mag niet terug in de opslag dus komt het ergens anders terecht.

De kleine verkopers halen zelf het vuurwerk op bij de importeurs. Waarschijnlijk wordt het onverkochte vuurwerk niet teruggebracht en wordt het in opslag gehouden (als dit mag) of ergens anders bewaard.

9 Handhaving

Opslag en verwerking in beslag genomen vuurwerk door politie

De wijze waarop de politie met in beslag genomen vuurwerk omgaat, heeft geleid tot opmerkingen uit meerdere belangengroepen. Bij sommigen bleek ergernis te bestaan over de uitzonderingspositie van de politieopslag (slechte voorbeeldfunctie). De politie geeft aan praktisch moeilijk uit de voeten kunnen met de uitvoering van de regelgeving op dit gebied. Het gaat hierbij om de opslag zelf, de classificatie en het transport. De classificatieherkenning aan de hand van de defaultlijst is moeilijk uitvoerbaar door gebrek aan kennis bij de politie en daardoor tijdrovend, bovendien is het transport kostbaar.

Toepassingsvergunning

De toepassingsvergunning evenementenvuurwerk is slecht te handhaven. Dit is het gevolg van de in het Vuurwerkbesluit opgenomen mogelijkheid dat de ene provincie de vergunning verleent en in de andere provincie de ontbrandingstoestemming geeft terwijl er juridisch gezien een koppeling tussen beiden bestaat. De Raad van State heeft al opgestelde dwangsommen bij overtredingen van ontbrandingstoestemmingen en meldingen verworpen wegens rechtsonzekerheid.

Illegaal vuurwerk

Tijdens meerdere groepsinterviews is aangegeven dat er te weinig inzet wordt gepleegd op het tegengaan van het gebruik van illegaal vuurwerk. Voor de bonafide branche vormt het illegale vuurwerk een bedreiging. Ongevallen met vuurwerk hebben veelal betrekking op het gebruik van illegaal vuurwerk. Er zijn bij de onderzoekers geen cijfers bekend over de inzet van opsporingsinstanties op dit onderwerp.

Handhaving op basis van privaatrecht

Handhaving van de vuurwerkregelgeving kan plaatsvinden middels het privaatrecht, bestuursrecht en stafrecht. Het privaatrecht wordt te weinig gebruikt maar kan in combinatie met de andere systemen effectief zijn (certificatie/accreditatie). Binnen de bodemregelgeving is onder het begrip KWALI-BO het privaatrecht als handhavingsinstrument ingevoerd.

Toezichtsdruk

Vanaf 2002 is er veel toezicht op de vuurwerkbranche. Het aantal toezichthouders en het aantal inspecties is groot naast de controles door provincies en gemeenten. Mogelijkheden voor samenwerking tussen de betrokken overheidsinstanties lijken er volop te zijn (bijvoorbeeld signaaltoezicht en het overdragen van toezichtstaken). De vraag daarbij is of het toezicht (nog) effectiever en efficiënter georganiseerd kan worden. Meer samenwerking kan ook het ketentoezicht versterken.

Sancties

Verkopers vinden sancties soms buitenproportioneel. Men begrijpt de achtergrond, maar vindt dat de overheid soms te ver is doorgeschoten. Er worden verschillende voorbeelden genoemd, zoals het steeds opnieuw hetzelfde controleren (wat men als kinderachtig optreden ervaart), het opleggen van hoge boetes bij het vastzetten van een deur of het hebben aanstaan van een radio. Verkopers voelen zich soms als criminelen behandeld.

Aan de andere kant vinden verkopers het goed dat er regels zijn: wat niet mag, mag niet. Sancties moeten wel redelijk zijn. Een oplossing zou bijvoorbeeld een 'rode-kaart-systeem' kunnen zijn.

Informatie t.b.v. ketentoezicht

Van de evenementen die worden georganiseerd gebaseerd op basis van een melding wordt een afschrift van de melding niet doorgestuurd naar VROM. Er is geen doorzendplicht van de provincie naar VROM. Deze informatie is echter wel noodzakelijk voor het LMIP ten behoeve van het (keten)toezicht op de keten.

Handhaafbaarheid cakeboxen

De maximale diameters van cakeboxen moeten worden aangegeven om de handhaafbaarheid hierop te kunnen verbeteren.

Vuurwerk uit buitenland

Het begrip "ter beschikking stellen" moet breder worden geïnterpreteerd. Ook de verkoop zonder levering (het leveren in Duitsland van Nederlandse partijen) moet daaronder vallen.

Handhaving afscherming vuurwerk in verkoopruiden

Aan de ene kant moet het vuurwerk worden afgeschermd van het publiek. Aan de andere kant moet het vuurwerk goed bereikbaar zijn voor de sprinklerinstallatie. Dit leidt tot praktische problemen. Gemeentelijke inspecteurs vragen zich af hoe hiermee om te gaan. Door onduidelijkheid ontstaat er nu willekeur in de handhaving.

Illegaal vuurwerk

Er bestaan problemen omtrent toezicht op illegaal vuurwerk. Handhavers van gemeenten vinden het lastig te herkennen. Dit is met name bij los vuurwerk een probleem.

Bestuurlijke boete/OM-afdoening

Een bestuurlijke boete achten gemeenten wenselijk bij evenementen. Een OM-afdoening vindt men niet nodig. Dit biedt geen meerwaarde boven bestuursrechtelijke handhaving.

Vrije handelaren

Vrije handelaren (niet gebonden aan een brancheorganisatie) maken gebruik van de gaten in de regelgeving. Dit leidt tot onveilige situaties. De overheid heeft geen grip op deze handelaren.

Samenwerking betrokken instanties op gebied handhaving

Vanuit de Arbeidsinspectie is er behoefte aan een gesprek over de mogelijkheid van het overdragen van handhavende taken. Het gaat hierbij om handhaving op met name het dragen van persoonlijke beschermingsmiddelen door toepassers van professioneel vuurwerk. Op basis van een inspectielijst zou de provincie medewerker, die toch aanwezig is op locatie, deze zaken mee kunnen nemen. Een dergelijke werkwijze leidt tot een aanpak die past in de lijn van de Kaderstellende Visie op Toezicht, doordat er minder toezichthouders op locatie aanwezig hoeven te zijn.

SZW

De Arbeidsinspectie gaat in de komende jaren energie steken in het stimuleren van de branche (toepassers) om te komen tot een hoger veiligheidsniveau. Tot nu toe is de branche vooral overdonderd met heel veel regelgeving waar aan voldaan moest worden. Op een aantal aspecten heeft dit zeker niet geleid tot meer risicobesef. Om de branche meer aan het werk te zetten wordt er gekozen voor branche stimulerende maatregelen en krijgt de repressieve handhaving beperkte aandacht.

De bedrijven die zich bezighouden met opslag van consumentenvuurwerk worden door de Arbeidsinspectie benaderd zoals alle andere opslagbedrijven. De handhaving van de Arbeidsinspectie vindt plaats op de Arbeidsomstandighedenregelgeving. Het vuurwerkbesluit kan wel gebruikt worden, maar tot nu toe is dit nog niet nodig gebleken. De Arbeidsomstandighedenregelgeving en het vuurwerkbesluit conflicteren niet met elkaar.

Samenwerking betrokken instanties op gebied handhaving

De samenwerking tussen de overheidsorganisaties die met handhaving zijn belast wordt door handhavers zelf als wisselend gekwalificeerd. Op lokaal niveau weet men elkaar wel te vinden. Als het gaat om de controle door IVW zijn er soms te weinig inspecteurs beschikbaar om op lokaal niveau aan de samenwerking te kunnen bijdragen.

De samenwerking wordt door de politie in het algemeen als prima ervaren. Bij bestuurlijke instanties treft men helaas vaak een "9 tot 5" mentaliteit aan, dit geeft soms problemen (bijvoorbeeld: kom niet op vrijdagmiddag met een verzoek om medewerking).

Bestuursrechtelijke handhaving, last onderdwangsom, Bestuurlijke boete

De politie is voorstander van brede toepassing van deze handhavingvormen.

Vuurwerk uit buitenland

De regels in België en Duitsland zijn afwijkend, o.a. op het gebied van strafvordering. Dit leidt dit volgens de politie tot problemen in de samenwerking met het buitenland.

Politie

De provinciemensen vinden dat de politie en/of het OM nogal eens met twee maten meet. Over derden (handelaren en particulieren) wordt streng geoordeeld, maar zelf leeft de politie de regels soms niet of slecht na. Dit betreft hier met name de opslag op het bureau van in beslag genomen vuurwerk en van vrijwillig ingeleverd vuurwerk, bovendien van vuurwerk dat men gebruikt voor de training van honden en paarden.

Het komt regelmatig voor dat dit vuurwerk gewoon in een bureau of kast aanwezig is; daarmee geconfronteerd reageert de politie vaak laconiek. Voorgesteld wordt de politie opslagen onder de werking van het Vuurwerkbesluit te brengen.

Opslag professioneel vuurwerk

In het LOM wordt hierover gesproken, er is echter onvoldoende afstemming tussen overheden. Sommige instanties zijn structureel afwezig bij dit belangrijke overleg.

Als actueel voorbeeld van onvoldoende afstemming wordt gemonteerd vuurwerk genoemd. Volgens IVW is het transport hiervan toegestaan, maar de montage mag alleen plaats vinden in een professionele opslagplaats.

Verder wordt onder dit punt opgemerkt dat de opslag van professioneel vuurwerk makkelijker haalbaar zou moeten worden gemaakt, de regels zijn nu te zwaar.

De professionele branche constateert dat de overheid (provincie) gemiddeld gesproken een groot gebrek aan kennis heeft. Vooral bij de handhaving is dit aan de orde. Bij 90% van de controles wordt gecontroleerd op administratieve aspecten die niets met de veiligheid van doen hebben.

Er is daarbij vaak sprake van onwil om te luisteren naar de deskundigen. Een oplossing zou kunnen zijn het in het leven roepen van een kennis platform waarbij alle partijen betrokken zijn.

Beoordelen/herkennen/classificeren in beslag genomen vuurwerk

Dit is arbeidsintensief, en (te) moeilijk, zeker voor basispolitie. Bij grotere partijen is dit zeker een probleem, elk stukje vuurwerk moet beoordeeld worden onder grote tijdsdruk.

Als mogelijke oplossingen worden genoemd:

- een lijst met goedgekeurde artikelen
- een keurmerk op professioneel en consumentenvuurwerk ten behoeve van onderscheid legaal en verboden vuurwerk
- typekeuring per soort
- eens geclassificeerd blijft geclassificeerd.

Protocol in beslag genomen vuurwerk

Dit protocol van de politie moet dringend worden aangepast, het is op tal van punten onpraktisch, zie ook hierboven.

10 Bestrijding calamiteiten

Adviesrol brandweer

Er zijn inhoudelijke verschillen in de adviezen van de brandweer. Dit wordt onderkend door de brandweer zelf. Er wordt in dat verband gewezen op het feit dat er onvoldoende specifieke kennis bij de brandweer aanwezig is.

De advisering van de brandweer komt moeizaam tot stand terwijl het advies zwaarwegend is voor de overheid. Dit is het gevolg van het feit dat vuurwerkadviezen aan meerdere onderdelen van de brandweerorganisatie worden gevraagd (regionaal, lokaal, gemeentelijk) en dat er binnen de brandweerorganisatie veel afstemming noodzakelijk is. Ook blijkt dat bij vergunning- en andere procedures de timing tussen de adviesaanvraag bij de brandweer en de status van de procedure tot problemen leidt als het gaat om de effectuering van het advies. Als voorbeeld kan gelden de adviesrol van de brandweer bij evenementen. Wil de aanvrager kort voor het evenement de aanvraag wijzigen door bijvoorbeeld een andere locatie te kiezen of meer vuurwerk te gebruiken, dan wordt daaraan meegewerkt door het bevoegd gezag zonder dat de brandweer weer bij de procedure betrokken wordt.

Kennis

Het VHS moet beschikbaar komen voor de brandweer bij de bestrijding van calamiteiten.

Rol brandweer

De mensen van de brandweer zijn meestal erg betrokken en enthousiast met hun vak bezig. Schaduwzijde van dit gegeven is dat men de meest uiteenlopende eisen stelt en soms verder gaat dan het Memorandum 60.

Regionale vs. lokale brandweer

Ten aanzien van de brandweer stellen verkopers dat regionale en lokale brandweer andere eisen stellen ten aanzien van de alarmcentrales. Volgens de regionale brandweer volstaat een particuliere alarmcentrale (PAC), de lokale brandweer stelt echter een brand alarm installatie (BAK) verplicht. De lokale brandweer stelt soms dus zwaardere eisen dan de regionale brandweer adviseert. De brandweer moet hierop meer centraal worden aangestuurd.

Verschillen in advisering/visie brandweerregio's

De provincies constateren verschillen tussen de diverse brandweerregio's. Als voorbeeld wordt de droogte van de laatste maanden gegeven: in de ene regio wordt het gevaar door droogte zeer groot geacht, in de andere minder. Dit leidde ertoe dat op Koninginnedag in de ene gemeente vuurwerk kon worden afgestoken en in de andere niet.

11 Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche

Centraal overleg

Er is een breed gedragen beeld dat er onvoldoende centraal overleg plaatsvindt tussen overheidsinstanties en vuurwerkbranches terwijl dat wel als nuttig en noodzakelijk wordt ervaren. In de interviews met alle actoren wordt veelvuldig geconstateerd dat zaken niet duidelijk zijn en dat regels verschillend worden geïnterpreteerd.

Informatie uitwisseling

De informatie uitwisseling tussen alle betrokkenen bij vuurwerk schiet tekort. Er is naar de mening van de provincies sprake van eilandjes/koninkrijkjes.

Communicatie

VROM heeft onvoldoende kennis van vuurwerk en gedrag van vuurwerk in opslagen. Naar deskundigen op dit gebied (waaronder de brandweer) wordt niet geluisterd. De vuurwerkbranche wil wel kennis uitwisselen.

Communicatie met branche

De overheid (in algemene zin) voert onvoldoende overleg met de professionele branche er is onvoldoende communicatie. De professionele branche heeft daardoor weinig vertrouwen in de uitkomst van deze evaluatie.

Samenwerking/kennisuitwisseling

Verkopers zouden graag zien dat er een vertegenwoordiger van VROM zou zijn die men met vragen kan bellen.

Er wordt niet actief gecommuniceerd vanuit de overheid wanneer regels worden aangepast. Op het moment doet de leverancier dit meestal, terwijl verkopers dit rechtstreeks vanuit VROM zouden willen zien. Dit middels een brief of per mail.

Verkopers missen kennis op het niveau van de provinciale overheden.

Samenwerking betrokken instanties op gebied handhaving

Gemeenten stellen dat de communicatie tussen handhavers niet optimaal is. Zo komt het voor dat een gemeentelijke handhaver een ondernemer benaderd, terwijl deze reeds door de Vliegende Brigade is bezocht. De afstemming zou beter kunnen.

12 Overige

Overheidsbemoeienis

De omvang van de overheidsinzet is groot bij de uitvoering van het Vuurwerkbesluit wanneer je deze in verhouding ziet tot de omvang van de branche. De vraag is of de regelgeving niet is doorgeschoten. Zo is de aanleg van een sprinklerinstallatie in een oude oorlogsbunker een dure en onnodige toepassing. Ook wordt in vergelijking tot de opslag van andere gevaarlijke stoffen strengere eisen gesteld aan vuurwerkopslag terwijl de opslag van gevaarlijke stoffen veelvuldiger voorkomen en de gevaren van deze opslagen veel groter kunnen zijn. Daarbij is de regelgeving gebaseerd op een theoretische benadering van de risico's en ontbreekt het aan representatieve testresultaten.

Brandweerorganisatie

De brandweer vraagt zich af of de ervaringen met de oude regelgeving en de MILAN-informatie wel zijn gebruikt. Is er wel voldoende verbetering bereikt? De brandweer is van mening dat er nog veel niet goed is geregeld. Er wordt geen lering getrokken uit de incidenten die hebben plaatsgevonden en de knelpunten die worden aangereikt zijn niet opgepakt.

Testen

De proeven die op de Maasvlakte zijn gehouden zijn niet realistisch geweest voor de gemiddelde vuurwerkopslag in Nederland. Een worstcase scenario is niet getest. Er wordt gepleit voor aanvullende proeven waarbij meer onderzoek gedaan moet worden naar vuurwerk in grotere opslagen (in aanvulling op CHAF 1). Nederland heeft echter geen eigen testlocatie.

Voorlichting

Het kennisgebrek bij vooral de kleine detaillisten over de vuurwerkregelgeving is een probleem. Zij vergissen zich daardoor in de lengtes van het vergunningtraject en de certificeringsprocedure. Hierdoor kan de tijdsdruk bij de certificerende instellingen aan het eind van het jaar groot zijn.

LMIP

Het LMIP wordt in meerdere interviews aangegeven als een instantie waar je niets aan hebt. Er wordt wel gevraagd om informatie te leveren echter gestelde vragen worden niet beantwoord.

Het elektronisch melden van import wordt als omslachtig en gebruiksonvriendelijk ervaren. Daardoor wordt noodgedwongen met formulieren gemeld. Er is geen vertrouwen of er vervolgens iets met de meldingen iets wordt gedaan.

Breedte Vuurwerkbesluit

Het Vb houdt zich niet alleen bezig met veiligheid. Het regelt een veelheid aan vuurwerk gebonden onderwerpen die niets met veiligheid van doen hebben. Als voorbeeld worden weerrapporten genoemd die meegenomen moeten worden naar de afsteeklocatie. Het Vb moet zich alleen bezig houden met het onderwerp veiligheid daarmee wordt het meer werkbaar voor de professionele branche.

Bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering

In Nederland is het vrijwel niet mogelijk om een bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering af te sluiten. Hiervoor wordt uitgeweken naar het buitenland. Dit wordt veroorzaakt door het te hoge bedrag dat in de regelgeving is opgenomen. Toentertijd is er een fout gemaakt bij het omrekenen van guldens naar euro's. Een foutloze omrekening lost het probleem op voor de professionele branche.

Definitie vuurwerk in Vb

De professionele branche geeft aan dat het niet duidelijk is wanneer “vuurwerk” onder het Vb valt en wanneer niet. Het gaat om een duidelijke definitie van het begrip. Voorbeeld: een kruidpot (tronado) is geen vuurwerk maar valt onder het begrip springstof waarop andere regelgeving van toepassing is.

Legaliseren Chinese rollen

Geadviseerd wordt Chinese rollen te legaliseren tot een maximale lading van 1 gram.

Regelgeving veiligheidsafstanden

Veiligheidsafstanden in RO-kader moeten meetbaar gemaakt worden en de routing van gevaarlijke stoffen moet een basis vinden in de regelgeving ruimtelijke ordening.

Tijdelijke opslag en overslag (zie ook punt 21 artikel 1.1.4 Vuurwerkbesluit) Provincie

Er zijn verschillende interpretaties van het begrip tijdelijke opslag en overslag mogelijk. Dit leidt o.a. tot twijfel wie bevoegd gezag is. Bij een stuwadoorsbedrijf is het toegestaan om het vuurwerk 48 uur op te slaan, maar men mag niet overladen in andere voertuigen. De bepalingen terzake worden als onduidelijk ervaren. Dit belemmert doortastend optreden van de handhaver ter plekke.

Nieuw vuurwerk

Monsters van nieuwe soorten vuurwerk geven problemen bij het opslaan en uitproberen. Hiervoor zou een regeling moeten komen.

Overslag vs 1.1.4

Er is onduidelijkheid over het begrip “oorspronkelijke verpakking”, is dit de container, zijn dit de pallets/dozen?

Afsteektijden consumentenvuurwerk

Volgens gemeenten vinden veel burgemeesters de afsteektijden (van 10 uur 's morgens tot 2 uur 's nachts) veel te lang. De tijden maken de handhaving erg lastig. Gemeenten zouden liever zien dat afsteken alleen tussen 10 uur 's avonds en 2 uur 's nachts is toegestaan.

Onduidelijke regelgeving

Er zijn meerdere regelingen op het gebied van classificatie (besluit, ADR) met hun onderlinge verschillen en er komen nog meer (GHS, EU- richtlijnen). Er is zorg over de onduidelijke situaties die hierdoor ontstaan met de gevolgen voor veiligheid. Er is hierover weinig communicatie.

Maatschappelijke schade

De hoeveelheid maatschappelijke schade (inzet brandweer, schade aan eigendommen) en het aantal lichamelijke letsels zijn toegenomen ten gevolge van vuurwerk. Dit feit komt onvoldoende naar voren doordat registraties van incidenten geen werkelijke weergave van het gebeuren weergeven. Berichtgeving hierover is niet in overeenstemming met de feitelijke situatie. Als er beweerd wordt dat de vuurwerknacht is meegevallen wordt daarbij vergeten dat de brandweer de hele nacht achter incidenten heeft moeten aanrijden.

Het overslaan van vuurwerk:

artikel 1.1.4, lid 1, is voor wat betreft de interpretatie van het begrip 'overbrenging van het vuurwerk naar een andere tak van vervoer' niet éénvoudig geformuleerd en dus voor meerdere uitleg vatbaar. Noch in het Vuurwerkbesluit noch in de Nota van Toelichting is aangegeven wat men moet verstaan onder een andere tak van vervoer. Er moet duidelijk in het Vuurwerkbesluit of in de Nota van Toelichting worden vermeld dat er verandering in de transportmodaliteit moet optreden. Ook moet duidelijk worden omschreven wat men onder een transportmodaliteit of een andere tak van vervoer moet verstaan. De voornoemde omissie leidt ertoe dat men zich (op grond van oneigenlijke argumenten) beroept op dit wetsartikel, met als gevolg dat bedrijven niet hoeven te voldoen aan de eisen van het Vuurwerkbesluit.

Vergunningtraject

De installateurs vinden de vergunningprocedures erg lang duren.

Terughoudendheid gemeenten

Door alle commotie over vuurwerk na Enschede zijn gemeenten vaak terughoudend met vergunningverlening, mede door reacties van "de buurt".

Fricie tussen transportregelgeving en Vuurwerkbesluit

Transportclassificatie(vervoersregelgeving) en een consumentenclassificatie (Vuurwerkbesluit) gaan over verschillende zaken en sluiten niet helemaal op elkaar aan. Het Vuurwerkbesluit zegt dat consumentenvuurwerk 1.4G moet zijn. Dit is een classificatie uit de vervoersregelgeving.

Het Vuurwerkbesluit zegt ook dat je vuurpijlen tot 40 gram gebruiken. Ga je dit vuurwerk classificeren voor het transport dan is de grens van 20 gram voor de overgang van 1.3G naar 1.4G en is tijdens transport sprake van 1.3G i.p.v. 1.4G. De vuurwerkbranche in Nederland heeft als oplossing de zogenaamde gaasverpakking ontwikkeld. Hierdoor kon de transport classificatie 1.4G zijn op basis van gedane testen en daarmee ook aan de eisen van het Vuurwerkbesluit worden voldaan. In andere landen wordt deze gaasverpakking niet toegepast.

Hiaten en tegenstrijdigheden in het Vb

In het Vb zit volgens de politie een aantal hiaten en tegenstrijdigheden.

Als voorbeelden worden genoemd:

- een wrijvingontsteker is verboden, maar in een trektouwtje is ook sprake van een wrijvingontsteker
- er is een koppelmogelijkheid bij bepaalde typen vuurwerk, maar dit leidt snel tot overschrijding van het maximum gewicht.

Europa

Gepleit wordt voor Europese harmonisatie. Nederland is een eiland waarop veel strenger met vuurwerk wordt omgegaan dan bij de buurlanden met alle gevolgen van dien.

Explosievenregelgeving

Een regelgeving op het gebied van explosieven zou problemen kunnen oplossen als je vuurwerk hieronder laat vallen. Hier zou je de hele keten onder kunnen brengen (o.a. transport en opslag) zodat je afstemmingsproblemen tussen verschillende regelgeving niet meer hebt. Dit heeft ook zijn voordelen als het gaat om het toezicht.

De huidige regelgeving heeft weinig preventieve werking als het gaat om het extreme en illegale gebruik van vuurwerk. Wanneer dit illegale gebruik niet onder het Vuurwerkbesluit valt, maar bijvoorbeeld onder de Wet wapens en munitie, dan kunnen zwaardere straffen worden opgelegd en is de preventieve werking groter. Ook met een nieuwe explosievenregelgeving zou dit probleem opgelost kunnen worden.

Zeecontainers

De beperking van de opslag van zeecontainers van maximaal 14 dagen is een gevolg van Enschede. Logisch als het gaat om verwerking, verkoop e.d. maar niet als het gaat om doorvoer. Containers blijven gesloten; er vindt geen distributie plaats. Klanten van containerbedrijven hebben in sommige gevallen meer dan 14 dagen nodig om het aangevoerde vuurwerk af te voeren van het bedrijfsterrein.